

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

1 Νοέμβρη 2017

www.sekonline.gr

No 1297

100 χρόνια μετά

Γυρίστε στις σελίδες
9, 10, 11, 12

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΗΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

Αφίσα του Βίκτορ Ντένι, 1918

Η Επανάσταση που τράνταξε τον κόσμο, όπως εύστοχα ανέφερε ο Τζον Ρήντ. Ο Αμερικάνος δημοσιογράφος που ήταν εκεί και παρακολούθησε τις πρώτες μέρες της εξέγερσης. Πράγματι μετά την επανάσταση του 1917 στη Ρωσία τίποτε πια δεν είναι ίδιο στον κόσμο.

Αυτή η επαναστατική δημιουργία από την πρώτη μέρα νομοθετεί υπέρ των εργατών, των αγροτών, όλων των καταπιεζόμενων εθνοτήτων. Ένα τεράστιο νομοθετικό έργο που πραγματοποιεί θαύματα στη δημιουργία ενός νέου κόσμου. Η απήχηση της Ρώσικης Επανάστασης στον υπόλοιπο προλεταριακό καπιταλιστικό κόσμο είναι συγκλονιστική. Αναγκάζει τις καπιταλιστικές τάξεις να νομοθετήσουν το 8ωρο, τις κοινωνικές ασφάλισεις και πολλά άλλα που δεν θα έκαναν ποτέ αν δεν ήταν αυτή η επαναστατική ανατροπή στη Ρωσία.

Παρά τις οποιεσδήποτε υποχωρήσεις του σταλινισμού, δεν μπόρεσαν να σβήσουν τις μεταρρυθμίσεις για εκπαίδευση, περίθαλψη, δουλειά για όλους. Σήμερα όχι μόνο θυμόμαστε επετειακά τη Ρώσικη Επανάσταση του 1917, σαν μια νεκρή επέτειο, αλλά σαν δημιουργική ώθηση για τη συνέχισή της.

Τίποτα δεν τέλειωσε. Ο καπιταλισμός φθίνει, η οικονομία ελέγχεται όλο και από λιγότερα χέρια. Δημιουργείται ασφυκτική κοινωνική κατάσταση, που ετοιμάζει την μεγάλη, μεγαλύτερη συνέχεια της Οκτωβριανής Επανάστασης του 1917. Τίποτε δεν τέλειωσε. Κάθε κοινωνικός αγώνας αποτελεί μια προσπάθεια στην τελική έκβαση. Μιας συνέχισης της Επανάστασης του 1917.

Δημήτρης Λιβιεράτος

Τραπεζίτες σε νευρική κρίση ζητούν να πληρώσουμε ξανά

Σήμερα, επτάμισι χρόνια μετά το "Καστελόριζο" και την επιβολή του πρώτου "Μνημονίου" είναι πλέον σχεδόν ομόφωνα αποδεκτό ότι το "ελληνικό πρόγραμμα" είχε σαν πρωταρχικό στόχο την διάσωση των γερμανικών και γαλλικών τραπεζών (που είχαν μεγάλη έκθεση στο ελληνικό χρέος) και όχι της ελληνικής οικονομίας. Από τα δισεκατομμύρια που έχει πάρει μέχρι τώρα η Ελλάδα στα πλαίσια των "προγραμματίων διάσωσης" μόνο ένα ελάχιστο κομμάτι έχει χρησιμοποιηθεί για να καλυφθούν τα ελλείμματα των προϋπολογισμών. Ο κύριος όγκος επέστρεφε κάθε φορά κατευθείαν πίσω στις πρωτεύουσες της Ευρώπης για να σιφωνιστεί από εκεί στα ταμεία των τραπεζών.

Έξοδος με τα μάτια στραμμένα στις τράπεζες

Τώρα κυβέρνηση και δανειστές προετοιμάζονται για την "τελική έξοδο". Το Αύγουστο του 2018 το τρίτο "ελληνικό πρόγραμμα" (αυτό που υπέγραψε η κυβέρνηση του Τσίπρα το καλοκαίρι του 2015) λήγει. Η Ελλάδα θα θέλει-δε-θέλει θα είναι αναγκασμένη να στηριχτεί πλέον αποκλειστικά στις αγορές αφού πολιτικά είναι πλέον σχεδόν αδύνατο (ακόμα και αν ήθελαν οι κυβερνήσεις) να εγκριθεί κάποιο νέο πρόγραμμα από τα κοινοβούλια της Ευρώπης. "Οι αντοχές, τόσο της ίδιας της Ελλάδας όσο και των δανειστών, έχουν, μετά από επτά χρόνια απαντών διαπραγματεύσεων, εξαντληθεί" γράφει το πρακτορείο Bloomberg. "Δεν υπάρχει πολιτική βούληση για άλλο πρόγραμμα ούτε στην Αθήνα ούτε μεταξύ των πιστωτών...". Αλλά και τώρα το κύριο μέλημα των "εταίρων" μας στα σχέδιά τους για την "τελική έξοδο" είναι ένα: να μην αποσταθεροποιήσουν το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα.

Το ελληνικό χρέος ήταν ένα από τα προβλήματα που απειλούσαν τις γερμανικές και γαλλικές τράπεζες το 2010 -και με κανένα τρόπο το μεγαλύτερο. Αλλά η Ελλάδα ήταν η κορυφή του παγόβουνου. Το ίδιο ισχύει και σήμερα: ένα "υγιές" ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα θα μπορούσε (ίσως να αντιμετωπίσει με σχετική ευκολία τους κλυδωνισμούς από κάποιο ελληνικό "ατύχημα". Αλλά το ευρωπαϊκό τραπεζικό σύστημα μόνο υγιές δεν είναι. Ακριβώς το αντίθετο ισχύει: δέκα χρόνια μετά την κατάρρευση της Λήμαν Μπράδερς οι ευρωπαϊκές τράπεζες εξακολουθούν να βρίσκονται στην κόψη του ξυραφιού. Και αυτό είναι κάτι που ακόμα και τα ίδια τους τα επιτελεία αναγκάζονται ξανά και ξανά να παραδεχτούν.

Απεργιακή συγκέντρωση των εργαζομένων στην Εθνική, 21/9

Στα τέλη του Σεπτεμβρίου έδωσε στην δημοσιότητα μια μελέτη της για τις προοπτικές της ευρωπαϊκής οικονομίας η Deutsche Bank, η μεγαλύτερη τράπεζα της Γερμανίας και της Ευρωζώνης σήμερα. Η μελέτη κατονόμαζε 11 παράγοντες που απειλούν να οδηγήσουν στην επόμενη "οικονομική κρίση". Στην πρώτη σειρά του καταλόγου βρίσκεται η Ιταλία. Σύμφωνα με το ρεπορτάζ του πρακτορείου Reuters:

"Η ιταλική κυβέρνηση αναγκάστηκε να ξοδέψει πάνω από 20 δισεκατομμύρια Ευρώ τη φετινή χρονιά για να στηρίξει τον τραπεζικό τομέα. Διέσωσε με 5,4 δις την τέταρτη μεγαλύτερη τράπεζα της Ιταλίας, την Monte dei Paschi di Siena και έδωσε δισεκατομμύρια ευρώ για εγγυήσεις καθώς εκκαθάριζε δυο μεγάλες τράπεζες στην περιοχή του Βενέτο".

Κόκκινα δάνεια

Το νούμερο ένα πρόβλημα των ιταλικών τραπεζών είναι τα κόκκινα δάνεια που ξεπερνούσαν τον Ιούνιο τα 350 δισεκατομμύρια Ευρώ -ένα νούμερο που αντιστοιχεί περίπου στο 20% του ΑΕΠ. Μέσα στους μήνες που έχουν μεσολαβήσει από τότε, οι τράπεζες έχουν καταφέρει να "ξεφορτωθούν" μη εξυπηρετούμενα δάνεια αξίας περίπου 50 δις -εισπράττοντας τα συγχαρητήρια της Κομισιόν. Αλλά το πρόβλημα κάθε άλλο παρά έχει λυθεί:

"Η Ιταλία είναι η δεύτερη πιο υπερχρεωμένη χώρα της Ευρωζώνης", γράφει η βρετανική οικονομική εφημερίδα Business Insider. "Και κατά πάσα πιθανότητα η μεγαλύτερη απειλή για το μπλοκ του κοινού νομίσματος". Το δημόσιο χρέος έχει ξεπεράσει το 130% του ΑΕΠ (μόνο η Ελλάδα την ξεπερνάει) ενώ τα ελ-

λείμματα εξακολουθούν να ρουφάνε το 2,5% του ΑΕΠ. Η Ιταλία ξοδεύει για την εξυπηρέτηση του χρέους της περισσότερα από οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρώπης (συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας). Η Ιταλία είναι η τέταρτη μεγαλύτερη οικονομία της Ευρώπης και μια από τις μεγαλύτερες οικονομίες του πλανήτη. "Αν εκραγεί", συνεχίζει το Business Insider, "τα πράγματα θα γίνουν πολύ χειρότερα από αυτά που είδαμε στην περίπτωση της Ελλάδας". Ακόμα χειρότερα, τα κόκκινα δάνεια δεν είναι με κανένα τρόπο ιταλική ιδιαιτερότητα. Οι τράπεζες της Ευρωζώνης είναι σήμερα (με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς) φορτωμένες με μη εξυπηρετούμενα δάνεια ύψος τουλάχιστον 850 δις Ευρώ.

Επιτόκια, ποσοτική χαλάρωση

Ένας δεύτερος μεγάλος κίνδυνος για την παγκόσμια οικονομία προέρχεται, σύμφωνα με τη μελέτη της Deutsche Bank, από αυτό που η ίδια ονομάζει "η Μεγάλη Αποκλιμάκωση" - το τέλος της πολιτικής της ποσοτικής χαλάρωσης και των μηδενικών (ή και αρνητικών σε κάποιες περιπτώσεις) επιτοκίων που ακολουθούν οι κεντρικές τράπεζες εδώ και μια δεκαετία.

Η Fed (η κεντρική τράπεζα των ΗΠΑ) έχει αρχίσει από το τέλος της περασμένης χρονιάς να ανεβάσει τα επιτόκια, η ΕΚΤ μειώνει σταδιακά το μηνιαίο ύψος της ποσοτικής χαλάρωσης (από τα 80 δις στην αρχή του προγράμματος έχει περιοριστεί στα 30 σήμερα) και η Τράπεζα της Αγγλίας αναμένεται να προχωρήσει στις 2 Νοεμβρίου στην πρώτη της

αύξηση επιτοκίων μετά από μια δεκαετία.

"Η Μεγάλη Αποκλιμάκωση είναι ένα ταξίδι στο άγνωστο", γράφει ο Jim Raid, ο επικεφαλής της ερευνητικής ομάδας της Deutsche Bank. "Η ιστορία διδάσκει ότι η κίνηση θα έχει σημαντικές συνέπειες ιδιαίτερα λόγω των αυξημένων διεθνώς τιμών πολλών κεφαλαιουχικών στοιχείων... Ακόμα και αν φρενάρει, είτε γιατί οι τραπεζίτες φοβηθούν είτε γιατί η οικονομία αδυνατίσει αιφνιδιαστικά, θα εξακολουθήσουμε να βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια πρωτοφανή διεθνή κατάσταση η οποία θα κάνει το πιστωτικό σύστημα εγγενώς ασταθές...".

Οι κεντρικοί τραπεζίτες έχουν επίγνωση των κινδύνων. Αλλά δεν υπάρχουν εναλλακτικές λύσεις. Η συνέχιση της πολιτικής του εύκολου και φτηνού χρήματος (για τους πλούσιους φυσικά γιατί για τους φτωχούς ούτε εύκολο ούτε φτηνό ήταν ποτέ) έχει φτάσει στα όριά της. Οι κυβερνήσεις και οι κεντρικές τράπεζες έχουν εξαντλήσει το οπλοστάσιό τους. Τα χαμηλά επιτόκια δεν αφήνουν περιθώρια για κάποια νέα επιθετική μείωση. Η ποσοτική χαλάρωση έχει δημιουργήσει νέες φούσκες ενώ η επίδρασή της πάνω στην πραγματική οικονομία είναι ολοένα και πιο μικρή. Τα δημόσια ελλείμματα ανεβαίνουν. Αν τα πράγματα πάνε στραβά θα είναι κατά πάσα πιθανότητα τελείως ανήμπορες να απαντήσουν.

Αποσταθεροποίηση

Η Ελλάδα αντιπροσωπεύει, σε επίπεδο ΑΕΠ, μόλις το 2% της Ευρωζώνης. Αλλά μέσα σε αυτές τις συνθήκες της αστάθειας, το τελευταίο που θα ήθελαν οι άρχουσες τάξεις της

Ευρώπης (και όχι μόνο της Ευρώπης) είναι ένα νέο "ελληνικό δράμα". Για αυτό βιάζονται να κλείσουν την Τρίτη Αξιολόγηση. Αλλά τα πράγματα δεν είναι καθόλου, μα καθόλου εύκολα.

Η κυβέρνηση επαναλαμβάνει ξανά και ξανά ότι το τραπεζικό σύστημα της Ελλάδας είναι "θωρακισμένο". Πρόκειται για παραμύθι. Αν τα "κόκκινα δάνεια" της Ιταλίας είναι ωρολογιακή βόμβα, τα "κόκκινα δάνεια" που κουβαλάνε οι τέσσερις ελληνικές συστημικές τράπεζες είναι, τηρουμένων των αναλογιών, βόμβα υδρογόνου: στην Ιταλία τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια αντιπροσωπεύουν το 20% του ΑΕΠ. Στην Ελλάδα πάνω από το 50% του ΑΕΠ. Η αξία των "κόκκινων δανείων" είναι περίπου ίση με την αξία των καταθέσεων -πράγμα που σημαίνει ότι όλα σχεδόν τα χρήματα των καταθετών έχουν επενδυθεί σε πιστώσεις που δεν πρόκειται ποτέ να εισπραχθούν.

Ένα από τα βασικά προαπαιτούμενα για το κλείσιμο της αξιολόγησης είναι η μείωση των ποσοστού των μη εξυπηρετούμενων δανείων, μέσα από την επιτάχυνση των πλειστηριασμών από τη μια και την πώληση των δανείων σε κακόφημα "ταμεία γύπες" (η Eurobank πούλησε ένα πρώτο πακέτο χρεών από πιστωτικές κάρτες και προσωπικά δάνεια στο 3% της ονομαστικής τους αξίας...). Αλλά ακόμα και η πιο επιθετική πολιτική "ξεφορτώματος" των κόκκινων δανείων δεν πρόκειται να σώσει το ελληνικό τραπεζικό σύστημα -σύμφωνα με το ΔΝΤ τουλάχιστον. Οι ελληνικές τράπεζες χρειάζονται μια ακόμα ανακεφαλαιοποίηση -αξίας τουλάχιστον 10 δις- για να εξυγιανθούν, λέει το Ταμείο.

Αλλά η ανακεφαλαιοποίηση έχει τεράστιες δυσκολίες. Πρώτον, οι νέοι κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτρέπουν την ανακεφαλαιοποίηση με δημόσιο χρήμα μόνο εφόσον έχει προηγηθεί "κούρεμα" των καταθέσεων -κάτι που θα έχει τρομαχτικές συνέπειες για όλη την οικονομία. Δεύτερον, η κυβέρνηση χρειάζεται αυτά τα 10 δις σαν "μαξιλάρι" ασφαλείας στην (αναγκαστική πλέον) έξοδο προς τις αγορές. Μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα, με άλλα λόγια.

Η κρίση δεν είναι πίσω μας. Είναι μπροστά μας. Οι άρχουσες τάξεις δεν έχουν διέξοδο. Οι "λύσεις" τους δεν είναι τίποτα άλλο από τυφλές επιθέσεις ενάντια στους εργάτες και τους φτωχούς. Το μόνο που καταφέρνουν, όμως, είναι να γίνονται ολοένα και πιο απεχθείς και μισητοί στα μάτια των απλών ανθρώπων -στα μάτια της συντριπτικής πλειοψηφίας δηλαδή.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Κάτω τα χέρια από τα σωματεία

Η κυβερνητική προπαγάνδα έχει βαλθεί να μας πείσει ότι στην τρίτη αξιολόγηση δεν υπάρχουν οι δραματικές διαστάσεις που κυριαρχούσαν στις προηγούμενες.

Τότε υπήρχαν διαφωνίες ανάμεσα στους υπουργούς και την Τρόικα, ολονύκτιες διαπραγματεύσεις και επώδυνοι συμβιβασμοί. Τώρα τα πράγματα προχωράνε γρήγορα και η ατζέντα υποτίθεται ότι κυριαρχείται από τα “ευχάριστα”: σε ποιους και πώς θα δοθεί μέρος από το πλεόνασμα του προϋπολογισμού που ξεπέρασε τους στόχους.

Όλη αυτή η σκηνοθεσία έχει πολύ συγκεκριμένους στόχους.

Πρώτο, να κάνει τους πλεονασματικούς προϋπολογισμούς “κανονικότητα”, να μας μάθει να ζούμε με τα θηριώδη πλεονάσματα για πολλά χρόνια, αφού οι στόχοι αποδεικνύονται “ρεαλιστικοί” και δίνουν και μέρος.

Δεύτερο, να καλλιεργήσει κατάλληλο κλίμα για την “έξοδο στις αγορές”, δείχνοντας ότι η διαχείριση του χρέους έχει βρει το δρόμο της, αφού Τρόικα, κυβέρνηση και τραπεζίτες ψέλνουν συντονισμένα αυτό το τροπάριο.

Δεύτερο, να καλλιεργήσει κατάλληλο κλίμα για την “έξοδο στις αγορές”, δείχνοντας ότι η διαχείριση του χρέους έχει βρει το δρόμο της, αφού Τρόικα, κυβέρνηση και τραπεζίτες ψέλνουν συντονισμένα αυτό το τροπάριο.

Επίθεση

Και τρίτο, να συγκαλύψει πίσω από αυτό το σκηνικό το χειρότερο μέτρο που περιέχει η τρίτη αξιολόγηση, την επίθεση στις συνδικαλιστικές ελευθερίες. Κυβέρνηση και Τρόικα συμφώνησαν ότι πλέον για να κηρύξει ένα σωματείο απεργία πρέπει να εξασφαλίσει το 50% συν 1 των εγγεγραμμένων μελών του.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ προβάλλει ως επιτυχία (που τάχα “απαλύνει” το χτύπημα) το γεγονός ότι η ρύθμιση αυτή θα αφορά μόνο στα πρωτοβάθμια σωματεία και όχι στις δευ-

τεροβάθμιες και τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Στην πραγματικότητα, όμως, αυτή η τρίπλα στοχεύει στην ενίσχυση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας σε βάρος της βάσης. Πάντα οι Ομοσπονδίες και τα Εργατικά Κέντρα (για να μην μιλήσουμε για τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ) είναι πιο δυσκίνητα (για να το πούμε ευγενικά) από τα πρωτοβάθμια σωματεία.

Αρκεί να θυμηθούμε τους αγώνες της Μεταπολίτευσης για να δούμε πόσο αληθινό είναι αυτό. Πρώτα έδωσε ο κόσμος τις μάχες του μέσα στους χώρους δουλειάς στήνοντας σωματεία και ύστερα ακολούθησε ο “εκδημοκρατισμός” της δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας πυραμίδας. Και σήμερα, μετά από τόσες δεκαετίες “εκδημοκρατισμού” της γραφειοκρατίας, αν δεν πάρει η βάση τις πρωτοβουλίες, τότε οι κορυφές δεν σηκώνονται ποτέ από τα τραπέζια του διαλόγου με τα υπουργεία και την εργοδοσία.

Αλίμονο αν αφήσουμε τα πρωτοβάθμια σωματεία στο έλεος του κάθε δικαστή να κρίνει αν μια απεργία είχε το 50% συν 1 για να προκηρυχτεί. Οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες μέσα στους χώρους δουλειάς έχουν μόνο μια επιλογή: άμεσα ξεσηκωμός για πανεργατική απεργία ενάντια σ’ αυτή την επίθεση. Και διαρκής αγώνας για το δυνάμωμα του συνδικαλισμού μέσα στους χώρους δουλειάς, για σωματεία, επιτροπές και συντονισμούς παντού.

Γιατί μόνο έτσι το εργατικό κίνημα θα καταφέρει να ξηλώσει τα Μνημόνια για πάντα και να ανοίξει το δρόμο για μια κοινωνία όπου κουμάντο θα κάνουν οι εργάτες.

Νέο τεύχος ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Περιεχόμενα:

Οι σταθερότητες κλονίζονται,
η Αριστερά χρειάζεται
επαναστατικές απαντήσεις

Μαρία Στυλίου

Διεθνής Συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ

Πέτρος Κωνσταντίνου

Η εργατική αντίσταση στο χτύπημα των συνδικάτων

Τάσος Αναστασιάδης

Η κρίση στην Κορεατική χερσόνησο

Πάνος Γκαργκάνας

Το Καταλανικό ζήτημα

Νίκος Λούντος

Ο Κόκκινος Οκτώβρης και η Ελλάδα

Κώστας Βησάσπουλος

Ο Μαρξ και η Ρώσικη Επανάσταση

Μαρία Στυλίου

Καπιταλισμός και περιβάλλον - σχέσεις καταστροφής

Λεάνδρος Μπόθαρης

Βιβλιοκριτική

Ισιβάν Μέσαρος

Η θεωρία του Μαρξ για την αλλοτρίωση

Σωτήρης Κοντογιάννης

Βασίλης Ασημακόπουλος

Πρώτη φορά Αριστερά

Γιώργος Πίπτας

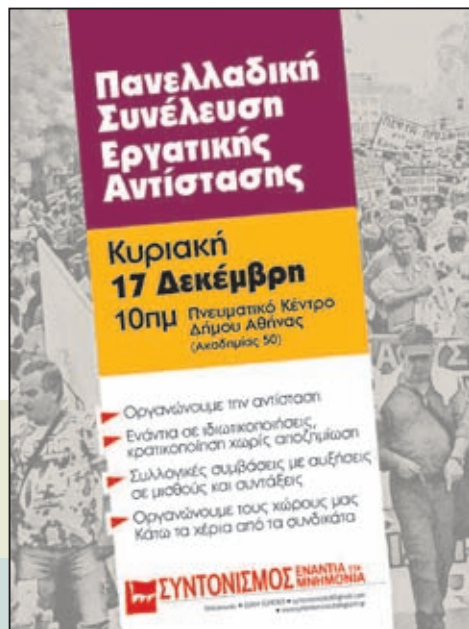
Ρόζα Λούξεμπουργκ

Κοινωνική μεταρρύθμιση ή επανάσταση;

Λίλιαν Μπουρίτ

Μεχμέτ Μιχρί Μπελί

Οι οικονομικές πλευρές της υπο-
χρεωτικής ανταλλαγής μειονοτή-
των μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας
Κώστας Πίπτας

Συνέλευση
Συντονισμού
17 Δεκέμβρη

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΣΥΛΟΥ

Οι συμβασιούχοι της Υπηρεσίας Ασύλου μπαίνουν σε μια δύσκολη μάχη ενάντια στις απολύσεις. Είμαστε μπροστά στη λήξη των συμβάσεων περίπου 100 υπαλλήλων και όχι μόνο δεν υπάρχει σκέψη να μας τις ανανεώσουν, αλλά ούτε καν να μας επιτρέψουν να διεκδικήσουμε τις θέσεις σε νέα προκήρυξη για πρόσληψη συμβασιούχων που θα βγει, βάζοντας εμπόδια τους περιορισμούς από τον ΑΣΕΠ. Θέλουν να μπουν σε διαδικασία ανακύκλωσης της ανεργίας.

Την προηγούμενη Τετάρτη 25/10 κάναμε στάση εργασίας και στη συνάντηση με τους Μουζάλα και Μπαλάφα, υπουργό και υφυπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής, δεν απάντησαν σε κανένα από τα επιχειρήματα του σωματείου μας. Και σα να μην έφταναν οι απολύσεις, απευθύνονται στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους προκειμένου να παγιωθεί το κόψιμο των αναρρωτικών αδειών και περικόπτουν αναδρομικά από το μισθό άδειες που είχαν χορηγήσει από το 2014. Το κερασάκι είναι η μόνιμη καθυστέρηση της καταβολής μισθών, έχουμε φτάσει να πληρωνόμαστε σχεδόν μόνο όταν κάνουμε απεργία. Ευτυχώς έχουμε κάνει πολλές. Οι συνελεύσεις του σωματείου που έγιναν πανελλαδικά αποφάσισαν με σχεδόν ομοφωνία 48ωρες επαναλαμβανόμενες απεργίες ξεκινώντας από 1-2 Νοέμβρη.

Σε σωστή κατεύθυνση ήταν η κίνηση του σωματείου να καλέσει σε συμμετοχή στην αντιφασιστική διαδήλωση στη Σάμο, όπου έχουμε μέλη, ενάντια στις επιθέσεις ακροδεξιών σε πρόσφυγες και εργαζόμενους σε ΜΚΟ.

Λουκάς Θεοτοκάτος

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Έγινε την Δευτέρα 30/10 η Συνέλευση Αγώνα που κάλεσε στην αίθουσα του ΤΕΕ η Πρωτοβουλία για το Συντονισμό Πρωτοβαθμίων Σωματείων. Η συζήτηση επικεντρώθηκε στην αναζήτηση του τρόπου με τον οποίο θα μπορέσει να δοθεί με τους καλύτερους όρους η μάχη ενάντια στα μέτρα της τρίτης μνημονιακής αξιολόγησης.

Αρκετές από τις παρεμβάσεις στάθηκαν στην ανάγκη της στήριξης όλων των επιμέρους μετώπων και αγώνων που ξεσπούν «για να μην μείνει κανένας χώρος μόνος του». Αυτή η εικόνα ήρθε, για παράδειγμα, από συνδικαλιστή του σωματείου στη ΝΟΚΙΑ, ενώ ο Χ. Αργύρης, μέλος του ΓΣ της ΑΔΕΔΥ και του ΔΣ του νοσοκομείου Γεννηματάς, τόνισε ότι «η στήριξη των αγώνων ενάντια στη διάλυση των ταμείων σε τράπεζες, ναυτεργάτες και ΜΜΕ, για προσλήψεις στα νοσοκομεία, για τους μισθούς στον ΟΤΕ, για τους συμβασιούχους είναι αυτή που θα πετάξει τα μέτρα της αξιολόγησης στον κάλαθο των αχρήστων. Γι' αυτό δεν πρέπει να παραιτηθούμε από τη μάχη για πανεργατική απεργία».

Ο Κ. Πίττας, από την Ομοσπονδία του ΥΠΟΙΑΝ έφερε το παράδειγμα της νικηφόρας μάχης ενάντια στην «αξιολόγηση» των δημόσιων υπάλληλων από τη Γεροβασίλη και το πώς αυτή άνοιξε στην πράξη μεγάλες δυνατότητες συντονισμένης και ενωτικής δράσης σε μεγάλα κομμάτια εργαζόμενων, καλώντας και στην Πανελλαδική Συνέλευση του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια στις 17 Δεκέμβρη.

Δυστυχώς, από την πλευρά των διοργανωτών της Πρωτοβουλίας, τα συγκεκριμένα βήματα δράσης που προτάθηκαν περιορίστηκαν κυρίως σε ένα απογευματινό συλλαλητήριο μέσα στο πρώτο δεκαήμερο του Νοέμβρη καθώς και στη συμμετοχή στην κινητοποίηση για τους πλειστηριασμούς στις 4/11.

Μάχη για τα Ταμεία

ΤΡΑΠΕΖΕΣ

Πάνω από δυόμιση χιλιάδες συνταξιούχοι της Εθνικής Τράπεζας βρέθηκαν τη Δευτέρα 30/10 έξω από τα δικαστήρια στην Ευελπίδων για την εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων που έκανε το σωματείο τους ενάντια στη διοίκηση της ΕΤΕ που σταμάτησε την χρηματοδότηση του Λογαριασμού Επικούρησης (ΛΕΠΕΤΕ).

“Η αντιπροσωπεία των συνταξιούχων που συνάντησε τον Φραγκιαδάκη την προηγούμενη Παρασκευή βρήκε μπροστά της την πλήρη άρνηση του διοικητή της τράπεζας να συζητήσει οτιδήποτε. Το μόνο που συζητάει είναι με ποιον τρόπο θα πάμε στον ΕΟΠΥΥ”, ανέφερε μιλώντας στην ΕΑ η Μίνα Θεοτοκάτου συνταξιούχος της Εθνικής Τράπεζας.

“Αυτό σημαίνει τραγική μείωση των συντάξεών μας από την μια και από την άλλη την αυτόματη διάλυση του ταμείου υγείας μας, του ΤΥΠΕΤ. Το χάσιμο αν πάμε στον ΕΟΠΥΥ θα είναι της τάξης του 55-60% όπως συνέβη με όλα τα ταμεία που συγχωνεύτηκαν. Χρειάζεται μαχητικές πρωτοβουλίες. Να πάμε στα κεντρικά και να μην βγούμε μέχρι να βρεθεί λύση. Χρειάζεται να ενεργοποιήσουμε τους συναδέλφους εργαζόμενους. Να κλείσουμε τα μεγάλα καταστήματα της τράπεζας. Πρέπει να βάλουμε οριστικό λουκέτο στο κέντρο μηχανογράφησης, στο ναυτιλιακό, στα κεντρικά καταστήματα. Έτσι κερδίζαμε και παλιότερα. Είμαι στην τράπεζα από το 1981. Το 1982 κάνα-

με 42 μέρες και μετά έχουμε κάνει πολλές μεγάλες απεργίες. Με τους αγώνες μας κερδίσαμε όλα αυτά που μας παίρνουν τώρα.

Πρέπει επίσης να ζητήσουμε εδώ και τώρα το άνοιγμα του απεργιακού ταμείου. Το απεργιακό ταμείο της Εθνικής έχει τεράστια ποσά. Αν σκεφτεί κανείς πως όλα αυτά τα χρόνια το 0.005% των αποδοχών όλων όσων δουλεύουν στην Εθνική πηγαίνει στο απεργιακό ταμείο καταλαβαίνουμε πως μπορούμε να δώσουμε μάχη πολλών εβδομάδων και να λυγίσουμε την διοίκηση της ΕΤΕ και τις κυβερνητικές πολιτικές”, τόνισε η Μ. Θεοτοκάτου.

“Έξω από τα δικαστήρια σήμερα μια ομάδα συνταξιούχωνμίλαγε με τον κόσμο και προσπαθούσαμε να εξηγήσουμε πως δεν γίνεται να σώσουμε το ΛΕΠΕΤΕ μόνο με νομικές διαδικασίες. Αυτό που όλοι εντοπίζαμε ήταν πως την ημέρα που συζητιέται η υπόθεση στα δικαστήρια θα έπρεπε η Εθνική να είναι κλειστή με απεργία”, εξηγεί μιλώντας στην ΕΑ η Ιωάννα Παυλοπούλου συνταξιούχος της Εθνικής Τράπεζας.

“Πήραμε την απόφαση να φτιάξουμε μια Πρωτοβουλία Συνταξιούχων από τα κάτω. Πάμε για μάχη διαρκείας και για να το κάνουμε σοβαρά χρειάζεται να χρησιμοποιήσουμε όλα τα όπλα μας”, αναφέρει η Ι. Παυλοπούλου.

Κ.Μ.

ΜΜΕ

Η προηγούμενη βδομάδα σηματοδεύτηκε από τη 48ωρη απεργία των εργαζόμενων στα ΜΜΕ κι αυτή που διανύουμε μπορεί να χαρακτηριστεί ως εβδομάδα κρίσιμων εξελίξεων για το μέλλον του ΕΔΟΕΑΠ, του ταμείου επικουρικής ασφάλισης και περίθαλψης του κλάδου.

Το απεργιακό διήμερο Τρίτης 24 και Τετάρτης 25/10, έδειξε ποιος μπορεί να καθορίσει τις εξελίξεις. Εφημερίδες και δελτία ειδήσεων δεν βγήκαν. Κέντρο της διήμερης αυτής απεργίας δεν ήταν άλλο παρά οι σκηνές των απεργών πείνας και το τραπεζάκι που είχε στηθεί στο πεζοδρόμιο της οδού Ακαδημίας 20. Από ‘κει πάρθηκε και η πρωτοβουλία για απεργιακή διαδήλωση τη δεύτερη μέρα της απεργίας – η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ δεν κάλεσε καμία από τις δύο μέρες σε διαδήλωση – και πραγματοποιήθηκε με τη στήριξη της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή.

Οι διαδηλωτές ξεκίνησαν από την ΕΣΗΕΑ και κατέληξαν στο υπουργείο Εργασίας, με συνθήματα όπως “Ανυπακοή απεργία διαρκή”. Έξω από το υπουργείο οι φωνές των απεργών ενώθηκαν με τις γυναίκες που για τρίτη μέρα κατασκηνώναν στη Σταδίου, διαμαρτυρούμενες για τις περικοπές στις συντάξεις χηρείας. Σε συμπάρασταση κατέβηκαν σε 48ωρη απεργία και οι γιατροί του ΕΔΟΕΑΠ. Την ίδια στιγμή που οι διαδηλωτές έφταναν στο υπουργείο Εργασίας, στην ΕΣΗΕΑ σφαιματούσε η σύσκεψη της ηγεσίας της Ένωσης με τα προεδρεία των άλλων σωματείων του κλάδου, χωρίς να αποφασίσει απεργιακή συνέχεια.

Τη Δευτέρα 30/10, οι ηγεσίες των συνδικαλιστικών ενώσεων έλαβαν την τροπολογία που θέλει να νομοθετήσει η κυβέρνηση. Την επόμενη μέρα το Δ.Σ της ΕΣΗΕΑ και το Δ.Σ του ΕΔΟΕΑΠ συνεδρίαζαν για το τι μέλει γενέσθαι.

Το κείμενο της τροπολογίας φαίνεται να επιβεβαιώνει τις ανησυχίες. Όπως σχολιάζουν εργαζόμενοι και συνταξιούχοι του κλάδου που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή της μάχης και σύμ-

φωνα με το απόσπασμα που δημοσίευσε η ιστοσελίδα mediatvnews.gr, ο “νέος” ΕΔΟΕΑΠ παύει να είναι αυτοδιαχειριζόμενο ταμείο, όπου μέτοχοι ήταν οι ίδιοι οι ασφαλισμένοι και λειτουργούσε με γενικές συνελεύσεις και εκλεγμένο Δ.Σ από εργαζόμενους και συνταξιούχους μέλη του. Ο ΕΔΟΕΑΠ θα διοικείται από 11μελές Δ.Σ αντί για 9 που είναι σήμερα. Τα δύο παραπάνω μέλη θα διοριστούν από τον υπουργό, εκ των οποίων ο ένας θα είναι εργοδότης! Το εκλογικό σύστημα αλλάζει με απευθείας εκλογές στο ταμείο κι όχι στα σωματεία, όπως ήταν, σε μια προσπάθεια να αποκόψουν περαιτέρω τη σχέση σωματείων – ταμείου, παρότι ο ΕΔΟΕΑΠ ιδρύθηκε από τέσσερα σωματεία του Τύπου, και πετώντας ουσιαστικά από τη διοίκηση τα πιο μικρά σωματεία.

Καταστατική συνέλευση

Για να ισχύσουν φυσικά αυτά σημαίνει αλλαγή καταστατικού του ΕΔΟΕΑΠ. Που για να γίνει, πρέπει ο ΕΔΟΕΑΠ να κάνει καταστατική συνέλευση. Κι όμως, σύμφωνα με την τροπολογία το νέο καταστατικό αρκεί να φτιαχτεί από το Δ.Σ και να κυρωθεί με υπουργική απόφαση.

Όσον αφορά την εργοδοτική εισφορά τα αφεντικά θα πρέπει να καταβάλλουν 2% επί του τζίρου τους. Το Αγγελιόσημο που καταργήθηκε και αποτελούσε το βασικό έσοδο του ταμείου, έφτανε το 20% των εσόδων από τη διαφήμιση. Ακόμα κι αυτό το 2% όμως, οι μιντιάρχες προσπαθούν να το γλιτώσουν απειλώντας με προσφυγή στα δικαστήρια για ακύρωσή του κι εκτοξεύοντας έμμεσες απειλές ότι αν ισχύσει ο φόρος, θα προχωρήσουν σε απολύσεις.

Η 48ωρη απεργία της περασμένης βδομάδας, παρότι ανακοινωμένη την τελευταία στιγμή, έδειξε τη δύναμη που μπορεί να κόψει το βήχα σε εργοδότες και κυβέρνηση και να σώσει πραγματικά το ταμείο βάζοντας να πληρώσουν κράτος και αφεντικά. Η κλιμάκωσή της, όπως έχει αποφασίσει η γενική συνέλευση του ΕΔΟΕΑΠ, θα μπορούσε να σφραγίσει τις εξελίξεις προς όφελος των χιλιάδων εργαζομένων και συνταξιούχων.

Στέλιος Μιχαηλίδης

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ

Εκλογές πραγματοποιούνται στον Σύλλογο εργαζόμενων ΔΟΥ στους νομούς Ημαθίας, Πέλλας και Πιερίας στις 3/11.

“Δίνουμε μάχη για να δώσουμε αυτοπεποίθηση στους συναδέλφους ότι μπορούμε να οργανώσουμε τους αγώνες μας από τα κάτω, να συντονίσουμε ένα ανατρεπτικό κίνημα που θα βάλει τέλος στη δεκάχρονη λιτότητα και θα ξηλώσει τις μνημονιακές πολιτικές που εξαθλιώνουν την κοινωνία”, ανέφερε σχετικά με την εκλογική μάχη ο Μάκης Γεροντιδής που κατεβαίνει με το ψηφοδέλτιο μάχης της Εργατικής Αλληλεγγύης με κεντρικό σύνθημα “Ψηφίζουμε όπως αγωνιζόμαστε”.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ Στάσεις εργασίας

Υπουργείο και Διοίκηση συνεχίζουν και στο νοσοκομείο μας, με διάφορες μεθοδεύσεις την αξιολόγηση των εργαζομένων παρά την καταληκτική ημερομηνία στις 23/10. Ταυτόχρονα ο Διοικητής του νοσοκομείου λειτουργώντας ως εμπροσθοφυλακή της κυβέρνησης σε σχέση με τις επικείμενες αλλαγές στο συνδικαλιστικό νόμο απέστειλε έγγραφο στο Δ.Σ του Σωματείου εργαζομένων, επιχειρώντας να καθορίσει την λειτουργία του και τον τρόπο οργάνωσης των κινητοποιήσεων.

Η απάντηση των εργαζομένων και για τα δύο θέματα ήρθε μέσα από μια μαζική Γενική Συνέλευση και ήταν ομόφωνη, με αποφάσεις για κινητοποιήσεις με διάφορες μορφές δράσης, όπως παράσταση διαμαρτυρίας στην ΥΠΕ, συσκέψεις και ενημέρωση φορέων κ.αλ.

Στην Γ.Σ τέθηκε από την πλευρά της παράταξής μας η διεκδίκηση των περικοπών των δεδουλευμένων των τελευταίων 9 μηνών και μετά από πρότασή μας η οποία ψηφίστηκε από όλους τους εργαζόμενους, πλην των εκπροσώπων του συνδικαλιστικού σχήματος «Άρμα», αποφασίστηκαν στάσεις εργασίας του προσωπικού από την 1/11, ταυτόχρονα με τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις των συναδέλφων ιατρών.

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους να υλοποιήσουν δυναμικά τις αποφάσεις της Γ.Σ και με την συμμετοχή τους να δώσουν τον αγωνιστικό χαρακτήρα που πρέπει να έχουν.

Η μέχρι τώρα εμπειρία μας από την διαδικασία της αξιολόγησης αποτελεί σημαντική αγωνιστική παρακαταθήκη για το μέλλον.

Έτσι όπως απονομιμοποιήσαμε συσπειρωμένοι γύρω από τα συνδικάτα μας, έως τώρα τον νόμο της αξιολόγησης ανατρέποντας κάθε προσπάθεια της κυβέρνησης για συρρίκνωση και κατάργηση δομών, για κατεδάφιση των εργατικών μας δικαιωμάτων, έτσι θα συνεχίσουμε και θα υπερασπιστούμε μέχρι το τέλος και το δικαίωμα στην ελεύθερη συνδικαλιστική δράση απέναντι σε όλους αυτούς που ονειρεύονται να πάρουν πίσω δικαιώματα που το εργατικό κίνημα κατέκτησε με αίμα.

Κατερίνα Αγγέλη
εργαζόμενη Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών
Ενωτική Αριστερή Πρωτοβουλία “Νυστέρι” ΠΓΝΠ

• Σε πανελλαδική στάση εργασίας από τις 11πμ έως τις 3μμ, προχωρούν οι γιατροί των δημόσιων νοσοκομείων την Τετάρτη 1η Νοέμβρη, όπως αποφάσισε η **ΟΕΝΓΕ**. Η απεργιακή κινητοποίηση έρχεται ως αντίδραση στο νέο ιατρικό μισθολόγιο, που φέρνει νέες περικοπές έως κι 90 ευρώ. “Δεν πρόκειται να κάτσουμε με σταυρωμένα τα χέρια. Δεν κάνουμε βήμα πίσω από τις διεκδικήσεις μας για ανάκτηση των μισθολογικών απωλειών που είχαμε και την επαναφορά τους στα επίπεδα προ κρίσης και μνημονίων” τονίζει η Ομοσπονδία σε ανακοίνωσή της.

• Στάση εργασίας και συγκέντρωση στα γραφεία της διοίκησης πραγματοποιήσαν τη Δευτέρα 30/10 και οι εργαζόμενοι στο **NIMΤΣ**. Οι εργαζόμενοι του NIMΤΣ – ενός δημόσιου νοσοκομείου που εποπτεύεται από το υπουργείο Άμυνας – καταγγέλουν ότι την ίδια στιγμή “που δισεκατομμύρια σκορπίζονται για εξοπλιστικά προγράμματα το Νοσοκομείο NIMΤΣ μαραζώνει από την υποστελέχωση και την υποχρηματοδότηση”. Μάλιστα παρότι οι εργαζόμενοι είναι πολιτικό προσωπικό, οι караβανάδες προσπαθούν “να επιβάλλουν στρατιωτική πειθαρχία σε ένα χώρο που παρέχει υπηρεσίες υγείας σε πολίτες, χωρίς να ανέρχονται καμία φωνή διαμαρτυρίας ανάδειξης των προβλημάτων”.

• Διήμερο με στάσεις εργασίας πραγματοποίησαν και οι εργαζόμενοι του **Νοσοκομείου Ζακύνθου**, την Τρίτη 24 και την Τετάρτη 25 Οκτώβρη. Οι εργαζόμενοι επισημαίνουν τις μεγάλες ελλείψεις προσωπικού, με αποτέλεσμα την υπολειτουργία αρκετών τμημάτων. Όπως κατήγγειλαν οι εργαζόμενοι, στο νοσοκομείο δουλεύει ένας εργαζόμενος στη σίτιση, ένας στα πλυντήρια, ένας στην καθαριότητα. Αν αυτός λείπει αναγκάζεται να τον καλύψει άλλος εργαζόμενος από άλλη ειδικότητα, ενώ στο νοσηλευτικό προσωπικό οι μισές οργανικές θέσεις είναι κενές.

• Ο επόμενος σταθμός για το Καραβάνι της Υγείας – τις απεργιακές διαδηλώσεις των εργαζόμενων στα δημόσια νοσοκομεία – είναι η **Νάουσα** στις 8 Νοέμβρη. Η διαδήλωση θα ξεκινήσει στις 8:30πμ στην κεντρική πλατεία Καρατάσου.

Απεργία στον ΟΤΕ

Με ποσοστά συμμετοχής που ξεπέρασαν το 75% πραγματοποιήθηκε η 48ωρη πανελλαδική απεργία των εργαζόμενων στον ΟΤΕ τη Δευτέρα 30/10 και την Τρίτη 31/10, παρά τον απεργοσπαστικό μηχανισμό που προσπάθησε να στήσει η διοίκηση. Όπως τονίζεται σε ανακοίνωση που εξέδωσε η ΟΜΕ-ΟΤΕ, “εκπρόσωποι της διοίκησης με διάφορους τρόπους εκφοβισμού προσπάθησαν να σπάσουν την απεργία κυρίως στα καταστήματα, στα τηλεφωνικά κέντρα, στις τεχνικές υπηρεσίες αλλά και σε κεντρικές υπηρεσίες ανά την Ελλάδα”. Όμως δεν τα κατάφεραν αφού και η απεργία είχε τα μεγαλύτερα ποσοστά συμμετοχής εδώ και πάρα πολλά χρόνια αλλά μεγάλες σε συμμετοχή και παλμό ήταν και οι συγκεντρώσεις που πραγματοποιήθηκαν και τις δυο μέρες. Σημαντικό στοιχείο της απεργίας ήταν η οργάνωση απεργιακών περιφρουρήσεων σε διάφορα σημεία.

Την Δευτέρα, πρώτη μέρα της απεργίας, οι απεργοί συγκεντρώθηκαν έξω από το κτήριο ΝΥΜΑ στην

οδό 3ης Σεπτεμβρίου και διαδήλωσαν μέχρι το υπουργείο εργασίας. Την Τρίτη, δεύτερη μέρα της απεργίας, μαζική ήταν η συγκέντρωση και η συμβολική κατάληψη που πραγματοποιήθηκε στο κεντρικό κτήριο του ΟΤΕ στο Μαρούσι.

Συλλογική σύμβαση

Οι εργαζόμενοι στον ΟΤΕ παλεύουν ενάντια στην αδιάλλακτη στάση της διοίκησης που αρνείται να υπογράψει αξιοπρεπή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Μιλώντας στην ΕΑ ο **Δημήτρης Φαρακλιώτης** από την ΑΣΕ-ΟΤΕ εξήγησε πως “υπάρχουν νέα παιδιά που δουλεύουν σαν υπάλληλοι δεύτερης κατηγορίας με πολύ λίγα λεφτά, μισθοί των 650 ευρώ απαγορευτικοί για να ζήσεις με αξιοπρέπεια. Την ίδια στιγμή η διοίκηση ετοιμάζεται να κάνει το ίδιο με τους εργαζόμενους από άλλες θυγατρικές του ομίλου.

Ταυτόχρονα το ζήτημα της ΣΣΕ ακουμπάει όλους τους εργαζόμενους του ΟΤΕ. Επειδή υποτίθεται ήταν δύσκολοι καιροί, η διοίκηση το 2011 μας είχε κόψει το 11% του μι-

σθού μας με την συναίνεση της συνδικαλιστικής ηγεσίας της ΟΜΕ-ΟΤΕ, αρχικά για τρία χρόνια και στη συνέχεια για έξι, με την υπόσχεση ότι μετά θα επανερχόμασταν στα κανονικά επίπεδα.

Η κερδοφορία του ΟΤΕ το 2016 έφτασε το 1,2 δις ευρώ με τους μανάτζερς και τα χρυσοπληρωμένα στελέχη να παίρνουν τεράστια μπόλους, εξωπραγματικά ποσά για την ελληνική κοινωνία που βρίσκεται σε κρίση.

Η απεργία αυτή βγήκε από την πίεση του κόσμου. Είναι η πρώτη απεργία του ΟΤΕ εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Εμείς σαν παράταξη, είμαστε ριζικά αντίθετοι με οποιαδήποτε συνθηκολόγηση με τη διοίκηση. Η ομοσπονδία έχει υποσχεθεί κλιμάκωσή των κινητοποιήσεων αν η διοίκηση συνεχίσει να είναι αδιάλλακτη. Την Τετάρτη αμέσως μετά την απεργία θα υπάρξουν επαφές με τη διοίκηση και από εκεί και πέρα θα αποφασίσουμε τη στάση μας”, ανέφερε ο Δ. Φαρακλιώτης.

Κυριάκος Μπάνος

...και στο ΜΕΤΡΟ

Μπλόκαρε όλη η Αθήνα με την 24ωρη απεργία που πραγματοποίησε το Σωματείο Εργαζόμενων στη Λειτουργία του Μετρό της Αθήνας (**ΣΕΛΜΑ**) την Πέμπτη 26/10 ενάντια στην επικείμενη ιδιωτικοποίηση με την ένταξή του Μετρό στο υπερταμείο αποκρατικοποιήσεων.

“Αυτό που συμβαίνει αυτές τις μέρες με τις ουρές και τα εισιτήρια είναι η κλασική μέθοδος της διάλυσης, της απαξίωσης μπροστά στην ιδιωτικοποίηση. Πιστεύουμε ότι αυτή η κατάσταση είναι μεθοδευμένη από τους εργολάβους και από την πολιτική ηγεσία προκειμένου να απαξιώσουν το Μετρό στα μάτια του κόσμου και στη συνέχεια να το χαρίσουν στον ιδιώτη που θα έρθει σαν σωτήρας”, τόνισε μιλώντας στην ΕΑ ο πρόεδρος του **ΣΕΛΜΑ**, **Σπύρος Ρεβύθης**.

“Με πολιτική εντολή κόσμος στήνεται στις ουρές επί τρεις, τέσσερις και πέντε ώρες προκειμένου να βγάλει την κάρτα. Είναι μια ανοιχτή απειλή προς τους επιβάτες: Αν δεν έχεις την κάρτα δεν μπαίνεις. Πού; Σε ένα κοινωνικό αγαθό που θα έπρεπε η πρόσβαση να είναι πάρα πολύ φτηνή, ακόμα και δωρεάν. Πίσω από όλα αυτά εμείς αποκωδικοποιούμε την ιδιωτικοποίηση. Σε συνδυασμό με την τεράστια έλλειψη υλικών ανταλλακτικών και αναλώσιμων -ούτε λάμπες δεν έχουμε να βάλουμε στα τούνελ και ούτε βίδες στα τρένα-, σε συνδυασμό με την μεγάλη έλλειψη προσωπικού, αφού μας λείπουν τουλάχιστον 400 άτομα, όλα αυτά πιστεύουμε πως δεν είναι καθόλου τυχαία. Τα έχουμε δει αυτά στο παρελθόν. Ακριβώς η ίδια μέθοδος ακολουθήθηκε με την απαξίωση του ΟΣΕ, των αεροδρομίων και των λιμανιών.

Από τη μεριά μας προσπαθούμε να διευρύνουμε το μέτωπο. Μιλάμε με τον ΟΣΕ, μιλάμε με τις υπόλοιπες αστικές μεταφορές, προκειμένου να συνεχίσουμε τον αγώνα. Πρέπει να συντονιστούμε όλοι μαζί.

Ήταν μεγάλη η επιτυχία της απεργίας γιατί είχαμε τεράστια συμμετοχή. Ο κόσμος έχει καταλάβει τις προθέσεις της κυβέρνησης και πλέον συμμετέχει καθολικά στις απεργίες. Είχαμε τεράστια αποδοχή και από το επιβατικό κοινό γιατί επίσης πολλοί καταλαβαίνουν τις μεθοδεύσεις της κυβέρνησης. Απέναντι στους πανηγυρισμούς της κυβέρνησης για την νέα γραμμή που ετοιμάζεται για δημοπρασία, τη γραμμή 4, εμείς ξέρουμε πως αν ιδιωτικοποιηθεί, τότε θα δοθούν και οι υπόλοιπες σαν δώρο στον νέο αφεντικό. Από τη μεριά μας μόλις δούμε την παραμικρή παραχώρηση θα βγούμε με όλα μας τα όπλα για να την αποτρέψουμε”, ανέφερε ο Σπύρος Ρεβύθης.

Εκρηκτική

“Η κατάσταση στα σημεία διάθεσης προϊόντων του υποτιθέμενου «έξυπνου εισιτηρίου» είναι εκρηκτική. Καί μόνο η αντικατάσταση 1 εκατομμυρίου συμβατικών καρτών με ηλεκτρονικές συνεπάγεται γύρω στίς 100 χιλιάδες ανθρωποώρες, που πρέπει να κατανεμηθούν σε μόλις 31 σημεία εξυπηρέτησεως”, αναφέρει μιλώντας στην ΕΑ ο **Νίκος Σμπαρούνης**. Οι εισιτηριοδότες εργάζονται καθ’όλο το ωράριό τους -και στις υπερωρίες τους- απνευστί, χωρίς δυνατότητα διαλείμματος, γεύματος, τουαλέτας. Ο Σπίρτζης αντέδρασε στις αποκαλυπτικές αιτιάσεις των εργαζομένων με απειλές για πειθαρχικά και απολύσεις, με αυθαίρετες διαδικασίες που δεν στηρίζονται σε κανένα κανονισμό εργασίας”.

• Στάση εργασίας

Στάση εργασίας την Πέμπτη 2/11 από τις 9μμ μέχρι το τέλος της βάρδιας πρόκειται να πραγματοποιήσουν οι ηλεκτροδηγοί του Μετρό διαμαρτυρόμενοι για την μη αναγνώριση των ασφαλιστικών εισφορών τους στην κατηγορία των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών.

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Ενωμένοι ενάντια στον φασισμό

“Ούτε στην Καλλιθέα, ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά”. Δεκάδες αντιφασίστες/στριες και αντιρατσιστές/στριες συγκεντρώθηκαν την 28η Οκτωβρίου από νωρίς στην πλατεία Κύπρου, κατέλαβαν τον χώρο και δεν άφησαν κανένα περιθώριο σε οργανωμένους φασίστες της Χρυσής Αυγής να κάνουν την εμφάνισή τους, πόσω μάλλον να καταθέσουν στεφάνι, που ήταν και ο στόχος τους.

Στην σημαντική αντιφασιστική επιτυχία έπαιξε ρόλο η παρουσία του αντιφασιστικού κινήματος με όλες τις οργανωμένες δυνάμεις του στην περιοχή αποδεικνύοντας τη δύναμη του ενιαίου μετώπου στην πράξη. Στην κινητοποίηση συμμετείχαν με πανό η **ΚΕΕΡΦΑ Καλλιθέας** αλλά και αγωνιστές από την **ΚΕΕΡΦΑ Πετραλώνων** και **Κουκακίου**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **ΛΑΕ**, η **ΟΡΜΑ**, η **Εργατική Λέσχη Καλλιθέας** αλλά και η **Λαϊκή Επιτροπή του ΚΚΕ Καλλιθέας**.

Αμέσως μετά την έναρξη της παρέλασης μέλη της ΚΕΕΡΦΑ Καλλιθέας έκαναν εξόρμηση στην αρχή και στο τέλος της, ενημερώνοντας τους μαθητές, τους γονείς τους και τους εκπαιδευτικούς της περιοχής για την οργάνωση αλλά και για τα επόμενα βήματα του αντιφασιστικού κινήματος στην γειτονιά. Όπως ανέφερε η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ Καλλιθέας «Στην γειτονιά που μάτωσαν οι αντιστασιακοί στη ναζιστική κατοχή στα μπλόκα των ναζί, που δόθηκαν μάχες για να ξηλωθούν οι ντόπιοι δοσίλογοι συνεργάτες τους, δεν θα επιτρέψουμε να έρθουν οι απόγονοί τους, οι χρυσαυγίτες για να σπιλώσουν την μνήμη του αντιφασιστικού αγώνα».

Γενικότερα, μεγάλη ήταν η ανταπόκριση στις παρεμβάσεις που οργάνωσε η ΚΕΕΡ-

Καλλιθέα, 28/10

ΦΑ στις παρελάσεις της 28ης Οκτωβρίου σε πολλές πόλεις και γειτονιές (Αθήνα στα Προπύλαια, Πειραιά, Θεσσαλονίκη, Πάτρα, Ηράκλειο, Γαλάτσι, Ζωγράφου, Βύρωνα, Ελληνικό, Νέα Σμύρνη, Κερατσίνι, Περιστέρι, Πετρούπολη, Αιγάλεω, Βριλήσσια, Νέα Φιλαδέλφεια, Νέα Ιωνία, Νέο Ηράκλειο, Μαρούσι, Χαλάνδρι, Αγία Παρασκευή κ.α) μοιράζοντας τις αποφάσεις της Διεθνούς Αντιφασιστικής Συνάντησης για τη Διεθνή μέρα δράσης 17 Μαρτίου 2018 αλλά και τις εξομλήσεις του ΣΕΚ ενόψει των εκδηλώσεων για την επέτειο των εκατό χρόνων της Οκτωβριανής Επανάστασης.

Σαντορίνη

Σε αντίθεση με ό, τι συνέβαινε πριν μερικά χρόνια, οι φασίστες ήταν παντού στις φετινές παρελάσεις εξαφανισμένοι. Με εξαίρεση την απόπειρα των χρυσαυγιτών να προκαλέσουν επεισόδιο στην παρέλαση του Εμπορίου στη Σαντορίνη με στόχο μια μαθήτρια αλβανικής καταγωγής όπου όμως

βρέθηκαν αντιμετώπι με τις αποδοκimasίες των περισσότερων γονέων ενώ ταυτόχρονα μια ομάδα καθηγητών, δημιουργήσε αλυσίδα προστασίας για τα παιδιά.

Σε ανακοίνωσή της η **ΕΛΜΕ Θήρας** καλεί «την κοινωνία της Σαντορίνης, τους μαθητές και τους γονείς μέσα από τα όργανά τους να αναγνωρίσουν τον εθνικισμό και το φασισμό πίσω από τις “πατριωτικές” κορώνες, να καταδικάσουν τις απαράδεκτες αυτές συμπεριφορές και να απομονώσουν τη ρητορική μίσους και ρατσισμού. Πάει πολύ “η σπορά των νικημένων του ‘45” (κατά τα λεγόμενα του ίδιου του αρχηγού της Χρυσής Αυγής), οι μνητές του Χίτλερ και τιμητές των ταγματασφαλιτών να μας κάνουν μαθήματα πατριωτισμού». «Προστατεύσαμε τα παιδιά και και τις επόμενες μέρες θα προχωρήσουμε σε συσκέψεις για να καθορίσουμε την περαιτέρω δράση μας» τόνισε στην εκπομπή της ΚΕΕΡΦΑ η αντιπρόεδρος της ΕΛΜΕ Θήρας **Ανθή Πατραμάνη**, που ήταν παρούσα στην επίθεση.

ΧΑΝΙΑ Οι χρυσαυγίτικες διώξεις δεν θα περάσουν

Αντιφασιστική συγκέντρωση πραγματοποιείται την Τετάρτη 1 Νοεμβρίου, στις 11πμ έξω από τα δικαστήρια στα Χανιά σε αλληλεγγύη με τις εκπαιδευτικούς Μαργαρίτα Παπαμηνά και Θέκλα Σιώκου καθώς και ακόμη δύο αγωνιστές που βρέθηκαν κατηγορούμενοι μετά από χρυσαυγίτικη μήνυση το 2013. Ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων, έχει αποφασίσει διευκολυντική στάση εργασίας από τις 11πμ-2μμ και 2μμ-4μμ προκειμένου να μπορούν οι εκπαιδευτικοί να συμμετάσχουν στη συγκέντρωση.

Οι «κατηγορίες» αφορούν το περιστατικό επίθεσης που είχε γίνει στις 2 Απριλίου 2013 στο λιμάνι των Χανίων, όταν τάγμα εφόδου της Χ.Α. κυκλοφορούσε προκλητικά στους δρόμους του κέντρου της πόλης χτυπώντας τρεις μετανάστες, προπηλακίζοντας κόσμο και χαιρετώντας ναζιστικά. Τότε οι ναζί τελικά απωθήθηκαν από ομάδα νεολαίων στο Ενετικό λιμάνι, με αποτέλεσμα ένα από τα στελέχη της Χρυσής Αυγής να καταλήξει στη θάλασσα. Στο λιμάνι ανάμεσα σε πολύ άλλο κόσμο και αφού η συμπλοκή είχε τελειώσει βρέθηκε η Μαργαρίτα Παπαμηνά, μέλος της ΚΕΕΡΦΑ, εκπαιδευτικός και εκλεγμένη στο ΔΣ του Νομαρχιακού Τμήματος της ΑΔΕΔΥ στα Χανιά. Μετά από συκοφαντικές κατηγορίες μέλους της Χρυσής Αυγής, μετατράπηκε μέσα στο αστυνομικό τμήμα από μάρτυρα σε κατηγορούμενη, ενώ εντυπωσιακό είναι ότι οι άλλοι τρεις αγωνιστές που κατηγορούνται δεν ήταν καν παρόντες στο περιστατικό.

«Παρά το ανυπόστατο κατηγορητήριο η υπόθεση δεν μπήκε στα αρχεία αλλά στάλθηκε στο ακροατήριο για την Τετάρτη 1 Νο-

Παλιότερη αντιφασιστική κινητοποίηση στα Χανιά

έμβρη. Πρόκειται για πολιτική δίωξη» αναφέρει η ανακοίνωση του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης. «Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε να στήνονται βιομηχανίες διώξεων». Θυμίζουμε, εδώ, ότι πριν από λίγες μέρες πανηγυρικά αθώος κρίθηκε και ο **Σεραφεύμ Ρίζος**, εκπαιδευτικός στα Χανιά, που είχε κατηγορηθεί επίσης με βάση χρυσαυγίτικη μήνυση.

Ψηφίσματα συμπαράστασης έχουν εκδώσει: το Ν.Τ. ΑΔΕΔΥ Χανίων, ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων, η ΕΛΜΕ Χανίων, η Ενωση Γιατρών ΕΣΥ Χανίων, ο Σύλλογος Εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση Ν. Χανίων, καθώς και πολλές ΕΛΜΕ και Σύλλογοι Δασκάλων από όλη την Ελλάδα.

Διαδήλωση στο Ν. Ηράκλειο

Σε αντιφασιστική διαδήλωση καλούν την 1η Νοέμβρη στις 6μμ στον σταθμό του ΗΣΑΠ του Νέου Ηρακλείου, σωματεία, φορείς και συλλογικότητες της περιοχής ενάντια στις απόπειρες των ναζί της Χ.Α να τρομοκρατήσουν τη γειτονιά με επιθέσεις σαν και αυτές που έχουμε δει να συνοδεύουν τις φασιστοσυνάξεις τους, όπως αυτήν που έχουν καλέσει έξω από τα παλιά τους γραφεία στο Ν.Ηράκλειο.

Η απόφαση για τη διαδήλωση πάρθηκε μετά από μαζική σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 25/10 στο πολιτιστικό πολύκεντρο Ηλέκτρα Αποστόλου μετά από κάλεσμα της **ΚΕΕΡΦΑ** και συμμετείχαν αγωνιστές από την **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, την **ΛΑΕ**, την **ΟΡΜΑ**, τις δημοτικές κινήσεις «**Ρήξη και Ανατροπή**» και «**Εκτός Σχεδίου**», τα σωματεία των δήμων **Ηρακλείου και Φιλαδέλφειας**, το **Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Ιατρείο**, ανένταχτοι αντιφασίστες της περιοχής.

«Οι νεοναζί

της Χρυσής Αυγής καλούν σε φιέστα μίσους με ομιλητή τον υπόδικο “φύρερ” Μιχαολιάκο, την Τετάρτη 01/11 μπροστά από τα πρώην Γραφεία τους στη Λ. Ηρακλείου» αναφέρει η ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ. «Αυτή η νέα πρόκληση έρχεται μετά από μια σειρά

επιθέσεων των ταγμάτων εφόδου σε μετανάστες εργάτες στον Ασπρόπυργο και στη Ν. Ιωνία, σε από κοινού επίθεση με τα ΜΑΤ ενάντια σε αντιφασίστες στις 20/09 στο Πέραμα, σε μέλη του σωματείου της ΠΕΝΕΝ στον Πειραιά την Τετάρτη 10/10 κατά την διάρκεια αφισοκόλλησης.

Οι γειτονιές του Ηρακλείου, της Ν. Ιωνίας και της ευρύτερης περιοχής που μαστίζονται από τις μνημονιακές πολιτικές Κυβερνήσεως-ΕΕ-ΔΝΤ, πρέπει να απομονώσουν τις ναζιστικές ιαχές της Χ.Α. Δεν πρέπει να δώσουμε χώρο και ανοχή στους δολοφόνους νεοναζί της Χρυσής Αυγής, στους απόγονους των SS και των ταγματασφαλιτών. Ο μόνος χώρος που αναλογεί στον φασισμό είναι πίσω στο χρονοντούλαπο της ιστορίας και για τους φασίστες πίσω από τα κάγκελα της φυλακής κάτι που μόνο η μαζική αντιφασιστική δράση του λαού και του εργατικού κινήματος μπορεί να εξασφαλίσει».

ΜΑΡΟΥΣΙ

Στο μεταξύ, κάλεσμα σε σωματεία, φορείς και συλλογικότητες των βορείων προαστίων για στήριξη και οργάνωση ενός μαζικού ενωτικού συλλαλητηρίου στις 9 Δεκέμβρη για να κλείσουν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής στη λεωφόρο Κηφισίας απευθύνει ο **Αντιφασιστικός Συντονισμός Μαρουσιού**. Στα πλαίσια της οργάνωσης του συλλαλητηρίου ξεκινάει камπάνια, ενώ θα διοργανωθεί και σχετική εκδήλωση.

Απεργία πείνας στην Μυτιλήνη

Απεργία πείνας έχουν ξεκινήσει έξι Αφγανοί πρόσφυγες που για δεύτερη εβδομάδα τώρα πραγματοποιούν διαμαρτυρία στην πλατεία Σαπφούς στη Μυτιλήνη. Όπως αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα οι πρόσφυγες σε ανοιχτή τους επιστολή:

«Είμαστε ελεύθεροι, και καμία χώρα δεν έχει δικαίωμα να μας αφαιρέσει αυτή την ιδιότητα. Βάσει της Συνθήκης περί Προσφυγών του 1951 η Ελευθερία αποτελεί βασικό δικαίωμα κάθε πρόσφυγα και ως αποτέλεσμα μας δόθηκε το δικαίωμα να επιλέγουμε τη χώρα προορισμού μας σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρώπης. Καμία χώρα δεν έχει δικαίωμα να μας απελάσει πίσω στις χώρες από τις οποίες ξεκινήσαμε αλλά ούτε και σε καμία αναλόγως μη ασφαλή χώρα. Καμία χώρα δεν δικαιούται να υποβάλλει σε βασανιστήρια ή σε φυλάκιση τους πρόσφυγες. Κανένας νόμος δεν επιτρέπει την καταπάτηση της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και τον συνεχή εξευτελισμό...

Εμείς οι πρόσφυγες που δεν έχουμε που αλλού να αποτανθούμε, αποδράσαμε από την Μόρια και δεν θα επιστρέψουμε εκεί ή σε οποιοδήποτε άλλο στρατόπεδο στη Λέσβο, γιατί θέλουμε την Ελευθερία μας. Ζητάμε τον αυτονόητο σεβασμό στην ανθρωπίνη αξιοπρέπειά μας και ζητάμε να τηρήσετε τους δικούς σας νόμους...

Με όλα αυτά δεδομένα, κάποιοι έχουμε ήδη αποφασίσει να προχωρήσουμε σε απεργία πείνας από σήμερα Παρα-

Οι Αφγανοί πρόσφυγες, πολλοί εκ των οποίων σε απεργία πείνας, στην πλ. Σαπφούς στη Μυτιλήνη

σκευή 27/10. Οι υπόλοιποι θα δώσουν στην ελληνική κυβέρνηση και στην Ύπατη Αρμοστεία περιθώριο τεσσάρων ακόμα ημερών ώστε να μας αφήσουν ελεύθερους, πριν ακολουθήσουν τους απεργούς πείνας. Μέσα σε αυτήν την κοιτίδα της υποτιθέμενης δημοκρατίας, μας εξαναγκάζετε να ράψουμε τα στόματά μας και να ξεκινήσουμε απεργία πείνας και ο μόνος λόγος γι' αυτό είναι για να υπερασπιστούμε την αξιοπρέπεια και την ελευθερία μας».

Στην πλατεία Συντάγματος

Σε κινητοποίηση καλούν την Τετάρτη 1η Νοεμβρίου στην πλατεία Συντάγματος στις 11πμ, πρόσφυγες από διάφορα camps και χώρους στέγασης στην Ελλάδα απαιτώντας «από την ελληνική και τη γερμανική κυβέρνηση να σεβαστούν το νομικό όριο των έξι μηνών για την οικο-

γενειακή επανένωση από την ημερομηνία αποδοχής του αιτήματος», «να προγραμματίσουν πτήσεις για όλους τους πρόσφυγες που περιμένουν ήδη εδώ και πάνω από έξι μήνες» και «από τις ελληνικές αρχές να πληρώσουν τα εισιτήρια μας με κρατική δαπάνη, όπως προβλέπει ο νόμος».

«Είμαστε πάνω από 4.000 πρόσφυγες που περιμένουμε να μεταφερθούμε στη Γερμανία – οι περισσότεροι από εμάς είμαστε οικογένειες που περιμένουμε ήδη εδώ και πάνω από 18 μήνες στην Ελλάδα, σε άθλιες συνθήκες... Πολλοί από εμάς έχουμε γίνει δεκτοί στη Γερμανία εδώ και πάνω από 6 μήνες, ξεπερνώντας τη μέγιστη προθεσμία για μετεγκατάσταση, όπως αυτή ορίζεται από το ευρωπαϊκό δίκαιο, γεγονός που οφείλεται σε μια ανεπίσημη, παράνομη συμφωνία μεταξύ Γερμανίας και Ελλάδας» σημειώνουν.

Παράσταση διαμαρτυρίας στον Ασπρόπυργο

Παράσταση στην εργοδοσία της επιχείρησης «Ανακύκλωση Στερεών Αποβλήτων Ανώνυμη Εταιρεία (ΑΣΑ Α.Ε.)» στον Ασπρόπυργο Αττικής πραγματοποίησε την Δευτέρα 30 Οκτώβρη, κλιμάκιο με επικεφαλής τον Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρο της Ένωσης Μεταναστών Εργατών και πρόεδρο της Πακιστανικής κοινότητας, τον Σταύρο Μανίκα, μέλος της διοίκησης του ΕΚΑ, εκλεγμένο με την Αγωνιστική Ταξική Ενότητα, και τον Τάσο Αναστασιάδη από τον Συντονισμό ενάντια στα Μνημόνια.

Η επίσκεψη στο εργοστάσιο και η παράσταση πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Πακιστανικής Κοινότητας και του Συντονισμού ενάντια στα Μνημόνια, μετά από αίτημα των 120 μεταναστών εργατών κατά κύριο λόγο από το Πακιστάν αλλά και από το Μπαγκλαντές και την Ινδία. Αιτία της κινητοποίησης των μεταναστών εργατών ήταν τα προβλήματα που υπάρχουν στο εργοστάσιο. Τόσο με τα μέσα ατομικής προστασίας (παπούτσια, φόρμες κλπ) που λείπουν, όσο και με ζητήματα που έχουν να κάνουν με τους εμβολιασμούς των εργατών που είναι απαραίτητοι σε μια τόσο ανθυγιεινή δουλειά, την παρουσία γιατρού εργασίας κλπ. Προβλήματα επίσης με την ποιότητα του νερού, και τέλος ζητήματα που αφορούν την πληρωμή των εργατών τον νόμιμων δικαιωμάτων τους για νυχτερινά, κυριακάτικα, αργίες.

Πραγματοποιήθηκε συνέλευση των εργατών στην πύλη του εργοστασίου και στη συνέχεια αντιπροσωπεία των εργατών μαζί με τους συνδικαλιστές έκαναν συνάντηση με την εργοδοσία. Η εργοδοσία δεσμεύτηκε ότι θα δώσει λύσεις και ότι θα διευκολύνει στην επίλυση των προβλημάτων που προκύπτουν. Οι εργάτες του εργοστασίου συγκρότησαν την δική τους επιτροπή που σε συνεργασία με τους συνδικαλιστές θα επιβάλλουν την υλοποίηση των δεσμεύσεων της εργοδοσίας.

ΕΝΩΣΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

«Στην πραγματικότητα από την πρώτη στιγμή της άφιξής μας στη Λέσβο ένα ελληνικό νησί που είναι μέρος της ΕΕ, έχουμε συστηματικά δεχθεί τον εξευτελισμό και βρεθήκαμε αντιμέτωποι με τις πιο απεχθείς φασιστικές συμπεριφορές. Όμως δεν θεωρούμε πλέον αναγκαίο να εστιάσουμε στο τι συμβαίνει στη Μόρια. Μια απλή αναζήτηση στο διαδίκτυο στο Google ή στο Youtube θα σας δώσει όλες τις πληροφορίες που χρειάζεστε για να έχετε μια ξεκάθαρη εικόνα. Από εκεί και μόνο θα καταλάβετε σε τι αναφερόμαστε. Ανάμεσά μας υπάρχουν μόνο άντρες, γυναίκες και παιδιά που αναγκάστηκαν να δραπετεύσουν από βομβαρδισμούς και που τελικά κατέληξαν στη Μόρια όπου νιώθουμε να μας συμπεριφέρονται σαν να είμαστε κρατούμενοι σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης των Νεο-Ναζί».

«Η ελληνική κυβέρνηση θεωρεί υψηλού συμβολισμού την υποψηφιότητα αυτή, σε μία στιγμή που η ήπειρος μας βρίσκεται εμπρός σε ένα υπαρξιακό δίλημμα: θα συνεχίσει να είναι η πατρίδα των αγώνων για την ελευθερία ή θα υποκύψει στο ανερχόμενο κύμα εσωστρέφειας, ξενοφοβίας και σωβινισμού»;

Η πρώτη παράγραφος είναι από την έκκληση των προσφύγων που έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας στην πλατεία Σαπφούς στη μέση της Μυτιλήνης. Η δεύτερη είναι από την ανακοίνωση του υπουργείου Εξωτερικών για την πρόταση που κατέθεσε η ελληνική κυβέρ-

Ο ζοφερός συμβολισμός της υποψηφιότητας Μουζάλα

νηση για την θέση του νέου Επίτροπου Δικαιωμάτων της ΕΕ και φέρει το όνομα του υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής Μουζάλα.

Αν υπάρχει ένας «υψηλός συμβολισμός» στην πρόταση Μουζάλα εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης, τον αναδεικνύουν με τον πιο ζοφερό τρόπο οι καταγγελίες των ίδιων των προσφύγων που και ο φετινός χειμώνας θα τους βρει κλεισμένους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης μέσα σε αντίσκηνα και κοντέινερ της κακής ώρας, αντιμέτωπους με το κρύο, τις αρρώστιες, την γκετοποίηση. Αν ο Μουζάλας, με τη δράση του σαν υπουργός μετανάστευσης της Ελλάδας έχει γίνει «σύμβολο της ΕΕ», αυτό συμβαίνει για τους ακριβώς αντίθετους λόγους από αυτούς που υπαινίσσεται το υπουργείο Εξωτερικών – ότι τάχα δεν θα υποκύψει «στο ανερχόμενο κύμα εσωστρέφειας, ξενοφοβίας και σωβινισμού».

Όπως αναφέρουν σε κοινό τους άρθρο, ο Βασίλης Παπαδόπουλος, τέως γενικός γραμματέας Μεταναστευτικής Πολιτικής και ο Κωστής Παπαϊωάννου τέως γενικός γραμματέας Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων:«Η ανακοίνωση της υποψηφιότητας του Ιωάννη Μουζάλα, μάς προκάλεσε βαθιά ανησυχία.

Τούτο γιατί φοβόμαστε, όχι μόνο εμείς αλλά και πολύ μεγάλο μέρος του χώρου των δικαιωμάτων στη χώρα μας, ότι η θητεία του υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής δεν μπορεί να αποτιμηθεί ως προάγουσα τον σεβασμό των βασικών ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας

Ο υπουργός Μεταναστευτικής Πολιτικής επέμεινε στην απαρέγκλιτη εφαρμογή της Συμφωνίας και απέρριψε κάθε υπόδειξη εθνικού και διεθνούς οργάνου σχετικά με τις επιπτώσεις της στα ανθρώπινα δικαιώματα... Έπραξε το καθετί, όπως κατ' εξοχήν την περσινή αλλαγή της σύνθεσης των Ανεξάρτητων Επιτροπών Ασύλου, μετά τις μη αρεστές αποφάσεις τους ως προς το ζήτημα περί του αν η Τουρκία είναι ασφαλής χώρα για την επιστροφή προσφύγων σε αυτήν, παρά τις πιεστικές ανάρμοστες παρεμβάσεις του προς το αντίθετο. Η αλλαγή δε αυτή, οδήγησε στην πρόσφατη πολλαπλά αμφισβητήσιμη απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας...

Η πολιτική αυτή προκάλεσε τις απαράδεκτες συνθήκες εγκλωβισμού χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών στα ελληνικά νησιά που

οδήγησαν τον προηγούμενο χειμώνα σε απώλειες ανθρώπινων ζωών, από αμεριμνησία ως προς την παροχή των αναγκών συνθηκών υποδοχής, χωρίς να γίνει οποιαδήποτε έρευνα για την απόδοση των αναγκών ευθυνών».

Η θητεία του Μουζάλα είναι ταυτισμένη με την διατήρηση και επέκταση των στρατοπέδων συγκέντρωσης και γεμάτη από ψεύτικες «δεσμεύσεις» για κλείσιμό τους ή καλύτερευση των απάνθρωπων συνθηκών. Είναι ταυτισμένη με το ερμητικό κλείσιμο των συνόρων της «ανατολικής οδού», την αύξηση των απελάσεων μεταναστών και προσφύγων σε «ασφαλείς» χώρες όπως το Αφγανιστάν ή η Τουρκία, τη μείωση της παροχής ασύλου. Θα χρειαζόταν αρκετές ακόμα παράγραφοι για να αναφέρουμε όλα τα πεπραγμένα του, κατά τα άλλα, υπουργού Μετανάστευσης. Να θυμίσουμε εδώ τον ζήλο του, να ηγείται αυτοπροσώπως των ΜΑΤ στην εισβολή τους στο Ελληνικό τον Φλεβάρη του 2016, την εκκένωση του Ελληνικού φέτος το καλοκαίρι και την επέμβαση των ΜΑΤ μέσα στη Μόρια για να συλλάβουν και να οδηγήσουν στην απέλαση τους μετανάστες τον Σεπτέμβρη.

Η πρόταση του Μουζάλα εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης δείχνει την απόλυτη ταύτισή της με τον ίδιο και την απόλυτη ευθυγράμμισή της με τις ρατσιστικές επιταγές της ΕΕ – και μάλιστα στην πιο σκληρή τους μορφή.

Γ.Π.

Αρχίζει η δίκη των νεοναζί που χτύπησαν τον Αλέξη

Ο Χρήστος Ζέρβας, δράστης και οργανωτής της επίθεσης των νεοναζί της Χρυσής Αυγής ενάντια στον φοιτητή Αλέξη Λάζαρη στις 31 Μάρτη στους Αμπελόκηπους, δικάζεται (εξ αναβολής) την Τετάρτη 8 Νοέμβρη στο Εφετείο, κατηγορούμενος για ληστεία και απόπειρα βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης. Πρόκειται για μια υπόθεση με κρίσιμα κρατούμενα και συμπεράσματα.

Πρώτον, μιλάμε για μια αναίτια και κυριολεκτικά δολοφονική επίθεση. Η περιγραφή του ίδιου του Αλέξη Λάζαρη, όπως επιβεβαιώνεται από αυτόπτες μάρτυρες, δεν αφήνει κανένα περιθώριο παρερμηνείας γι' αυτό: «Με βάραγε και γέλαγε και μου ρίχνε κλοτσιές στο κεφάλι. Ταυτόχρονα έσκασε κι ένας από πίσω και με βάραγε από πίσω με γροθιές πάλι στο κεφάλι. Συνεχίζανε να με βαράνε κι έρχεται ένας περαστικός, πιάνει το χέρι του ενός που με βάραγε, του λέει, τι θες, να τον σκοτώσεις; Σταματάει αυτός για ένα λεπτό, σηκώνεται να φύγει, σηκώνομαι κι εγώ για να μη μείνω κάτω, έχω φάει τις κλοτσιές και τις μπουινιές στο κεφάλι, είμαι ζαλισμένος...

Όταν σηκώνομαι είναι ένας τέταρτος που είναι λίγο πιο ψηλός... μου ρίχνει ξανά μπουινιά και δεύτερη μπουινιά, ξαναπέφτω κάτω και δίνουνε σε έναν την μπλούζα και την τσάντα μου. Μου λένε «έλα, πάμε στα γραφεία». Για δύο μέτρα με έσυραν προς τα γραφεία και όπως σηκώνομαι να τραβήξω την τσάντα μου, του λέω «άσε την τσάντα, ρε φίλε» και την τραβάει, κόβει το σκοινί, την παίρνει την τσάντα και ανεβαίνει τρικάβαλο στη μηχανή και φύγανε άποδα στον δρόμο κατευθυνόμενοι προς τα γραφεία της Χρυσής Αυγής. Πάνω το πρόσωπό μου, κατάλαβα ότι είχα αίματα, έρχεται μια κοπέλα, μου δίνει λίγο νερό... Είχα πόνο στο κεφάλι. Με χτυπούσαν μόνο στο κεφάλι. Και πίσω στον σβέρκο έφαγα κλοτσιά».

Δεύτερον, μιλάμε για μια επίθεση που οργανώνεται και διαπράττεται μέσα από τα ίδια τα κεντρικά «γραφεία» της Χρυσής Αυγής στην οδό Μεσογείων ενάντια σε άσχετο άτομο που περνάει τυχαία από εκεί, απλά και μόνο επειδή δεν ταίριαζε στα «πρότυπά τους» η φυσιογνωμία, και σαν μέρος «αντιποίνων» κατά το ναζιστικό πρότυπο για το σπάσιμο μερικών τζαμιών στην είσοδο των γραφείων τους πολλές ώρες νωρίτερα.

Είναι η απόλυτη επιβεβαίωση ότι τα «γραφεία» της Χ.Α αποτελούν άμεση απειλή για τη δημόσια ασφάλεια και για τον

καθένα κάτοικο της περιοχής και πρέπει να κλείσουν. Μια επιβεβαίωση εξαιρετικά χρήσιμη, καθώς ταυτόχρονα, μέσα στις αίθουσες του Εφετείου και του Κορυδαλλού στην μεγάλη δίκη της Χρυσής Αυγής, ένα μεγάλο μέρος των καταθέσεων αφορά ακριβώς αυτό το θέμα, την ανάδειξη των διαφόρων «γραφείων» σαν ορμητήρια δολοφονικών επιθέσεων μιας εγκληματικής συμμορίας. Η συγκεκριμένη επίθεση έρχεται να αποδείξει του λόγου το αληθές και μάλιστα σε μια περίοδο που η συμμορία της Χρυσής Αυγής αποπειράται να «ξεπλύνει» τα λερωμένα με αίμα χέρια της από τις εκατοντάδες δολοφονικές επιθέσεις.

Στον σκληρό πυρήνα

Τρίτον, μιλάμε για μια επίθεση, της οποίας ο κατηγορούμενος (που βρίσκεται στη φυλακή), ανήκει στον σκληρό πυρήνα της εγκληματικής οργάνωσης -είναι στην ουσία «παρά τω αρχηγώ». Είναι μετακλητός υπάλληλος στην Βουλή στο Γραφείο του Μιχαλολιάκου μισθοδοτούμενος από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, υπεύθυνος Ασφάλειας της «Κεντρικής Διοίκησης», μέλος της Κεντρικής Επιτροπής της Χρυσής Αυγής, υποψήφιος βουλευτής και δημοτικός σύμβουλος της οργάνωσης. Γι' αυτό και η ανακοίνωση του γραφείου τύπου της Χ.Α (1/4/2017) σπεύδει να καλύψει τον Ζέρβα αναφέροντας ότι «συλλαμβάνουν αθώους πολίτες και στήνουν Χρυσουγιόδες και προπαγανδιστικά σόου με ψευδολογίες στα διαπλεκόμενα κανάλια» προσθέτοντας θρασύδειλα και αναίσχυντα ότι η «η Χρυσή Αυγή καταδικάζει κάθε πράξη βίας απ' όπου και αν προέρχεται».

Όπως αναφέρει χαρακτηριστικά σε άρθρο του τις μέρες της επίθεσης, ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, δικηγόρος της πολιτικής αγωγής στην δίκη της Χ.Α: «Ο Μιχαλολιάκος είναι απολύτως εμπλεκόμενος στην χτεσινή υπόθεση: είναι ο εργοδότης του Ζέρβα στη Βουλή και στο «κόμμα», είναι ο

μισθωτής του κτιρίου από το οποίο εξόρμησε η ομάδα κρούσης που χτύπησε τον Λάζαρη, είναι ο «Αρχηγός» της οργάνωσης της οποίας η «Ασφάλεια» έδρασε εγκληματικά. Θα κληθεί από τον ανακριτή, θα ρωτηθεί γιατί σπεύδει να καλύψει τον Ζέρβα αποκαλώντας τον «αθώο», θα αναζητηθούν οι ευθύνες του ή θα συνεχίσει να κρύβεται πίσω από την ιδιότητα του γραμματέα του «νόμιμου πολιτικού κόμματος»;»

Τα ερωτήματα αυτά εξακολουθούν να είναι και σήμερα απολύτως επίκαιρα, ιδιαίτερα σε μια περίοδο που η ηγεσία της εγκληματικής συμμορίας επιδιώκει να αποποιηθεί των ευθυνών της και να γλυτώσει την καταδίκη θυσιάζοντας πρώην στελέχη της όπως έχουμε ήδη δει να συμβαίνει με τον Ρουπακιά και άλλους.

Για όλους αυτούς τους λόγους είναι σημαντικό αυτή η δίκη να ξεκινήσει άμεσα (και όχι να αναβάλλεται αδιάκοπα όπως έχουμε δει ουκ ολίγες φορές) να προχωρήσει σε βάθος, να καταδικαστούν οι δράστες και να αναδειχτούν οι ηθικοί αυτουργοί φτάνοντας στην ίδια την ηγεσία και την καταδίκη της.

Γιώργος Πίττας

ΟΛΟΙ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ

Σε αντιφασιστική συγκέντρωση καλούν στο Εφετείο (Λ.Αλεξάνδρας και Κυρίλλου Λουκάρεως) την Τετάρτη 8 Νοεμβρίου στις 8.30πμ η «Πρωτοβουλία για το κλείσιμο των γραφείων της Χ.Α», η ΚΕΕΡΦΑ, ο Σύλλογος εργαζομένων του Αγίου Σάββα, η Β' ΕΛΜΕ Αθήνας, η Λαϊκή Συνέλευση Αμπελοκήπων-Γκύζη και άλλα σωματεία, φορείς και συλλογικότητες της περιοχής -απαιώντας την καταδίκη του χρυσαυγίτη Χρ. Ζέρβα για τη δολοφονική επίθεση εις βάρος του Αλέξη Λάζαρη στις 31 Μαρτίου του 2017.

Σε ανακοίνωσή της η Πρωτοβουλία για το κλείσιμο των γραφείων της Χ.Α αναφέρει:

«31-3-2017: ο συμπολίτης μας φοιτητής, Αλέξης Λάζαρης, πέφτει αιμόφυρτος και βαριά τραυματισμένος από αναίτια και απρόκλητη επίθεση. Δράστης είναι τάγμα εφόδου χρυσαυγιτών, πού ξεκίνησε από τα κεντρικά γραφεία («Κομαντατούρ») της Χρυσής Αυγής στην οδό Μεσογείων. Επικεφαλής της ομάδας κρούσης είναι ο έμπιστος του αρχηγού της Ναζιστικής Χρυσής Αυγής, Χρήστος Ζέρβας, υπεύθυνος ασφαλείας των γραφείων της Χ.Α και έμπιστος του φύρερ της Χ.Α...

Μετά την ύπουλη επίθεση, χιλιάδες διαδηλώσαμε στις 8 Απρίλη, στους Αμπελόκηπους με αίτημα να κλείσουν τα γραφεία-ορμητήρια της εγκληματικής οργάνωσης.

Εγκληματική

Η Χρυσή Αυγή δεν είναι νόμιμο κοινοβουλευτικό κόμμα, είναι ναζιστική εγκληματική οργάνωση που σκοπό έχει να εκφοβίζει και να τρομοκρατεί, με τα «τάγματα εφόδου», όποιους διαφωνούν μαζί της, συνδικαλιστές/στρίες, μετανάστες/στρίες, αντιφασίστες/στρίες αλλά και άτομα που ντύνονται, σκέφτονται, δρούν διαφορετικά ή έτσι νομίζει εκείνη.

Είναι μόνιμος και διαρκής δημόσιος κίνδυνος για όλους μας, στη γειτονιά, στις πλατείες και τους δρόμους των Αμπελοκήπων. Είναι κίνδυνος για τη νεολαία, τους εργαζόμενους πού αγωνίζονται ενάντια στη λιτότητα, τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Η πλήρης και οριστική απομόνωσή της είναι καθήκον της μεγάλης δημοκρατικής πλειοψηφίας.

Σας καλούμε να απαιτήσουμε όλοι μαζί: Το κλείσιμο των κεντρικών «γραφείων»-ορμητηρίων εγκληματών της ναζιστικής Χρυσής Αυγής στη Μεσογείων, και την διάλυση των ταγμάτων εφόδου. Την παραδειγματική καταδίκη του Χρυσουγιότη Χρ. Ζέρβα για την δολοφονική επίθεση στον Α. Λάζαρη. Την πλήρη διακοπή κάθε διευκόλυνσης από τη Βουλή, την Ευρωβουλή και το κράτος στη δράση της ναζιστικής-εγκληματικής οργάνωσης. Τέλος στον καταχρηστικό χρόνο στην ΕΡΤ για προβολή των κηρυγμάτων μίσους και των ναζιστικών φιεστών. Καμία κάλυψη των μελών των ταγμάτων εφόδου με την μετατροπή τους σε μετακλητούς υπαλλήλους της Βουλής.

Καλούμε το Δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας, τα σωματεία, τις συλλογικότητες, την νεολαία και όλους τους κατοίκους να αγωνιστούμε μαζί για γειτονιές χωρίς ορμητήρια των νεοναζί της Χρυσής Αυγής».

Αποφάσεις που ζητάνε το κλείσιμο των γραφείων της Χ.Α στη Μεσογείων έχουν ήδη πάρει δεκάδες συνδικάτα, σωματεία, σύλλογοι, κοινοτικά συμβούλια του Δήμου Αθήνας κ.α.

Η δίκη της Χ.Α: Επόμενες δικάσιμες

Εφετείο: 1/11, 2/11, 15/11, 20/11 και 8/11.
Κορυδαλλός: 3/11, 8/11, 9/11, 13/11 και 27/11.

Η Επανάσταση
του Οκτώβρη 1917
Το πανηγύρι
των καταπιεσμένων

Εκατό χρόνια πριν η εργατική τάξη της Ρωσίας έπαιρνε την εξουσία στα χέρια της. Τα σοβιέτ, τα συμβούλια των εργατών και των φαντάρων, έγιναν «το κράτος, δηλαδή η εργατική τάξη που είναι οργανωμένη σε κυρίαρχη τάξη» όπως έγραφαν οι Μαρξ και Ένγκελς στο Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Έχουμε την πικρή εμπειρία κυβερνήσεων της Αριστεράς που στηρίχτηκαν σε κινήματα για να τσαλαπατήσουν μετά υποσχέσεις και ελπίδες. Στην Ρωσία οι μπολσεβίκοι ακολούθησαν έναν άλλο δρόμο. Δεν έκαναν «κωλοτούμπες», αντίθετα, υλοποίησαν μέχρι κεραίας όλα τα αιτήματα των εργατών, των αγροτών και των φαντάρων. Ο Λένιν είχε γράψει ότι η επανάσταση είναι “το πανηγύρι των καταπιεσμένων”. Αυτό έγινε και στην Ρωσία τον Οκτώβρη του 1917.

Ειρήνη, γη

Η επανάσταση είχε ξεκινήσει τον Φλεβάρη όταν οι εργάτριες της Πετρούπολης είχαν κατέβει στο δρόμο απαιτώντας “ψωμί” και φωνάζοντας “κάτω ο πόλεμος”. Οι πόλεις υπέφεραν από τις στερήσεις που έφερνε η πολεμική προσπάθεια, με τους φτωχούς να στέκονται σε ουρές για να πάρουν μια φραντζόλα ψωμί. Οι αγρότες που ντύθηκαν φαντάροι και ζούσαν τη φρίκη του μετώπου, αναρωτιόνταν αν άξιζε να πεθάνουν για την Κωνσταντινούπολη και τα Δαρδανέλια ενώ οι ίδιοι και οι οικογένειές τους δεν είχαν γη.

Η νέα εργατική εξουσία διακήρυξε την αποχώρηση της Ρωσίας από το σφαγείο του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Κάλεσε όλους τους λαούς να ξεσηκωθούν και να φέρουν την ειρήνη ανατρέποντας τις κυβερνήσεις τους. Στις απεργίες που ξέσπασαν στη Βιέννη τον Γενάρη του 1918 μια φράση που ακουγόταν συχνά ήταν ότι “πρέπει να μιλήσουμε στην κυβέρνηση στα ρωσικά”, με τον τρόπο που “μίλησαν” οι εργάτες στην Ρωσία. Χωρίς τον ρωσικό Οκτώβρη και τον γερμανικό Νοέμβρη ένα χρόνο μετά, η ανθρωπότητα θα μετρούσε εκατομμύρια ακόμα νεκρούς και ακρωτηριασμένους στα χαρακώματα.

Αν η ειρήνη ήταν ο ένας πόθος των φαντάρων, ο άλλος ήταν η γη. Το δεύτερο διάταγμα που ενέκρινε το Δεύτερο Συνέδριο των Σοβιέτ στις 26 Οκτώβρη έδωσε στους αγρότες τη γη.

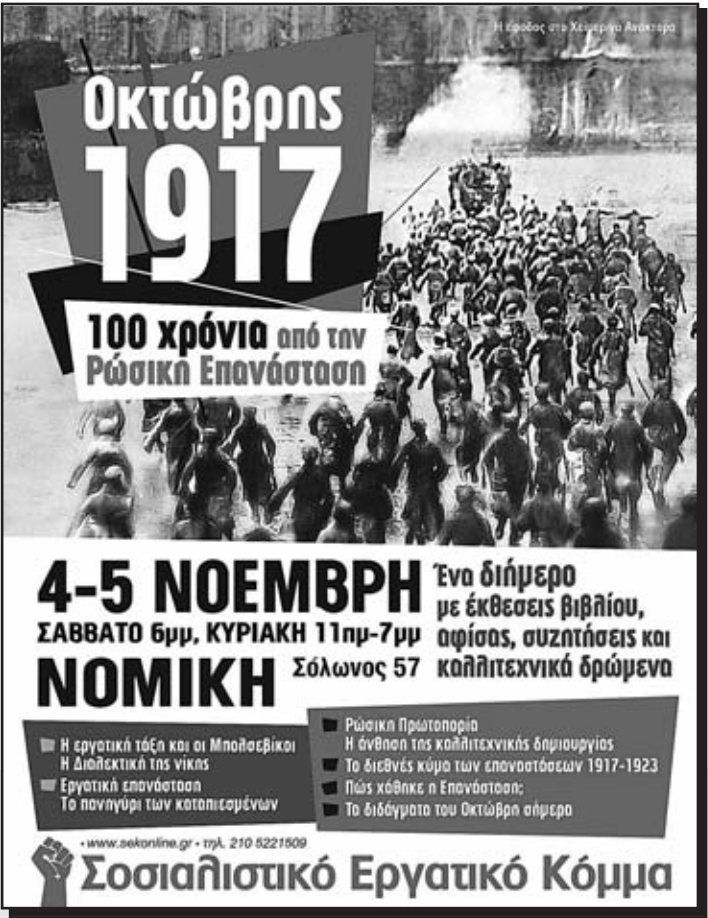
Μέχρι τότε το κόμμα που στήριζαν αυτοί τις ελπίδες τους, το κόμμα των Εσέρων, ήταν στην Προσωρινή Κυβέρνηση αλλά δεν έκανε βήμα για την υλοποίηση του προγράμματός του. Για να το κάνουν θα έπρεπε να είναι ξεκάθαρα ενάντια στον πόλεμο και για τη ρήξη με τον καπιταλισμό. Οι μπολσεβίκοι ήταν. Με το διάταγμα για το ζήτημα της γης έδωσαν σε λίγες γραμμές το “ελεύθερο” στις αγροτικές επιτροπές να μοιράσουν όπως έκριναν δικαιότερο τα κτήματα των γαιοκτημόνων.

Εργατικός Έλεγχος

Η Πρώτη Πανρωσική Συνδιάσκεψη των Εργοστασιακών Επιτροπών που έγινε στις αρχές του Οκτώβρη 1917, είχε διακηρύξει ότι:

«Η εργατική τάξη έχοντας ανατρέψει την απολυταρχία στην πολιτική σφαίρα, επιδιώκει να εξασφαλίσει το θρίαμβο του δημοκρατικού συστήματος στη σφαίρα της παραγωγής. Η ιδέα του εργατικού ελέγχου που εμφανίστηκε φυσιολογικά στις συνθήκες της οικονομικής καταστροφής που έφεραν οι εγκληματικές πολιτικές της άρχουσας τάξης, είναι η έκφραση αυτού του ιδανικού».

Ο Οκτώβρης έκανε την “ιδέα” νόμο. Με το διάταγμα του εργατικού ελέγχου. Ήταν προϊόν των συζητήσεων ανάμεσα στο Συμβούλιο των Επιτροπών του Λαού, του Κεντρικού Συμβουλίου των Εργοστασιακών Επιτροπών και του Κεντρικού Συμβουλίου των Συνδικάτων. Έλεγε σε λίγες γραμμές ότι οι εργατικές επιτροπές μπορούν να ελέγχουν τα πάντα σε μια επιχείρηση και οι αποφάσεις τους είναι δεσμευτικές για τους ιδιοκτήτες. Κι αυτό το δικαίωμα το χρησιμοποίησαν χωρίς αναστολές.

5-7μμ	Σάββατο 4/11 Καλλιτεχνικά δρώμενα. Προβολή βίντεο, εκθέσεις αφίσας, βιβλίου
7-9μμ	Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης Μιχάλης Λυμπεράτος, ιστορικός, εκπαιδευτικός Αλεξάνδρα Ιωαννίδου, πανεπιστημιακός Φιλοσοφικής Πάνος Γκαργκάνας, υπεύθυνος εφημερίδας Εργατική Αλληλεγγύη
12-1.30μμ	Κυριακή 5/11 Ρώσικη πρωτοπορία, η άνθηση της καλλιτεχνικής δημιουργίας Λήδα Καζαντζάκη, καθηγήτρια ΑΣΚΤ Έλλη Παπαγρηγορίου, απόφοιτος Κρατικού Ωδείου Τσαϊκόφσκι-Μόσχα και Π.Μ.Σ. «πολιτιστική διαχείριση – Πάντειο Πανεπιστήμιο» Μαρία Παραδείση, ιστορικός κινηματογράφου Σύλβια Φεσσά, γιατρός-εικαστικός
Αίθουσα Α 2-3.30μμ	Το διεθνές κύμα των επαναστάσεων και η Ελλάδα 1917-1923 Κώστας Βλασόπουλος, πανεπιστημιακός, Ρέθυμνο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ
Αίθουσα Β 2-3.30μμ	Εργατική επανάσταση- Το πανηγύρι των καταπιεσμένων Δήμητρα Κυρίλλου, ομάδα LGBTQ ANTAPΣYA Κώστας Πίττας, Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο
4-5.30μμ	Πώς χάθηκε η επανάσταση; Λεάνδρος Μπόλαρης, συγγραφέας Παρασκευάς Ψάνης, μεταφραστής του βιβλίου του Β. Σερζ «Έτος ένα της Ρώσικης Επανάστασης»
6-8μμ	Τα διδάγματα του Οκτώβρη σήμερα Μίμης Λιβιεράτος, ιστορικός Νίκος Στραβελάκης, πανεπιστημιακός Μαρία Στύλλου, υπεύθυνη περιοδικού «Σοσιαλισμός από τα Κάτω»

Εκδηλώσεις
100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ
ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/11
Εργατικό Κέντρο 12μ – 9μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Πάνος Γκαργκάνας
Ρώσικη Πρωτοπορία - Η άνθηση της καλλιτεχνικής δημιουργίας
Γιώργος Γιαννόπουλος, Γιάννης Μπόλης
Πώς χάθηκε η Επανάσταση;
Λεάνδρος Μπόλαρης
Τα διδάγματα του Οκτώβρη σήμερα
Μαρία Στύλλου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 11/11
Εργατικό Κέντρο 6μμ – 9μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Τάσος Αναστασιάδης

ΞΑΝΘΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 12/11
Εργατικό Κέντρο 4μμ – 8μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Τάσος Αναστασιάδης
Τα διδάγματα του Οκτώβρη σήμερα
Λεάνδρος Μπόλαρης

ΒΟΛΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/11
Θόλος (πανεπιστήμιο) 7μμ – 10μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Γιάννης Σηφακάκης

ΠΑΤΡΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 18/11
ΕΒΕ 6μμ – 9μμ (Αράτου 21, πλ. Όλγας)
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Πέτρος Κωνσταντίνου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/11
Συνεδριακό Κέντρο Περιφέρειας, στοά Σαρκά, 6μμ – 9μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Κώστας Πίττας

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

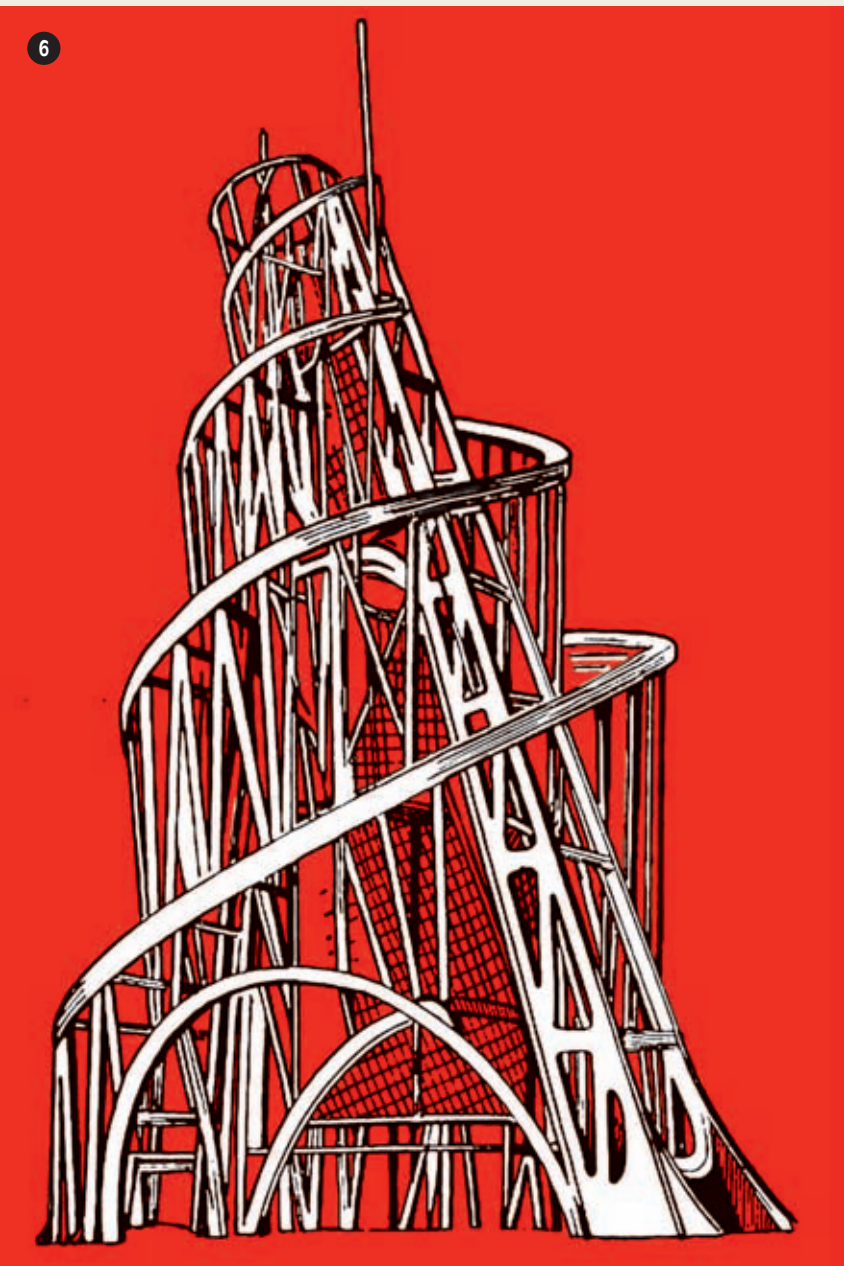
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/11
Εργατικό Κέντρο 5μμ – 9μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Πάνος Γκαργκάνας
Τα διδάγματα του Οκτώβρη σήμερα
Μαρία Στύλλου

ΧΑΝΙΑ

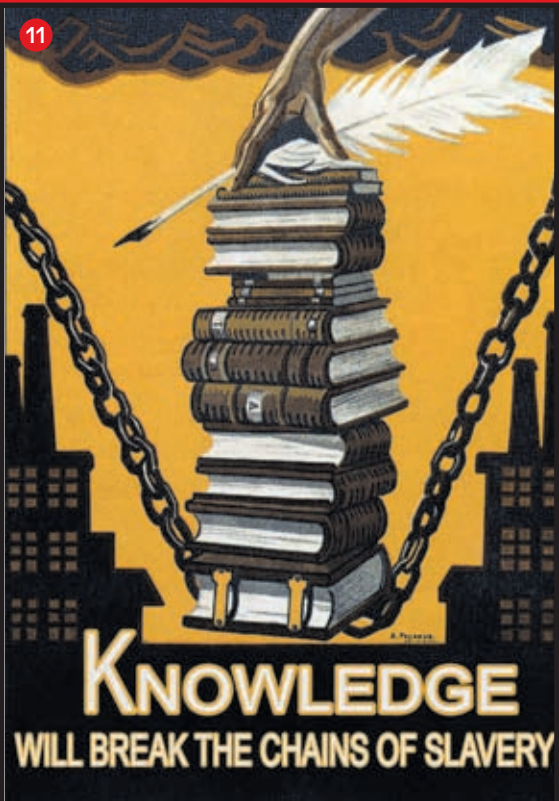
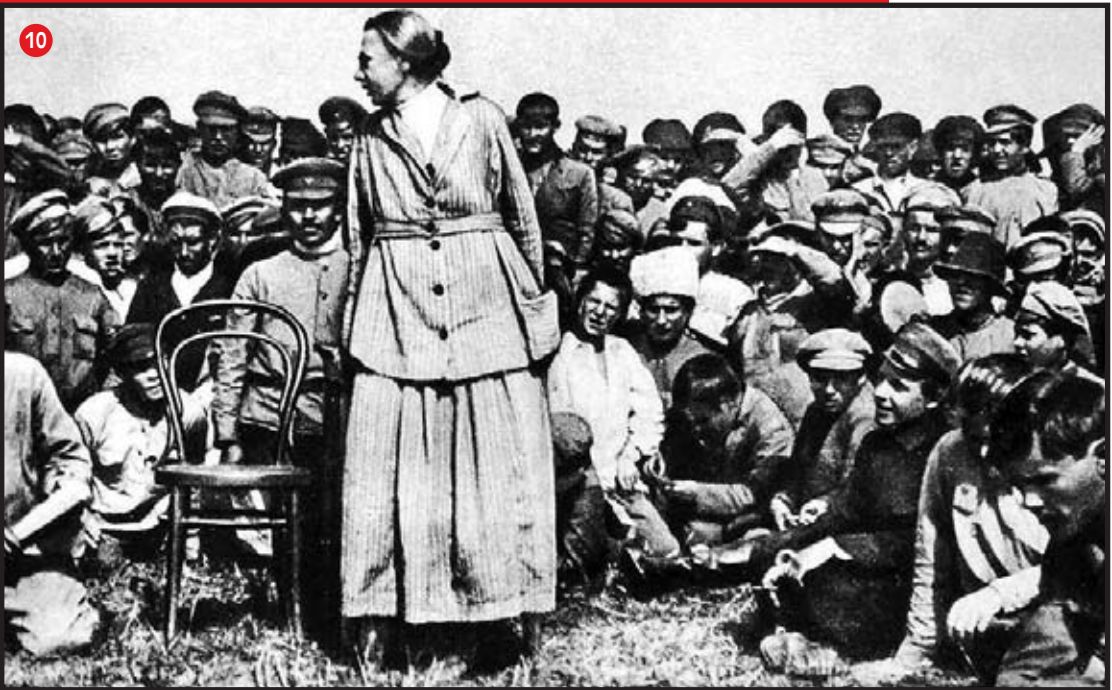
ΣΑΒΒΑΤΟ 25/11
Εργατικό Κέντρο 5μμ – 9μμ
Η εργατική τάξη και οι Μπολσεβίκοι - η διαλεκτική της νίκης
Πάνος Γκαργκάνας
Τα διδάγματα του Οκτώβρη σήμερα
Μαρία Στύλλου

Εργατική Επανάσταση

σημαίνει Απελευθέρωση

- 1. Συναδέλφωση Ρώσων και Γερμανών φαντάρων
- 2. Συνέλευση του Σοβιέτ Πετρούπολης
- 3. Γερμανία 1918 «Όλη η εξουσία στα Συμβούλια»
- 4. Ιταλία 1919
- 5. Χαρακτικό του Frans Masereel
- 6. Ο πύργος του Τάτλιν
- 7. Λένιν και Τρότσκι ήταν στο κέντρο της Επανάστασης
- 8. Αλεξάντρα Κολλοντάι
- 9. «Γυναίκες, στα όπλα!»
- 10. Ναντεζντά Κρούπκαγια
- 11. Παιδεία για όλους
- 12. Πρωτομαγιά 1919

Ειρήνη, γη και εργατικός έλεγχος

Συνέχεια από τη σελ. 9

Για παράδειγμα σε ένα εργοστάσιο της Μόσχας: «Από την ίδρυση της επιτροπής τον Μάρτη του 1917 μέχρι τον Αύγουστο του 1918 συγκλήθηκαν 224 συνεδριάσεις της επιτροπής και γενικές συνελεύσεις. Οι συνελεύσεις μια φορά τη βδομάδα και οι συνεδριάσεις της επιτροπής τρεις με τέσσερις φορές. Οργανώθηκαν υποεπιτροπές για προμήθειες, υγιεινή, στέγαση, εκπαίδευση, οικονομικά, πειθαρχία, προσλήψεις και απολύσεις, φρούρηση του εργοστασίου. Στη διάρκεια του 1919 όταν η παραγωγή κατέρρευσε, οι συνεδριάσεις έγιναν πιο αραιές... Οι αποφάσεις της επιτροπής υπόκειντο στις συνελεύσεις του εργοστασίου, στις οποίες συμμετείχαν τακτικά ανάμεσα στους 500 με 800 εργάτες και οι οποίες αποφάσιζαν για θέματα όπως η απόλυση εργατών και διευθυντών, βοήθεια σε οικογένειες εργατών που είχαν πεθάνει, βάρδιες στις διακοπές, οικονομικές ενισχύσεις σε πολιτικές καμπάνιες».

Αυτοδιάθεση

Η ΕΕ χτυπάει φιλικά την πλάτη του Ραχόι που τσαλαπατά τα δικαιώματα της Καταλονίας. Το 1917 η σοβιετική εξουσία έδωσε σε όλα τα έθνη της Ρώσικης Αυτοκρατορίας το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση μέχρι και του σχηματισμού ανεξάρτητου κράτους. Στη καρδιά αυτής της πολιτικής ήταν η διεθνιστική ενότητα της εργατικής τάξης πέρα από σύνορα και καταγωγή.

«Θέλουμε επαναστατική-προλεταριακή ενότητα, συνένωση κι όχι χωρισμό», έγραφε ο **Λένιν** στις αρχές του Οκτώβρη. «Θέλουμε ελεύθερη συνένωση και γι' αυτό οφείλουμε να αναγνωρίσουμε την ελευθερία του αποχωρισμού (χωρίς ελευθερία αποχωρισμού η συνένωση δεν μπορεί να ονομάζεται ελεύθερη). Πολύ περισσότερο οφείλουμε να αναγνωρί-

σουμε την ελευθερία αποχωρισμού, γιατί ο τσαρισμός και η μεγαλωσική αστική τάξη με την καταπίεση που ασκούσαν άφησαν στα γειτονικά έθνη απέραντη αγανάκτηση και δυσπιστία απέναντι στους μεγαλωσούς γενικά και η δυσπιστία αυτή πρέπει να διαλυθεί με έργα κι όχι με λόγια». Μόνο κάνοντας αυτή την επιλογή η εργατική εξουσία μπόρεσε να σταθεί όρθια στα χρόνια του εμφυλίου και της ιμπεριαλιστικής επέμβασης που ακολούθησαν το 1917.

Σήμερα οι άρχουσες τάξεις και οι κυβερνήσεις της «πολιτισμένης» ΕΕ ενορχηστρώνουν ισλαμοφοβικές εκστρατείες ρατσισμού και διακρίσεων. Το 1917 η εξουσία των σοβιέτ έγινε υπέρμαχος των δικαιωμάτων των μουσουλμανικών πληθυσμών και τους ξεσήκωσε στον αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Υπεράσπιζε τα τζαμιά ενώ δήμευε την περιουσία της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Η εργατική εξουσία κήρυξε συνολικά τον πόλεμο ενάντια σε κάθε μορφή καταπίεσης. Οι γυναίκες απέκτησαν δικαιώματα που θα περνούσαν δεκαετίες για να κατακτηθούν στη Δύση, όπως τη ψήφο, το δικαίωμα στο διαζύγιο, στην έκτρωση (δωρεάν σε δημόσια νοσοκομεία). Η ομοφυλοφιλία αποποινικοποιήθηκε το 1918 και στα επόμενα χρόνια σοβιετικά δικαστήρια επικύρωναν γάμους ομόφυλων ζευγαριών, μέχρι και αλλαγή φύλου σε «επίσημα» έγγραφα, όπως τα διαβατήρια.

Ταυτόχρονα ξεδιπλώθηκε μια έκρηξη της δημιουργικότητας και του πειραματισμού στην τέχνη, απαλλαγμένη από τη λογοκρισία και τη δικτατορία των «χορηγών». Όλες αυτές οι πρωτοφανέστες κατακτήσεις ήταν το αποτέλεσμα της πάλης της εργατικής τάξης να αλλάξει τον ίδιο της τον εαυτό αλλάζοντας την κοινωνία εκ βάθρων. Αυτές οι κατακτήσεις τσακίστηκαν και εξαφανίστηκαν όταν η σταλινική αντεπανάσταση επέβαλε τις προτεραιότητες της στη δεκαετία του '30.

Επίκαιρος

Προβάλλεται συχνά η ένσταση ότι η Ρώσικη Επανάσταση κι ο Οκτώβρης του 1917 ήταν προϊόντα της ιδιαιτερότητας της χώρας και της εποχής. Η Ρωσία ήταν μια καθυστερημένη κοινωνία χωρίς δημοκρατικές παραδόσεις. Ο Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν κι αυτός μια τραγική «ιδιαιτερότητα», πάλι σύμφωνα με αυτή την άποψη. Με τη βία και τις στερήσεις που έφερε, όξυνε τα πάθη και τις «ουτοπιστικές» προσδοκίες ή τις «ολοκληρωτικές» λύσεις κατά άλλους.

Όμως, η Ρωσική Επανάσταση και ο Οκτώβρης του 1917 είχαν υπόβαθρο την κρίση ενός ολόκληρου συστήματος που είχε βυθιστεί στον παροξυσμό του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Και η απάντηση που έδωσε σε αυτή την κρίση είχε διεθνιστικό ορίζοντα και αναφορά. Οι μπολσεβίκοι αντιμετώπιζαν την επανάσταση στην Ρωσία σαν την πρώτη πράξη της εργατικής επανάστασης που θα σάρωνε τον καπιταλισμό στις άλλες πιο προηγμένες καπιταλιστικές χώρες.

Αυτή η προοπτική δεν ήταν ουτοπική. Όταν ο Γκράμσι έγραφε για τις εργοστασιακές επιτροπές σαν τα έμβρυα ενός νέου κράτους στην Ιταλία του 1920, μετέφραζε την εμπειρία των σοβιέτ στα «δουτικά» και αυτή η γλώσσα ανταποκρινόταν στις εμπειρίες εκατομμυρίων εργατών και εργατριών από το Τορίνο μέχρι το Σιάτλ και τη Σαγκάη.

Κι όταν οι μπολσεβίκοι οργάνωναν τον Οκτώβρη, το έκαναν σαν τμήμα μιας διεθνούς επαναστατικής Αριστεράς που από τις αρχές του 20ου αιώνα αναζητούσε το δρόμο της κοινωνικής επανάστασης στην εποχή του ιμπεριαλισμού, των «πολέμων, κρίσεων και επαναστάσεων».

Γι' αυτό το λόγο ο Κόκκινος Οκτώβρης κι οι απαντήσεις που έδωσε είναι επίκαιρος και σήμερα. Γιατί είναι η πιο τρανή απόδειξη που μπορεί να φτάσει η εργατική τάξη όταν παλεύει και ποια Αριστερά χρειάζομαστε για να οδηγήσει τους αγώνες στη νίκη.

Λέανδρος Μπόλαρης

Διαβάστε
επίσης

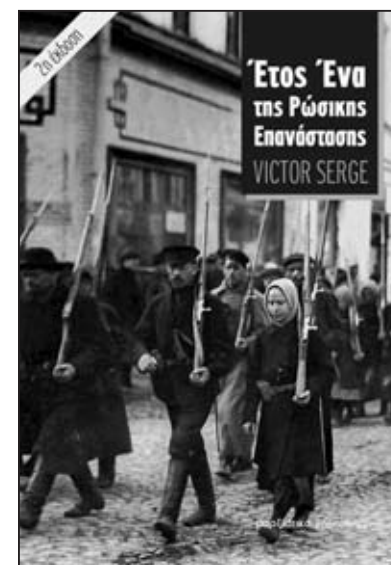

**Ολη η εξουσία
στα Σοβιέτ**

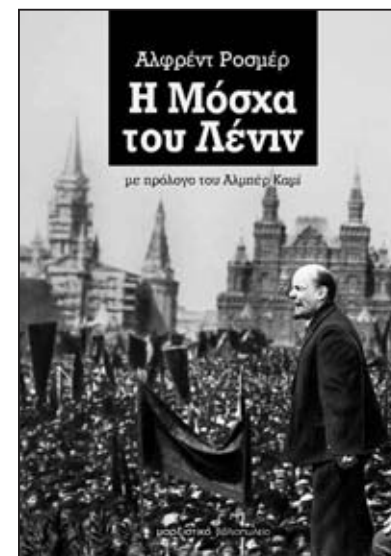
Τόνι Κλιφ

ΛΕΝΙΝ

1914-1917

Έτος Ένα
της Ρώσικης
Επανάστασης
VICTOR SERGE

Αλφρέντ Ροσμέρ
**Η Μόσχα
του Λένιν**

με πρόλογο του Αλμπερ Καμύ

Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14 πίσω από Τιάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Αθήνα 30/10, Μαθητικό συλλαλητήριο

Μαθητές και...

Χιλιάδες μαθητές απ' όλη την Αθήνα διαδήλωσαν στις 30/10 ενάντια στο νέο σχολείο του Γαβρόγλου σε μια μεγάλη και μαχητική διαδήλωση που έστειλε το μήνυμα: Δεν θα περάσει. Με το πανό της «Μόνιμοι διορισμοί, λεφτά για την παιδεία», διαδήλωσαν και εκπαιδευτικοί από τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, ενώ στην πορεία πήραν μέρος και οι «Μαθητές Anticapitalista».

«Κάθε χρόνο οι κινητοποιήσεις για το δικαίωμα στη μόρφωσή μας μεγαλώνουν», είπε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Αλεξάνδρα. «Πριν από λίγο καιρό στο 1ο ΕΠΑΛ Χαϊδαρίου κάναμε κατάληψη για μία ολόκληρη εβδομάδα. Σήμερα συμμετείχαμε οργανωμένα στην πορεία, πάλι με κατάληψη. Θα προσπαθήσουμε να την κρατήσουμε.

Κατεβήκαμε παιδιά από το σχολείο μου και την περιοχή γενικότερα.

Έχουμε ελλείψεις σε καθηγητές, πράγμα που ειδικά για την Τρίτη Λυκείου είναι πολύ σοβαρό. Επίσης, στο 1ο ΕΠΑΛ δεν υπάρχουν όλες οι ειδικότητες. Εγώ θέλω να κάνω σχέδιο αλλά δεν υπάρχει στο σχολείο, ούτε καν στην περιοχή μου. Πρέπει να πάω σε άλλη περιοχή. Η έλλειψη σε ειδικότητες απασχολεί πολύ τα παιδιά».

«Στην πορεία κυριαρχούσε ένα όμορφο και οργισμένο κλίμα. Τα μουσικά σχολεία έδωσαν τόνο στην κινητοποίηση, λέγαμε συνθήματα τραγουδιστά. Με όλα αυτά δίναμε και μηνύματα. Ότι θα βγούμε στους δρόμους, θα αντισταθούμε, δε θα δεχτούμε όλα αυτά που ετοιμάζουν. Συμμετείχε κόσμος μαζικά, από απουσιολόγους μέχρι και καθηγητές. Οι μαθητές που δεν είχαν κατάληψη τα σχολεία τους πήραμε σήμερα 7 απουσίες αλλά πιστεύω ότι άξιζε, γιατί θα συνεχίσουμε και μπορούμε να κερδίσουμε», συμπλήρωσε η Ραφ από το 1ο ΓΕΛ Καλλιπόλης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μαθητική διαδήλωση με τη στήριξη φοιτητών και καθηγητών ενάντια στην υποχρηματοδότηση της δημόσιας Παιδείας έγινε στη Θεσσαλονίκη στις 30/10. Στην κινητοποίηση καλούσε το Συντονιστικό Μαθητών Θεσσαλονίκης. Μουσικά και καλλιτεχνικά Γυμνάσια και Λύκεια, ΕΠΑΛ και ΓΕΛ διαδήλωσαν ενάντια στην έλλειψη καθηγητών για τις ειδικότητες, ειδικών εγκαταστάσεων για τα καλλιτεχνικά μαθήματα και γενικότερα ενάντια στην έλλειψη πόρων για την εκπαίδευση. Στο πλάι τους ήταν οι ΦΣ Αρχιτεκτονικής, Φυσικού, Ιστορικού-Αρχαιολογικού, Ηλεκτρολόγων και Φιλολογικού, καθώς και η Ε' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης.

Σάββας Κκονέ

ΒΟΛΟΣ

Σε καταλήψεις και κινητοποιήσεις έχουν προχωρήσει 24 Γυμνάσια και Λύκεια της Μαγνησίας με τους μαθητές να οργανώνουν την Δευτέρα 30/10 μια μεγάλη πορεία στο κέντρο του Βόλου ζητώντας λεφτά για την παιδεία.

“Λεφτά για F16 βρήκαν στο λεπτό, μα δεν υπάρχει σάλιο μας λεν για το σχολειό” ήταν το σύνθημα που κυριάρχησε και παράλληλα με την υποχρηματοδότηση και τις ελλείψεις εκπαιδευτικών, οι μαθητές παλεύουμε για να απομονώσουμε τους νεοναζί από τα σχολεία μας και να βάλουμε μέσα τα προσφυγόπουλα.

Η πορεία κατέληξε στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Μαγνησίας, όπου συναντηθήκαμε με τον Διευθυντή της Δευτεροβάθμιας. Ο αγώνας που έχουμε να δώσουμε είναι κοινός με τον αγώνα που δίνουν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές μας, κόντρα στην διάλυση της παιδείας μας και απαιτώντας μαζικές μόνιμες προσλήψεις τώρα. Έχουμε να οργανώσουμε την συνέχεια με όλο αυτό τον κόσμο, να συνδεθούμε με την ΕΛΜΕ και να κλιμακώσουμε. Πάνω σε αυτή την σκέψη, καλούμε σε συντονιστικό μαθητών Μαγνησίας κάθε Σάββατο στο Θόλο στις 18:00.

Κυριάκος Σκουμποτής, μαθητής Anticapitalista

ΧΑΝΙΑ

Μαθητική κινητοποίηση ενάντια στη διάλυση της Τεχνικής Εκπαίδευσης πραγματοποιήθηκε σήμερα 30 Οκτωβρίου στα Χανιά και στα πλαίσια της Πανελλαδικής Μαθητικής Κινητοποίησης.

Η πορεία των μαθητών ξεκίνησε από το σχολικό συγκρότημα της οδού Κοραή όπου είχε οριστεί προσυγκέντρωση, πέρασε μέσα από το κέντρο της πόλης και κατευθύνθηκε προς τα γραφεία της Αντιπεριφέρειας όπου κατέθεσαν τα αιτήματά τους ενώ στην συνέχεια η πορεία προχώρησε μέχρι τα γραφεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων όπου κατέθεσαν τα αιτήματά τους μαζί με εκπροσώπους των καθηγητών τους και της τοπικής ΕΛΜΕ.

Είχε προηγηθεί συντονισμός διάφορων σχολείων του Ν. Χανίων (ΕΠΑΛ Ακρωτηρίου, Λύκειο Βάμου, Γυμνάσιο Κοραή) με σκοπό την διοργάνωση του συλλαλητηρίου.

Με ανακοίνωσή της η ΕΛΜΕ Χανίων έκφρασε τη στήριξή της στη μαθητική κινητοποίηση της Δευτέρας 30 Οκτώβρη ενάντια στη διάλυση της τεχνικής εκπαίδευσης.

Ειρηναίος Μαράκης, Χανιά

...φοιτητές σε δράση

Στις 26/10 έγινε στην Αθήνα το φοιτητικό συλλαλητήριο που άνοιξε τη σύνδεση των μαχών ενάντια στις περικοπές στη φοιτητική μέριμνα, τις συγχωνεύσεις ιδρυμάτων, την έλλειψη υποδομών και την άρνηση του ΣΕΕΒΙ να παρέχει συγγράμματα, σε μια συνολική σύγκρουση με το νόμο Γαβρόγλου. Ο νέος νόμος έχει στο κέντρο του να σπρώξει τα ιδρύματα στην περιφημη «αυτοχρηματοδότηση», άρα σε ιδιωτικοποιήσεις, περικοπές και αναζήτηση χορηγών και αυτό είναι το κοινό νήμα που συνδέει τις επιθέσεις στον δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της Παιδείας σε όλη την Ελλάδα. Στο συλλαλητήριο συμμετείχαν οι φοιτητικοί σύλλογοι Μεταλλειολόγων, Χημικών, Μηχανολόγων, Ηλεκτρολόγων και Ναυπηγών Μηχανικών, Βιολογικού, Γεωλογικού, Καλών Τεχνών, Νομικής, ΣΕΜΦΕ καθώς και η πρωτοβουλία φοιτητών ενάντια στη συγχώνευση των ΤΕΙ Αθήνας και Πειραιά.

Αθήνα 26/10, Φοιτητικό συλλαλητήριο

Μαρξιστικά Φόρουμ στις σχολές

ΠΑΝΤΕΘ

• ΠΕΜΠΤΗ 2/11 αίθ. Β2, 2μμ
Μαρξισμός, θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Παναγιώτα Μασούρα
• ΔΕΥΤΕΡΑ 13/11 2.30μμ
Πολυτεχνείο 1973-2017 – Η επικαιρότητά του σήμερα

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 9/11 υπόγειο αμφιθέατρο 1μμ
Πολυτεχνείο 1973-2017 – Η επικαιρότητά του σήμερα
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης, ιστορικός-συγγραφέας

ΤΕ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 9/11 αίθουσα προβολών ΣΓΤΚΣ 2.30μμ
Πολυτεχνείο 1973-2017 – Η επικαιρότητά του σήμερα
Ομιλητής: Κώστας Πίτας

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 13/11 αίθουσα 639, 12μ
Πολυτεχνείο 1973-2017 – Η επικαιρότητά του σήμερα
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης, ιστορικός-συγγραφέας

ΚΑΘΑΡΙΣΤΡΙΕΣ ΕΚΠΑ

Την προηγούμενη Πέμπτη 26/10, μετά την φοιτητική διαδήλωση ενάντια στο νόμο Γαβρόγλου, πραγματοποιήθηκε στο Βιολογικό κοινή συνέλευση των συμβασιούχων εργαζομένων στην καθαριότητα και των διοικητικών του ΕΚΠΑ με συμμετοχή και φοιτητών. Αιτία του καλέσματος αυτού ήταν οι επικείμενες απολύσεις των εργαζόμενων στη καθαριότητα μέσα στο Νοέμβρη και η αντικατάστασή τους, όπως ζήτησε το ίδιο το ΕΚΠΑ, από 4ωρου ωραρίου εργαζόμενους και εργαζόμενες με μισθό 228€ το μήνα, από εργολάβο και όχι από το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Στη συνέλευση τοποθετήθηκαν οι ίδιες οι εργαζόμενες, καθηγητές, διοικητικοί και φοιτητές. Εκ μέρους του ΣΕΚ μίλησε ο **Μηνάς Χρονόπουλος** παρακινώντας τους εργαζόμενους να βγουν

και διεκδικήσουν τα αιτήματά τους στην μόνιμη εργασία χωρίς απειλές απολύσεων. Στον αγώνα τους είναι αναγκαίο να συμμετάσχουν και οι διοικητικοί με τους καθηγητές και βέβαια οι φοιτητές υποστηρίζοντάς τους αλλά θέτοντας ξεκάθαρα και τα δικά τους αιτήματα.

Η συνέλευση κατέληξε σε κινητοποίηση την Τρίτη 31/10 έξω από την Πρυτανεία με βασικά αιτήματα να δοθούν άμεσα τα δεδουλευμένα, να φύγει η εργολαβία και να μονιμοποιηθούν οι εργαζόμενες. Βασική σε όλη αυτή την προσπάθεια θα είναι η στήριξη των φοιτητών, οι οποίοι θα συμμετέχουν στην κινητοποίηση. Την συνολικότερη σύνδεσή μας με την προσπάθειά τους θέλουμε να θέσουμε στη συνέλευση του φοιτητικού συλλόγου της φιλοσοφικής που θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 1/11 στις 12μες.

Άννα Αδαμίδη

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Σε τροχιά αγώνα οι σχολές

Σε τροχιά αγώνα έχουν μπει οι φοιτητικοί σύλλογοι στα Γιάννενα, ενάντια στη διάλυση των σχολών μας που τσακίζονται από τα μνημόνια και την υποχρηματοδότηση, για τα ζητήματα της μέριμνας, αλλά και ενάντια στην ανταγωνιστικότητα.

Την Πέμπτη 19/10 έγινε το πρώτο απογευματινό φοιτητικό συλλαλητήριο με τη συμμετοχή των ΦΣ Εστιάκων Δουρούτης και της Ιατρικής που πήραν αποφάσεις μετά από Γενικές Συνελεύσεις, ημέρα που η πρυτανεία τελούσε υπό κατάληψη από τους εστιακούς, διεκδικώντας δωμάτια για όλους τους φοιτητές. Κοινά αιτήματα ήταν η αύξηση της χρηματοδότησης τόσο για τη μέριμνα όσο και για τις σχολές μας, να μην εφαρμοστεί ο νόμος Γαβρόγλου, η άμεση παροχή βιβλίων, να μην περάσουν οι συγχωνεύσεις.

Ο σύλλογος της Ιατρικής συμμετείχε στην μεγάλη διαδήλωση ενάντια στο αναπτυξιακό συνέδριο, ενώ κάναμε και νέα γενική συνέλευση στις 25/10 που αποφασίσαμε να προχωρήσουμε σε μονοήμερη κατάληψη στις 30/10. Στην Ιατρική πλάι στις υπόλοιπες διεκδικήσεις έχει ανοίξει η μάχη για να μην περάσουν τα ECTS και το παράρτημα διπλώματος. Ουσιαστικά πρόκειται για μεταρρυθμίσεις που όχι μόνο τσακίζουν τα πτυχία μας, αλλά βάζουν τους φοιτητές από τις προπτυχιακές σπουδές να κυνηγάμε μόρια με επιπλέον μαθήματα σήμερα (επί πληρωμή συνέδρια αύριο) για να φτιάξουμε ατομικό φάκελο προσόντων και να γίνουμε πιο ανταγωνιστικοί! Έχει ανοίξει μεγάλη ιδεολογική αντιπαράθεση στη σχολή και οι φοιτητές καταλαβαίνουν πως δεν φταίει η έλλειψη ανταγωνιστικότητας και προσόντων που δεν προσλαμβάνονται γιατροί στα νοσοκομεία, αλλά τα θηριώδη πρωτογενή πλεονάσματα που κυνηγά η κυβέρνηση και η αποπληρωμή του χρέους.

Στην κατάληψη της Δευτέρας οργανώνουμε συζήτηση για αυτές τις μάχες και πως πάμε να συντονίσουμε τις δράσεις μας και με τους υπόλοιπους Φ.Σ. της πόλης για να δυναμώσουμε το κίνημα που παλεύει για διαγραφή του χρέους όχι των σχολών, και ενάντια στο νόμο Γαβρόγλου που φέρνει συγχωνεύσεις και για το δικό μας ίδρυμα.

“Υποδέχτηκαν” τον Τσίπρα

Στις 23-24 Οκτώβρη με πρωτοβουλία της κυβέρνησης οργανώθηκε το «Περιφερειακό Αναπτυξιακό Συνέδριο» στα Γιάννενα. Μαζί με τον Τσίπρα, 17 υπουργοί έκαναν περιοδεία στην Ήπειρο απ τη μια για να συναντήσουν τους τοπικούς επιχειρηματίες και φορείς και από την άλλη να μας πείσουν πως η ανάπτυξη έρχεται μέσα από την εφαρμογή των μνημονίων!

Όπου οι επισκέψεις της κυβέρνησης είχαν ανακοινωθεί, εργατικά σωματεία, μαθητές και φοιτητές τους υποδέχονταν με κινητοποιήσεις. Εκατοντάδες συμμετείχαν στο πανηπειρωτικό συλλαλητήριο στις 24 Οκτώβρη από το Εργατικό Κέντρο με προορισμό το ξενοδοχείο Du Lac που πραγματοποιούνταν το συνέδριο, την ώρα που έκανε την ομιλία του ο Τσίπρας. Καλούσαν τα Εργατικά Κέντρα Ιωαννίνων, Άρτας, Θεσπρωτίας, Λευκάδας και σωματεία από Γιάννενα, Κέρκυρα και Πρέβεζα. Στη διαδήλωση συμμετείχαν τα εργατικά κέντρα και σωματεία που συσπειρώνονται γύρω από το ΠΑΜΕ που είχαν τη κεφαλή της διαδήλωσης, ενώ ακολουθούσαν το σωματείο Μετάλλου, οι ΟΤΑ Ιωαννίνων, το

Γιάννενα 24/10, Διαδήλωση ενάντια στην επίσκεψη Τσίπρα

νοσοκομείο Χατζηκώστα, ο φοιτητικός σύλλογος της Ιατρικής, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΛΑΕ Άρτας, τα ΚΚΕ μλ, και η ΕΣΕ Ιωαννίνων. Οι κεντρικοί δρόμοι της πόλης ήταν αποκλεισμένοι και έτσι η διαδήλωση πορεύτηκε από τον παραλίμνιο δρόμο, όπου και αποκλείστηκε από διμοιρίες των ΜΑΤ πολλά μέτρα μακριά από το συνέδριο.

Την Πέμπτη 26 Οκτώβρη είδαμε στην πράξη για ποιους είναι η ανάπτυξη, όταν τα ΜΑΤ χτύπησαν συγκέντρωση του σωματείου εμποροϋπαλλήλων και των πρώην εργαζόμενων του Καρυπίδη, μπροστά από το Market In. Οι πρώην εργαζόμενοι διεκδικούν την επαναπρόσληψη

τους από τη νέα εταιρεία που άνοιξε τα σούπερ μάρκετ του Καρυπίδη με την επωνυμία Market In, η οποία δεν αναγνωρίζει πως έγινε μεταβίβαση και άρα πως έχει κάποια υποχρέωση απέναντι στους παλιούς εργαζόμενους. Ο ιδιοκτήτης της αλυσίδας έκανε μήνυση και ενώ τα ΜΑΤ χτύπησαν τη συγκέντρωση, η αστυνομία προχώρησε σε συλλήψεις εκλεγμένων συνδικαλιστών. Ακολούθησε συγκέντρωση στην αστυνομία όπου πέτυχε την απελευθέρωση των συνδικαλιστών. Την Παρασκευή 27/10, σωματεία και φοιτητικοί σύλλογοι βγάλαμε ψηφίσματα συμπαράστασης, ενώ το σωματείο εμποροϋπαλλήλων και

το ΕΚΙ κάλεσαν νέα συγκέντρωση έξω από το σούπερ μάρκετ. Στη συγκέντρωση συμμετείχαν δεκάδες. Εκεί ήμασταν και τα συνεργεία της Εργατικής Αλληλεγγύης και η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ο αγώνας αυτός θα έχει συνέχεια. Το σωματείο και το ΕΚΙ (ΠΑΜΕ) προγραμματίζουν συγκεντρώσεις κάθε απόγευμα, χωρίς ωστόσο να κάνουν το βήμα να προκηρύξουν απεργία έτσι ώστε και οι εργαζόμενοι του Market In να συμπαρασταθούν στους συναδέλφους τους που η εταιρεία δεν προσέλαβε.

Λουίζα Γκίκα

Λευτεριά σε Ηριάννα και Περικλή

Αθήνα 24/10, Διαδήλωση αλληλεγγύης στην Ηριάννα και τον Περικλή

“Τροϊκές, μνημόνια και καταστολή, λευτεριά στην Ηριάννα και στον Περικλή”, ήταν ένα από τα συνθήματα που φώναξαν νέοι και νέες, εργαζόμενοι/ες, εκατοντάδες κόσμος που βρέθηκαν στο κέντρο της Αθήνας στις 24/10 για να διαδηλώσουν στο πλευρό των δυο φυλακισμένων παιδιών που έχουν πέσει στις δαγκάνες των γερακιών της δικαστικής εξουσίας.

Στην πορεία που ξεκίνησε από το Πανεπιστήμιο συμμετείχαν με τα πανό τους οι φοιτητές από τις σχολές του Πολυτεχνείου, του ΕΚΠΑ, του ΤΕΙ Αθήνας, της ΑΣΚΤ, ενώ με πανό συμμετείχαν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ, η ΛΑΕ, το ΚΚΕ (μ-λ), η ΟΕΝ, η Ροσινάντε. Συμμετείχε επίσης με τις σημαίες της αντιπροσωπεία της ΚΕΕΡΦΑ με τη συμμετοχή συντρόφων μεταναστών. Η πορεία ανέβηκε την Σταδίου και αφού έφτασε μπροστά στη Βουλή κατέληξε ξανά στο Πανεπιστήμιο με όλο τον κόσμο να φωνάζει “Λευτεριά στην Ηριάννα και τον Περικλή”, στέλνοντας το μήνυμα πως δεν είναι μόνοι τους αλλά έχουν στο πλευρό τους την μεγάλη πλειοψηφία της νεολαίας και της κοινωνίας.

Κ.Μ.

ΧΑΝΙΑ Ποιος ευθύνεται για την καταστροφή;

«Για τις πλημμύρες και τις καταστροφές δεν φταίει η φύση αλλά η “ανάπτυξη” και τα κέρδη τους» καταγγέλλει με ανακοίνωσή της η Ανταρσία στα Χανιά μετά την καταστροφή της 26ης Οκτωβρίου. Όπως αναφέρει:

«Η Δημοτική Αρχή ήταν ανίκανη να αντιμετωπίσει την έκταση της καταστροφής. Για μια ακόμη φορά έρχεται εκ των υστέρων απλά να διαπιστώσει το μέγεθος της καταστροφής προσπαθώντας να δικαιολογηθούν από τη σφοδρότητα της καταιγίδας. Έρχονται να καλύψουν την εγκληματική τους αδυναμία με ψίχουλα προς τους πλημμυροπαθείς τα οποία τα ονομάζουν “αποζημιώσεις”.

Αυτά τα οποία βιώσαμε είναι αποτέλεσμα του «Καλλικράτη» των άγριων περικοπών, των τραγικών ελλείψεων προσωπικού, των αναθέσεων έργων σε εργολάβους, της ασύστολης δόμησης και οικειοποίησης περιοχών στο όνομα της «ανάπτυξης» και του κέρδους.

Τα ρέματα παραμένουν μπαζω-

μένα. Πεντάστερα ξενοδοχεία έχουν χτιστεί πάνω σε αυτά με αποτέλεσμα να πλημμυρίζουν περιοχές όπως η Αγία Μαρίνα. Οι κοίτες των ποταμών όσο πλησιάζουμε τα τουριστικά θέρετρα στενεύουν επικίνδυνα. Το ίδιο συμβαίνει και στον Κλαδισό. Αυτή είναι η «ανάπτυξη» τους. Τα κέρδη και η ασοδοσία ορισμένων γνωστών και μη εξαιρετών επιχειρηματιών έγιναν αιτία για να καταστραφούν οι περιουσίες φτωχών ανθρώπων. Αν δεν υπάρξουν ριζικές αλλαγές, η κατάσταση αυτή θα επαναληφθεί.

Η πλειοψηφία των αντιπλημμυρικών έργων στο Δήμο Χανίων (αλλά και σε όλα τα Χανιά) αποδεικνύονται είτε λαθεμένα είτε ανεπαρκή (βλ. ΔΕΥΑΧ –Κλαδισός). Κι όμως λεφτά των πολιτών δαπανήθηκαν. Οι εργολάβοι κέρδισαν. Αποτέλεσμα ήταν να υπάρξουν πάλι καταστροφές. Θα αποδοθούν ευθύνες;

Ζητάμε τώρα να γίνουν μελέτες και τα απαραίτητα έργα για να μη ζήσουμε άλλες παρόμοιες καταστάσεις».

Η πολιτική οικονομία της επανάστασης 1918-1928

Η Οκτωβριανή επανάσταση σημάδεψε τον 20ο αιώνα. Ο ιστορικός Eric Hobsbawm ισχυρίζεται, όχι άδικα, ότι εγκαινίασε ένα καινούργιο «σύντομο αιώνα». Μια περίοδο 70 χρόνων που ξεκίνησε το 1917 και τελείωσε με τη πτώση του τείχους του Βερολίνου το 1990, ή όπως την ονόμασε εύστοχα «Εποχή των Άκρων».

Δεν είναι λίγοι εκείνοι που πίστεψαν, μετά το 1990, ότι το σύστημα θα μπορούσε να προστατέψει το «μέσο όρο» ή το «μεσαίο χώρο» όπως επικράτησε να τον λέμε στην Ελλάδα τη πρώτη δεκαετία του νέου αιώνα. Όμως η μεγάλη καπιταλιστική κρίση που ξεκίνησε το 2007 ήρθε να διαλύσει τις αυταπάτες. Μας έδειξε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι η αστική δημοκρατία δεν μπορεί να είναι το τέλος της ιστορίας γιατί αυτό σημαίνει εξαθλίωση ανθρώπων και χωρών, ρατσισμό, πολέμους, τείχη και ξενοφοβία. Σε αυτό το περιβάλλον η επέτειος των 100 χρόνων της Οχτωβριανής επανάστασης γίνεται δυο φορές επίκαιρη αφού η ανταπόκριση στα καθήκοντα της νέας εποχής επιβάλλει να ακουμπήσουμε και στα διδάγματα και τις αδυναμίες της επανάστασης.

Το βασικό δίδαγμα είναι ότι οι επαναστάσεις έρχονται να λύσουν τα προβλήματα και τις ανάγκες της εποχής. Η Οκτωβριανή επανάσταση ήρθε για να λύσει το αγροτικό και διατροφικό πρόβλημα της Ρωσίας, να εξασφαλίσει την ειρηνική και ελεύθερη ζωή του λαού. Το σύνθημα των Μπολσεβίκων: Ειρήνη – Γη –

Διδάγματα και αδυναμίες για το σήμερα

Ψωμί - Ελευθερία συνόψιζε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τις προτεραιότητες των εξεγερμένων. Στο μέτωπο της αντιμετώπισης των λαϊκών αναγκών και παρά τις αδυναμίες η πρώτη δεκαετία της επανάστασης έχει να μας διδάξει πολλά. Οι επαναστάτες κατόρθωσαν να σταθεροποιήσουν σε τρομακτικά αντίξοες συνθήκες μια αδύναμη οικονομία και να θέσουν τις βάσεις της εκβιομηχάνισής της ως όρο του κοινωνικού της μετασχηματισμού. Εφάρμοσαν πρωτότυπες πολιτικές όπως ο αγροτικός φόρος σε είδος και η κυκλοφορία διπλού νομίσματος. Πολιτικές που έχουν πεδίο εφαρμογής σε οικονομίες σε βαθιά καπιταλιστική κρίση όπως η Ελληνική.

Εκβιομηχάνιση

Παράλληλα ανέτρεψαν το βασικό νόμο της νεοκλασικής οικονομικής θεωρίας της ανάπτυξης. Αντί να ακολουθήσουν μια πολιτική ανάπτυξης του αγροτικού τομέα όπως θα έκανε ένας νεοκλασικός οικονομολόγος εκβιομηχάνισαν τη χώρα. Το οικονομικό τους μοντέλο αποτέλεσε τη βάση προγραμμάτων εκβιομηχάνισης στην Ινδία και τον τρίτο κόσμο και σε θεωρητικό επίπεδο τη βάση του υποδείγματος

του Domar και εν μέρει του Kaldor.

Όμως η επαναστάτες είχαν αδυναμίες που σε συνδυασμό με αντικειμενικές συνθήκες κόστισαν την ίδια την επανάσταση. Η βασικότερη ήταν μια επιφανειακή ανάγνωση της δυναμικής του καπιταλισμού. Τόσο η δεξιά όσο και η αριστερή πτέρυγα των Μπολσεβίκων θεωρούσαν ότι ο πόλεμος, αποτέλεσμα των ανταγωνισμών στο στάδιο του ιμπεριαλισμού, ήταν η μήτρα της επανάστασης. Σύμφωνα με αυτή τη θεώρηση οι καπιταλιστικές κρίσεις ή είχαν υποχωρήσει εντελώς (Μπουχάριν) ή ήταν δευτερεύουσες στην πορεία του συστήματος (Τρότσκι). Αυτό για τη δεξιά σήμαινε μια μακρά περίοδο αργής «οικοδόμησης του σοσιαλισμού» στην απομονωμένη Ρωσία ενώ για την αριστερά η ανατροπή των συσχετισμών σε παγκόσμια κλίμακα ήταν προ των πυλών. Ήταν και τα δύο λάθος, το χειρότερο όμως ήταν ότι παρέδωσαν το έδαφος του πολιτικού ρεαλισμού στη Σταλινική γραφειοκρατική ομάδα που ενδιαφερόταν μόνο για την παραμονή της στα πράγματα. Οι γραφειοκράτες αποδείχθηκαν εξαιρετικοί στην ίντριγκα. Πρώτα συμμαχισαν με τη δεξιά πτέρυγα (Μπουχάριν) για την πολιτική περιθωριοποίηση της αριστεράς (Τρότσκι) και κατόπιν, κάτω από το βάρος της κατάρρευσης της ΝΕΠ, υιοθέτησαν την ατζέντα της αριστεράς περιθωριοποιώντας τη δεξιά. Οι συνέπειες ήταν τραγικές τη δεκαετία του '30 τόσο στο εσωτερικό όσο και το διεθνές επίπεδο, μια περίοδος με πολλές ομοιότητες με τη σημερινή.

Από αυτή τη σκοπιά οι επετειακές εκδηλώ-

σεις που διοργανώνει το ΣΕΚ και άλλες συλλογικότητες για τα 100 χρόνια της επανάστασης μόνο επετειακές δεν είναι.

Νίκος Στραβελάκης

Ο Νίκος Στραβελάκης είναι πανεπιστημιακός στη ΝΟΠΕ και θα είναι ομιλητής στο διήμερο για τα 100 χρόνια της Οκτωβριανής Επανάστασης

Στο ΠΡΙΝ της Κυριακής φιλοξενείται ένα ολοσέλιδο άρθρο του Μπάμπη Συριόπουλου με θέμα την αντιφασιστική κινητοποίηση στον Πειραιά στις 20 Οκτώβρη, το οποίο στο μεγαλύτερο μέρος του ασχολείται με κριτική στην ΚΕΕΡΦΑ γιατί δείχνει «ανοχή απέναντι στον ΣΥΡΙΖΑ». Μάλιστα, το άρθρο διαφημίζεται πρωτοσέλιδα με τίτλο «Αντιφασιστικές κινητοποιήσεις χωρίς ΣΥΡΙΖΑ».

Είναι λυπηρό να υπάρχουν απόψεις (και πράξεις) που νομίζουν ότι δυναμώνουν μια αντιφασιστική κινητοποίηση κυνηγώντας κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ που συμμετέχει. Την ώρα που η αστυνομία (υπό την πολιτική ηγεσία της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ) προστατεύει μια σύναξη της Χρυσής Αυγής από μια αντιφασιστική συγκέντρωση, η παρουσία μελών του ΣΥΡΙΖΑ ανάμεσα στους αντιφασίστες είναι καλοδεχούμενη ακριβώς γιατί αναδεικνύει ότι η κυβερνητική πολιτική της προστασίας για τους χρυσαυγίτες αποδοκιμάζεται και από τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ. Δηλαδή, αν τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που κατέβηκαν στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στον

Πώς δυναμώνουμε το αντιφασιστικό κίνημα;

Πειραιά είχαν μείνει σπίτι τους τότε δεν θα ήταν «πλυντήριο» για τον Τόσκα, τον Τσίπρα και την κυβέρνηση;

Αυτά μπορεί να μοιάζουν αυτονόητα, ωστόσο ο αρθρογράφος επιμένει αναφέροντας επικριτικά την παρουσία του Πέτρου Κωνσταντίνου σε συνέντευξη τύπου που οργάνωσε η Πακιστανική Κοινότητα και στην οποία συμμετείχε ο Πάνος Λάμπρου του ΣΥΡΙΖΑ. Εδώ το πράγμα γίνεται εξοργιστικό. Η ΚΕΕΡΦΑ και η Πακιστανική Κοινότητα είναι αυτές που άνοιξαν το μέτωπο ενάντια στις χρυσαυγίτικες επιθέσεις κατά των μεταναστών εργατών γης στην Γκορυσά του Ασπρόπυργου. Οργάνωσαν συλλαλητήριο μέσα στην Γκορυσά όταν θεωριόταν άβατο για τους αντιφασίστες, αντιμετώπισαν τις επιθέσεις της αστυνομίας και απαίτησαν να σπάσει η ασυλία της τοπικής φασιστικής συμμορίας. Αλίμονο αν ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ απείχε από τη συνέν-

τευξη της Πακιστανικής Κοινότητας επειδή το τμήμα δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ αναγκάστηκε να παραιστεί.

Σύμβολο

Τα ίδια ισχύουν και για την άλλη καταγγελία του αρθρογράφου, σχετικά με την παρουσία της Κωνσταντίνας Κούνεβα στη Διεθνή Συνάντηση που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ. Η Κούνεβα είναι σύμβολο του πώς οι φασίστες στοχοποιούν τις εργάτριες μετανάστριες που έχουν την τόλμη να συνδικαλίζονται. Είχε δεχτεί φριχτή επίθεση και οι δράστες ακόμη και σήμερα με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ παραμένουν «άγνωστοι». Ο χαιρετισμός της προς τη Συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ είναι παρότρυνση για όλους να κάνουν το αντιφασιστικό τους καθήκον.

Ας έρθουμε τώρα και στην προσπάθεια του αρθρογράφου να θεωρητικοποιήσει το ζήτημα επικρίνοντας το ΣΕΚ για την εφαρμογή του Ενιαίου Μετώπου. Αποτελεί

λαθροχειρία να εμφανίζεται το ΣΕΚ και η ΚΕΕΡΦΑ ως οπαδοί της πολιτικής του «δημοκρατικού τόξου». Το ΣΕΚ πρωτοστάτησε στην ίδρυση της ΚΕΕΡΦΑ, η οποία έγινε ακριβώς επειδή η αντιφασιστική πάλη δεν μπορεί να αφεθεί στα χέρια των κοινοβουλευτικών κομμάτων που ταυτίζουν τη δημοκρατία με τον εαυτό τους. Η ΚΕΕΡΦΑ έβγαλε τον αντιφασισμό στο δρόμο ήδη το 2009, όταν το «δημοκρατικό τόξο» ισχυριζόταν είτε ότι το ΛΑΟΣ (πολύ περισσότερο η Χρυσή Αυγή) δεν αποτελεί απειλή, είτε ότι η απομόνωση αυτής της απειλής θα γίνει κοινοβουλευτικά. Τη συνέχεια την ξέρουμε όλοι: το «τόξο» έβαλε το ΛΑΟΣ στην κυβέρνηση και αναγνώρισε τη Χρυσή Αυγή ως «νόμιμο κόμμα», ενώ η ΚΕΕΡΦΑ έδωσε και δίνει όλες τις μάχες για να τσακίσουμε τους νεοναζί σε κάθε γειτονιά.

Οι απόπειρες του αρθρογράφου να ισχυριστεί ότι σήμερα η πολιτική του Ενιαίου Μετώπου έχει γί-

νει... λαϊκομετωπική επειδή «δεν υπάρχουν μαζικά κόμματα-έστω ρεφορμιστικά- που να εκφράζουν την εργατική τάξη στον αναπτυσσόμενο καπιταλιστικό κόσμο, ενώ η πλειοψηφία των εργαζόμενων είναι έξω από τα συνδικάτα» θα ήταν για γέλια αν δεν ήταν τόσο τραγικές. Φανερώνουν άγνοια για τις συνθήκες της εργατικής τάξης τόσο την περίοδο της δεκαετίας του 1920 μετά την ήττα των επαναστάσεων στη Γερμανία, την Ουγγαρία και την Ιταλία, όσο και για τη σημερινή περίοδο με τα φαινόμενα Σάντερς, Κόρμπιν, Μελανσόν, Ποδέμος κλπ. Ουσιαστικά πρόκειται για μεταμοντέρνα εκδοχή της πολιτικής της Τρίτης Περιόδου, της πολιτικής που βάφτιζε τους σοσιαλδημοκράτες «σοσιαλφασίστες» και νόμιζε ότι «μετά τον Χίτλερ, εμείς».

Οι σύντροφοι του NAP βρίσκονται σε διαδικασίες προσυνεδριακού διαλόγου και θα ήταν χρήσιμο να αντιμετωπίσουν αυτό το ρεύμα σκέψης που υπάρχει στις γραμμές τους. Για να βοηθήσουμε όλοι το αντιφασιστικό κίνημα να πάει μπροστά.

Πάνος Γκαργκάνας

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Λένιν, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των λαών
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 στέκι (Ρήγα φερραίου) 7μμ
Πώς οργανώνουμε την εκδήλωση για τα 100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Πώς οργανώνουμε την εκδήλωση για τα 100 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση
Ομιλητής: Χρήστος Βαρβέρης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 στοά Σαρκά, Α΄ κτίριο, Β΄ ορ., 7.30μμ
Η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 Θόλος 7μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνα Χήρα

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Captain (Παν. Τσαλδάρη 115) 7μμ
Οκτώβρης 1917 – το πανηγύρι των καταπιεσμένων
Ομιλητής: Παντελής Αποστολίδης

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Τρανς – Η επιλογή φύλου είναι δική τους
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)

• ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Τρανς – Η επιλογή φύλου είναι δική τους
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαράκης
• ΤΕΤΑΡΤΗ 8/11 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Ο κρατικός καπιταλισμός στη Ρωσία
Ομιλητής: Χρήστος Κιούπης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 κυλικείο πολιτιστικού κέντρου «Χρ.Τσακίρης» 7μμ
Ολη η εξουσία στα σοβιέτ
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Άνεμος 7μμ
Οι εργάτες στην εξουσία - Οκτώβρης 1917
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Γιώτης 8.30μμ
Ολη η εξουσία στα σοβιέτ
Ομιλητής: Σάββας Κκονέ

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Ποέτα 8μμ
Το δημοψήφισμα για ανεξάρτητο Κουρδιστάν και οι εξελίξεις
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Κρόκος 7.30μμ
Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ «Η μικρή πλατεία» (Κολοκοτρώνη 45) 7μμ
Αλληλεγγύη στην Καταλονία – Η μάχη συνεχίζεται
Ομιλητής: Χρίστος Αργύρης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Τρανς – Η επιλογή φύλου είναι δική τους
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7.30μμ
Οι εργάτες στην εξουσία – Οκτώβρης 1917
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Οι εργάτες στην εξουσία – Οκτώβρης 1917
Ομιλητής: Ηλίας Κολοβός

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 ιντερνέτ καφέ Αγ.Γλυκερίας 5, 7.30μμ
Το φθινόπωρο του ΣΥΡΙΖΑ
Ομιλητής: Ανδρέας Γρηγοράτος

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Κρίκος 7μμ
Ολη η εξουσία στα σοβιέτ
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Πικάπι 7μμ
Ιστορία αγώνων για τη γυναικεία απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Τζέγκα 7μμ
Ολη η εξουσία στα σοβιέτ
Ομιλητής: Μήτσος Τσώλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ 1968 (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων) 7.30μμ
Οι εργάτες στην εξουσία – Οκτώβρης 1917
Ομιλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος

ΠΕΤΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Ντι Καπιτάνο 6.30μμ
Ιστορία αγώνων για τη γυναικεία απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Μαρία Ανδρέου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/11 καφέ Pure 8μμ
Ιστορία αγώνων για τη γυναικεία απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 δημαρχείο 7μμ
Η μάχη ενάντια στην τρίτη αξιολόγηση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 καφέ Βεσπάκι (Ζίννη 30) 8μμ
Τρανς – Η επιλογή φύλου είναι δική τους
Ομιλήτρια: Παναγιώτα Μασούρα

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ – ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 πλατεία Αυδή 7μμ
Ολη η εξουσία στα σοβιέτ
Ομιλητής: Μήτσος Τσώλης

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 καφέ Λα Ροζέ (πλ. Αγ. Νικολάου) 7μμ
Οι εργάτες στην εξουσία – Οκτώβρης 1917
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 καφέ Αλντεμπιράν 8μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Αντέμ Χουσεΐνκο

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 καφέ Ποέτα 7μμ
Ολη η εξουσία στα σοβιέτ
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 καφέ Καλαμαριά 7μμ
Τρανς – Η επιλογή φύλου είναι δική τους
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 καφέ Κύτταρο 7μμ
Ολη η εξουσία στα σοβιέτ
Ομιλητής: Γιώργος Μποτσιδής

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟΚΕΝΤΡΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 καφέ Πολύκεντρο νεολαίας 7μμ
Ολη η εξουσία στα σοβιέτ
Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσσοβ

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)

• ΠΕΜΠΤΗ 2/11 Σύλλογος Δασκάλων 6μμ
Οι εργάτες στην εξουσία – Οκτώβρης 1917
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη
• ΠΕΜΠΤΗ 9/11 Σύλλογος Δασκάλων 6μμ
Το δημοψήφισμα για ανεξάρτητο Κουρδιστάν και οι εξελίξεις
Ομιλητής: Σεραφείμ Ρίζος

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η πάλη ενάντια στο σεξισμό
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 καφέ Industriel 8μμ
Πώς λειτουργούν τα σοβιέτ
Ομιλήτρια: Μαίρη Γουορντ

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπαναγιώτου

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 σαλόνι εστιών ΦΕΠΑ 8μμ
Η κρίση του Τραμπ δεν είναι μόνο δική του
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΜΑΡΟΥΣΙ

• ΠΕΜΠΤΗ 2/11 μπασκετάκι εργατικών, Ιερού Λόχου 3-5, 7μμ
Τρανς – η επιλογή φύλου είναι δική τους
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

• ΠΕΜΠΤΗ 2/11 Στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Μπολσεβίκοι, το κόμμα της νίκης
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
• ΠΕΜΠΤΗ 9/11 Στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Το Πολυτεχνείο είναι εδώ!
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

• ΠΕΜΠΤΗ 2/11 καφέ Big Mouth 8μμ
Che Guevara, 50 χρόνια από το θάνατό του
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη
• ΠΕΜΠΤΗ 9/11 καφέ Big Mouth 8μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο για το σοσιαλισμό;
Ομιλητής: Αργύρης Σκούρτης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

• ΠΕΜΠΤΗ 2/11 EPT-OPEN 7.30μμ
Η μάχη ενάντια στην τρίτη αξιολόγηση
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου
• ΠΕΜΠΤΗ 9/11 EPT-OPEN 7.30μμ
Το Πολυτεχνείο είναι εδώ!

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ

ΠΕΜΠΤΗ 2/11 καφέ Τυφλόμυγα 7μμ
Λένιν, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των λαών
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

• ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/11 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ
Λένιν, το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των λαών
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
• ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10/11 καφέ Σκαντζόχοιρος 8μμ
Το Πολυτεχνείο είναι εδώ!

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 8/11Cello Cafe 8μμ
Το Πολυτεχνείο είναι εδώ!
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 9/11 στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Το Πολυτεχνείο είναι εδώ!
Ομιλητής: Θάνος Βύνιας

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 2/11

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλατεία Γαρδένια 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/11

ΤΑΥΡΟΣ ΗΣΑΠ 7μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΘΗΣΕΙΟ Νηλέως Μαρκετ iv 7μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Συγγρού 6.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Πλαταιών 8μμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 6μμ
ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Έβερεστ, κεντρική πλατεία 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης, Ιασωνίδου 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Μνημείο Παύλου Φύσσα 6.30μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 6μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ Μετρό Δ. Πλακεντίας 3μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΟΥΜΠΑ Άγιος Θεράποντας 6μμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος Κομνηνών 6μμ

ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ

ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 4/11

ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 10πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 10πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσιού 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11πμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης Ούλωφ Πάλμε 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ πλατεία Βαρνάβα 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος “Κελάρι” 12μες
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ “Τζάντε” 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 12μες
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μες
ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πεζόδρομος Δεκελείας 12μες
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμναντά 12μες
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 11πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ Άγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου και Μαρτίου 10.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11.30πμ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Αμπελοκήπων 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Αγορά Μίνως 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΟ πάρκο Γεωργιάδη 11πμ

ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου και Ρήγα Φεραίου 10.30πμ

ΞΑΝΘΗ πλατεία 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγελού 12μες

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική οελοδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiki@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την **ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης**
Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και **όχι ρεφορμισμό**

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια

τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ΄ τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ **όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"**

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο-

λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της “δικής μας” άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά-

τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Πώς παλεύουμε τον σεξισμό;

Ο αγώνας ενάντια στη σεξιστική καταπίεση και τις διακρίσεις φουντώνει τα τελευταία χρόνια σε όλο τον κόσμο. Δίπλα στις μάχες του εργατικού κινήματος, τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές κινητοποιήσεις, παντού συναντάμε συλλαλητήρια και διαδηλώσεις ενάντια στην έμφυλη βία, τις σεξουαλικές παρενοχλήσεις και τους βιασμούς, για ελεύθερες και νόμιμες εκτρώσεις, για ίσα δικαιώματα αντρών, γυναικών και ΛΟΑΤΚΙ+ ανθρώπων τόσο στην εργασία όσο και σε κάθε πλευρά της ζωής.

Η υπεράσπιση του νόμου για την ταυτότητα φύλου, κόντρα στις επιθέσεις που δέχτηκε από τα ΜΜΕ, τα αστικά κόμματα και την Εκκλησία, είναι η πιο πρόσφατη μάχη που έδωσε το κίνημα εδώ στην Ελλάδα ενάντια στο σεξισμό και την καταπίεση. Μέσα σε αυτές τις μάχες ανοίγει ξανά πλατιά η πολιτική συζήτηση για τις αιτίες της σεξιστικής καταπίεσης αλλά και για τις λύσεις.

Ο καπιταλισμός είναι ένα σύστημα που προωθεί το σεξισμό. Οι επιθέσεις στις γυναίκες στην εργασία, τα σεξιστικά πρότυπα, η εμπορευματοποίηση του γυναικείου σώματος, η απαγόρευση των εκτρώσεων σε πολλές χώρες, η καταστολή των διαφορετικών σεξουαλικών προσανατολισμών, η δικαιολόγηση της βίας κατά των γυναικών από το κράτος και τα δικαστήρια, είναι κοινή εμπειρία.

Η διπλή καταπίεση των γυναικών είναι πραγματικότητα. Οι γυναίκες καταπιέζονται σαν εργάτριες: μικρότερα μεροκάματα, μεγαλύτερη ανεργία, पार्ट-τάιμ δουλειές, χειρότερες συνθήκες, απόλυση στην εγκυμοσύνη κλπ. Ταυτόχρονα, βρίσκονται αντιμέτωπες με όλες τις ιδέες ότι είναι κατώτερες, ότι είναι για το σπίτι κλπ. Ο φορέας της καταπίεσής τους, όμως, δεν είναι διπλός αλλά ένας, κι αυτός είναι το σύστημα.

Η εξήγηση βρίσκεται στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Η ανάγκη των αφεντικών για «ελεύθερους» εργάτες που δεν έχουν τίποτε άλλο να πουλήσουν παρά μόνο την εργατική τους δύναμη απαιτεί ένα θεσμό που να εξασφαλίζει την αναπαραγωγή των εργατών. Αυτός είναι η εργατική οικογένεια. Μέσα εκεί συντηρείται -τρέφεται, ξεκουράζεται, διασκεδάει για να είναι έτοιμη την επόμενη μέρα για τη δουλειά- η τρέχουσα γενιά εργατών. Μέσα εκεί γεννιέται και μεγαλώνει η επόμενη γενιά εργατών, μέσα εκεί αναπαύεται και βρίσκει καταφύγιο η προηγούμενη. Και βέβαια μέσα εκεί «πειθαρχούνται» όλοι από τη στιγμή της γέννησής τους μέχρι το θάνατό τους μαθαίνοντας το ρόλο και τη θέση τους. Το βάρος για όλη αυτή τη

21 Γενάρη, Διαδήλωση στην Αθήνα ενάντια στην ορκωμοσία του Τραμπ

διαδικασία πέφτει πάνω στους γονείς και κύρια στις γυναίκες με τεράστιο κέρδος για τους καπιταλιστές, που δεν είναι υποχρεωμένοι να ξεδέψουν τίποτα.

Από τα πάνω

Έτσι χτίζεται, από τα πάνω, το ιδεολόγημα για το ρόλο των γυναικών και δικαιολογούνται όλες οι διακρίσεις και οι επιθέσεις σε βάρος τους. Έτσι καλλιεργούνται οι σεξιστικές ιδέες περί γυναικείας κατωτερότητας σαν κομμάτι μίας αναμφισβήτητης σχεδόν φυσικής εξέλιξης της ανθρωπότητας. Και βέβαια η καταπίεση και ο σεξισμός έχουν αντίκτυπο παντού, σε όλες τις σχέσεις με αποτέλεσμα τους βιασμούς, τις παρενοχλήσεις κλπ.

Για τον ίδιο λόγο τα αφεντικά ανατριχιάζουν με κάθε τι που αμφισβητεί το μοντέλο της πυρηνικής οικογένειας, όπως οι σεξουαλικοί προσανατολισμοί που «αποκλίνουν» από αυτή (ομοφυλοφιλία, αμφιφυλοφιλία), και αρνούνται λυσσασμένα κάθε αλλαγή, όπως φάνηκε και με το νόμο για την ταυτότητα φύλου. Ο σεξισμός και η καταπίεση δεν βολεύουν «όλους τους άντρες». Το αντίθετο συμβαίνει, βολεύουν τα αφεντικά και χτυπάνε τους εργάτες. Ο σεξισμός είναι επίθεση προς όλη την εργατική τάξη: βοηθά τη διάσπασή της, εξασφαλίζει και ενισχύει την εκμετάλλευσή της.

Η καταπίεση των γυναικών δεν υπήρχε πάντα. Ο Ένγκελς στο βιβλίο του «Η καταγωγή της Οικογέ-

νειας, της Ατομικής Ιδιοκτησίας και του Κράτους» δείχνει ότι στις πρωτόγονες αταξικές κοινωνίες δεν υπήρχε ανισότητα των φύλων. Η οικογένεια ήταν πολυγαμική με ομαδικούς γάμους ανάμεσα σε δυο γένη, η καταγωγή των παιδιών καθοριζόταν από τη μητέρα, η ανατροφή των παιδιών και η προστασία των γερόντων ήταν ομαδική, συλλογική υπόθεση μέσα στα πλαίσια της διευρυμένης οικογένειας και της κοινωνίας.

Η καταπίεση της γυναικείας γεννιέται με τη γέννηση της ταξικής κοινωνίας και τη διαμόρφωση δύο τάξεων, της τάξης των παραγωγών και της τάξης αυτών που ελέγχουν τον πλούτο. Η ιδιοκτησία – που δεν υπήρχε πιο πριν – αλλάζει και την μορφή της οικογένειας που υπήρχε μέχρι τότε. Η οικογένεια και η αναπαραγωγή περνά πλέον στην ιδιωτική σφαίρα του κάθε ιδιοκτήτη. Η οικογένεια γίνεται μονογαμικός θεσμός για τη γυναίκα, γιατί ο άντρας πρέπει να γνωρίζει τους κληρονόμους του. Η γυναίκα ανήκει μόνο σε έναν άντρα και η σεξουαλικότητα καθορίζεται από το τι θεωρείται «φυσικό» σ' αυτή την κοινωνία. Αυτή είναι η ρίζα της καταπίεσης, της ιστορικής ήττας του γυναικείου φύλου.

Η μορφή που πήρε η οικογένεια στις διάφορες ταξικές κοινωνίες δεν ήταν ποτέ ενιαία, άλλαζε για να καλύπτει κάθε φορά τις ανάγκες του συστήματος. Στην πραγματικότητα, στην αυγή του, ο καπιταλισμός έμοιαζε να μην έχει ανάγκη καν την εργατική οικογένεια. Για μια ολόκληρη

περίοδο, άντρες και γυναίκες εργάτες και εργάτριες ζούσαν χωρίς δεσμούς μεταξύ τους και δούλευαν (όπως και πολλά παιδιά) στα εργοστάσια στις πιο σκληρές και απάνθρωπες συνθήκες. Όμως, το αποτέλεσμα ήταν η αναπαραγωγή της εργατικής τάξης όχι μόνο να γίνεται στο τυχαίο αλλά στην πραγματικότητα να απειλείται η συνέχισή της. Αυτό οι καπιταλιστές δεν μπορούσαν να μην το αντιμετωπίσουν.

Ιδεολογία

Πάνω σε αυτή την ανάγκη τους, της εξασφάλισης της αναπαραγωγής της εργατικής τάξης, οι καπιταλιστές αναβίωσαν την οικογένεια και την μητρότητα σαν κάτι ιερό και όσιο, ως φυσικό προορισμό της γυναίκας, και μαζί όλη τη σεξιστική ιδεολογία. Ήταν επιλογή και προϊόν από τα πάνω για τις ανάγκες της καπιταλιστικής συσσώρευσης και όχι αποτέλεσμα του ότι οι άντρες της εργατικής τάξης ανακάλυψαν το κοινό τους συμφέρον με τους άντρες της κυρίαρχης τάξης.

Και παραμένει επιλογή των καπιταλιστών σήμερα. Όσο έχουν ανάγκη την εργασία των γυναικών, άλλο τόσο έχουν ανάγκη τη συντήρηση της οικογένειας και της καταπίεσης. Γι' αυτό και παρά το γεγονός ότι η μαζική είσοδος των γυναικών στην παραγωγή έρχεται σε σύγκρουση με το ίδιο το ιδεολόγημά τους ότι ο προορισμός τους είναι το σπίτι, πάντα προσπαθούν να βρίσκουν τρόπους να το συντηρούν.

Αυτός είναι και ο λόγος που η σεξιστική καταπίεση δε θα υπάρχει πάντα. Είμαστε στην επέτειο των εκατό χρόνων της Ρώσικης Επανάστασης και είναι το παράδειγμα γιατί η πάλη ενάντια στο σεξισμό και την καταπίεση είναι αεχώριστα από την ανατροπή του καπιταλισμού. Η επαναστατική εργατική κυβέρνηση παραχώρησε στις γυναίκες το δικαίωμα ψήφου, επέτρεψε το διαζύγιο, μετέτρεψε το γάμο σε εθελοντική σχέση, κατέργησε τη διάκριση ανάμεσα σε νόμιμα και «μη νόμιμα» παιδιά, έδωσε τα ίδια δικαιώματα στην απασχόληση ανάμεσα στις γυναίκες και τους άντρες, καθιέρωσε την ίση αμοιβή για γυναίκες και άντρες, καθιέρωσε την άδεια μητρότητας. Η μοιχεία, η αιμομιξία και η ομοφυλοφιλία έπαψαν να είναι ποινικά αδικήματα. Και ξεκίνησε μια ολόκληρη προσπάθεια από μέτρα για την συνολική απελευθέρωση των γυναικών, με «κοινωνικοποίηση» της δουλειάς που ήταν αναγκασμένες να κάνουν οι γυναίκες μέσα στην οικογένεια, με δημόσια πλυντήρια, δημόσια εστιατόρια, ανοιχτά σχολεία, δημόσια παιδεία για όλα τα παιδιά.

Η αλλαγή των υλικών συνθηκών άνοιξε το δρόμο για να αλλάξουν και οι ιδέες που δηλητηρίαζαν τα μυαλά και τις σχέσεις αντρών και γυναικών. Αν μέσα στις πιο καθυστερημένες συνθήκες της Ρωσίας του 1917, το κυρίαρχο μοντέλο του «άντρα-αφέντη» έσπασε, αυτό έγινε όχι χάρη σε μια «ξεχωριστή πάλη» ενάντια στην πατριαρχική οικογένεια και εξουσία, αλλά γιατί η εργατική τάξη, με τις γυναίκες μπροστά, ανέτρεψε το σύστημα της εκμετάλλευσης που γεννούσε την καταπίεση.

Μια ολόκληρη γενιά επαναστατών και επαναστατριών είχε από πολύ νωρίς επιμενεί σε αυτή την κατεύθυνση. Η **Αλεξάνδρα Κολλοντάι** ήδη από το 1908 στην ομιλία της στο Πανρωσικό Συνέδριο Γυναικών που έγινε στην Πετρούπολη, ξεκαθάριζε την υπόθεση ως εξής: *«Το γυναικείο ζήτημα, λένε οι φεμινίστριες, είναι ζήτημα «δικαιωμάτων και δικαιοσύνης». Το γυναικείο ζήτημα, απαντάνε οι προλετάριας, είναι ζήτημα «για ένα κομμάτι ψωμί». Το ξύπνημα των γυναικών, η ανάπτυξη των ειδικών αναγκών και αιτημάτων τους, θα συμβεί μόνον όταν θα ενωθούν με τον στρατό του ανεξάρτητου εργαζόμενου πληθυσμού... Η απελευθέρωση της γυναίκας είναι εφικτή μόνο μαζί με τη λύση του γενικότερου κοινωνικού ζητήματος, την ριζική αλλαγή της σημερινής κοινωνικής κατάστασης».*

Ένα τέτοιο επαναστατικό κίνημα χρειαζόμαστε και μπορούμε να χτίσουμε σήμερα.

Λένα Βερδές

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ **Το Τελευταίο Σημείωμα**

Δύο κόσμοι, ένας πόλεμος. Δύο κόσμοι καθόλου εξωπραγματικοί, μυθικοί ή από άλλο πλανήτη. Δύο κόσμοι που δεν έχουν καμία σχέση με το βιβλίο του Χέρμπερτ Τζορτζ Γουέλς του 1898, την ραδιοφωνική αφήγηση του Όρσον Γουέλς στις 30 Οκτωβρίου του 1938 που κατατρόμαξε τους αμερικανούς, ή τις σχετικές κινηματογραφικές ταινίες που ακολούθησαν.

Δύο κόσμοι υπαρκτοί, πέρα-πέρα γήινοι και απόλυτα καθορισμένοι, ως προς τα μεταξύ τους όρια, τη μεταξύ τους σχέση, αλλά και τις αντιθέσεις. Μιας σχέσης εκμετάλλευσης από τη μία και επιβίωσης από την άλλη. Ζωής και θανάτου. Όπου ο ένας φιλοδοξεί να δικαιώσει τον ρόλο του ως νεκροθάφτης του άλλου.

Κι ένας πόλεμος που σε ιστορικό χρόνο, είναι κυριολεκτικά, μόλις ...χθεσινός.

Ένας πόλεμος στις φυλακές Χαϊδαρίου το 1944. Μια μάχη από τις χιλιάδες κατά τη διάρκεια του Β' ΠΠ. Μια πράξη αντίστασης, μια σύγκρουση ταξική, ένας αγώνας στο τέλος-τέλος επιβίωσης, με έπαθλο όμως την αλληλεγγύη ως στάση ζωής και την αξιοπρέπεια, απέναντι στο χειρότερο πρόσωπο του καπιταλισμού. Τον φασισμό και τον ναζισμό.

Αυτή είναι σε «τίτλους» η νέα ταινία του Παντελή Βούλγαρη -13η τον αριθμό- «Το Τελευταίο Σημείωμα». Είναι η ταινία που βγήκε στις κινηματογραφικές αίθουσες την περασμένη Πέμπτη, αλλά που την συζήτηση γύρω από το θέμα με το οποίο αυτή καταπιάνεται την έχει προκαλέσει ήδη από τα γυρίσματά της. Για να μην πούμε από τις πρόσφατες επισκέψεις στο σκοπευτήριο της Καισαριανής.

Με πρωταγωνιστή τον Ναπολέοντα Σουκατζίδη (**Ανδρέας Κωνσταντίνου**), «Το Τελευταίο Σημείωμα», αφηγείται την ιστορία της εκτέλεσης από τους ναζί, 200 κομμουνιστών από τις φυλακές Χαϊδαρίου στο σκοπευτήριο της Καισαριανής την Πρωτομαγιά του '44.

Το σενάριο που υπογράφει η συγγραφέας **Ιωάννα Καρυστιάνη** («Νύφες», «Μικρά Αγγλία»), ακολουθεί τον Κρητικό -μικρασιατικής καταγωγής- «Ακροναυπλιώτη» κομμουνιστή, συνδικαλιστή και πολύγλωσσο Ναπολέοντα Σουκατζίδη, την περίοδο της κράτησής του στο Χαϊδάρι, όπου και εκτελούσε χρέη διερμηνέα του Γερμανού διοικητή του στρατοπέδου, -αξιωματικού των SS- Καρλ Φίσερ (**Αντρέ Χένικε**).

Οι «200 της Καισαριανής» εκτελέστηκαν σε

αντίποινα για την δολοφονία του γερμανού υποστράτηγου Φράντς Κρεχ, διοικητή της 41ης Μεραρχίας Οχυρών και τριών ακόμη Γερμανών της συνοδείας του, στους Μολάους την 27η Απριλίου του 1944, από αντάρτες του 8ου συντάγματος του ΕΛΑΣ Λακωνίας.

Με το «μέτρο» του 50:1 (50 Έλληνες για κάθε νεκρό Γερμανό), ήταν η μαζικότερη εκτέλεση. Οι εκτελεσμένοι ήταν στην πλειοψηφία τους μέλη του ΚΚΕ, πρώην κρατούμενοι στην Ακροναυπλία από το '36 και εξόριστοι της Ανάφης, τους οποίους είχε παραδώσει η δικτατορία του Μεταξά στις κατοχικές δυνάμεις, αποδεικνύοντας από τότε με έργα, την συνέχεια και τον διαχρονικό ρόλο του ελληνικού κράτους.

Η ταινία

«**Το Τελευταίο Σημείωμα**» παρακολουθεί με ένταση, αλλά χωρίς μελοδραματισμούς τη ζωή και τις σχέσεις -όπως αυτές αναπτύσσονται- τόσο μεταξύ των φυλακισμένων, των φίλων και συγγενών τους, όσο και με τους δεσμοφύλακες και βασανιστές τους, στο στρατόπεδο (συγκέντρωσης κατά πολλούς) Χαϊδαρίου, με τις δύο πλευρές να έχουν αμφοτέρως, πλήρη επίγνωση, τόσο του ρόλου τους, όσο και των καθηκόντων που απορρέουν από αυτούς.

Με σύμμαχο τη φωτογραφία του **Σίμου Σαρκετζή** («Νοτιάς», «Μικρά Αγγλία») που υπογράφει την διεύθυνσή της και τα πολλά «κοντινά» που αναδεικνύουν την ένταση των προσώπων, η ταινία καταφέρνει να φέρει σε επαφή τον θεατή με όλους τους πρωταγωνιστές της ιστορίας. Όχι με την ίδια ένταση πάντα, μιας και έως την αναγγελία της εκτέλεσης -στα μισά της περίπου- η ταινία είναι λίγο άνιση.

Αναπόφευκτα όμως, από την αναγγελία και μετά, εξαιτίας του ειδικού βάρους των ιδίων των γεγονότων, η ταινία συμπυκνώνεται δραματικά.

Με αποκορύφωμα, το μεγαλειώδες στην τραγικότητά του στιγμιότυπο, όταν λίγο πριν την μεταφορά τους, ο Γερμανός διοικητής προτείνει στον Σουκατζίδη να βάλει άλλον στην θέση του να εκτελεστεί και βέβαια, στο τέλος, με την ίδια την σκηνή της εκτέλεσης στον τοίχο, που αν δεν τα «μπήξετε» στα σκοτάδια της αίθουσας, μάλλον βλέπετε άλλη ται-

νία (όπως ο Νίκος Παππάς μετά την επίσημη πρεμιέρα στο Μέγαρο Μουσικής) ή σας έχει πάρει ο ύπνος.

Θα ήταν λάθος εδώ, να παραλείψουμε την συμβολή σε αυτό και των ερμηνειών όλων των ηθοποιών, με αυτές βέβαια, των Κωνσταντίνου και Χένικε αναπόφευκτα -λόγω και της ιδιαίτερης μεταξύ τους σχέσης- να πρωταγωνιστούν.

Ο Κωνσταντίνου («Ουζερί Τσιτσάνης») να βγάζει μια βουβή ένταση και να σε πείθει με το γνωστό από την «Μικρά Αγγλία», λιτό κι απεριττο παίξιμό του και τον καταπληκτικό Γερμανό ηθοποιό Χένικε («Μια Επικίνδυνη Μέθοδος», «Pandorum», «Η Πτώση») να υποδύεται πειστικότητα τον (πιο ναζί πεθαίνεις) διοικητή, χωρίς όμως τις υπερβολές εκείνες που μετατρέπουν σχεδόν πάντα τέτοιους ρόλους σε καρικατούρες (μέρες που' ναι).

Με μεγάλη προσοχή στις σκηνογραφικές και ενδυματολογικές λεπτομέρειες, η ταινία γυρίστηκε στο οθωμανικό φρούριο Ιτζεδίν -στο ύψωμα Καλάμι στη Σούδα- 15 χλμ ανατολικά της πόλης των Χανίων (επίσης φυλακή πολιτικών κρατουμένων), μιας και το συγκρότημα φυλακών στο Χαϊδάρι δεν υπάρχει πλέον, εκτός από το «Μπλοκ 15» (χώρο αυστηρής απομόνωσης, στον οποίο οδηγούνταν μελλοθάνατοι και Εβραίοι) που όμως σήμερα βρίσκεται μέσα στα όρια του στρατοπέδου του Πεζικού και των Διαβιβάσεων.

Αντίσταση λοιπόν και μέσα στη φυλακή; Αντίσταση ακόμη και ως μελλοθάνατοι; Αντίσταση ακόμη και όταν «οι συσχετισμοί είναι εις βάρος μας»;

Οι «200 της Καισαριανής» και χιλιάδες ακόμη «200» σαν και αυτούς -για να μην τους ξεχνάμε- έχουν δώσει οργανωμένα την απάντηση. Δεν χρειάζεται εμείς σήμερα να «ξανά-ανακαλύψουμε τον τροχό».

Κι αυτό γιατί ο πόλεμος των δύο κόσμων δεν έχει τελειώσει. Όπως και η Ιστορία άλλωστε. Και «Το Τελευταίο Σημείωμα» ως άλλο τελευταίο σημείωμα αυτών που οδηγούνταν στο εκτελεστικό απόσπασμα και τα πέταγαν έξω από τα φορτηγά που τους μετέφεραν -με την ελπίδα να τα βρούνε κάποιοι αργότερα και να τα παραδώσουν στους δικούς τους- φιλοδοξεί απλά να κοινωνήσει το παράδειγμά τους στο κοινό του σήμερα. Και του αύριο.

Και για όσο χρειαστεί.

Πάνος Κατσαχνιάς

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΪ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

ΚΑΤΑΛΩΝΙΑ

Το κλειδί βρίσκεται στο «πεζοδρόμιο»
και τους χώρους δουλειάς

“Πύραυλο χειρουργικής ακρίβειας” ισχυρίζεται ότι έριξε η κυβέρνηση του Ραχόι εφαρμόζοντας το άρθρο 155 στην Καταλωνία, για να βάλει φρένο στην ανεξαρτησία. Κατάργησαν την αυτοκυβέρνηση της Καταλωνίας, απέλυσαν το υπουργικό συμβούλιο και έκλεισαν το κοινοβούλιο, προκηρύσσοντας εκλογές για τις 21 Δεκέμβρη. Μέχρι τότε, η Καταλωνία, για πρώτη φορά μετά τα χρόνια του Φρανκισμού περνάει στον έλεγχο της Μαδρίτης, με την αντιπρόεδρο του Ραχόι, Σοράγια Σάενθ ντε Σανταμαρία να αναλαμβάνει τις εξουσίες που είχε ως τώρα ο Πουτζντεμόν.

Η πραγματικότητα είναι ότι τρέμουν μπροστά στο τι μπορεί να προκαλέσει αυτή η πρόκληση. Η βιασύνη τους να κάνουν εκλογές στις 21 Δεκέμβρη είναι χαρακτηριστική. Θέλουν να αξιοποιήσουν το αποτέλεσμα του σοκ και να ξεφορτωθούν την καυτή πατάτα. Όμως, ακόμη και σε αυτή την περίπτωση, απειλούν με νέο 155 αν από τις κάλπες δεν βγει το αποτέλεσμα που ζητάνε. Προχωράνε ως τώρα “χειρουργικά”, γιατί δεν τολμάνε να αγγίξουν τομείς που θα προκαλούσαν αμέσως συγκρούσεις στο δρόμο: τη στιγμή που γράφουμε αυτό το άρθρο δεν έχουν ακουμπήσει τα Πανεπιστήμια, ούτε τη δημόσια τηλεόραση και ραδιόφωνο για να επιβάλουν διοικήσεις ενάντια στην ανεξαρτησία. Η μάχη θα κριθεί από τον τρόπο που θα ξεδιπλωθεί το κίνημα από τη μια μεριά και η εφαρμογή του 155 από την άλλη.

Το 155 ήρθε σαν απάντηση στην “μονομερή ανεξαρτησία” που διακήρυξε το καταλανικό κοινοβούλιο. Όμως και το καταλανικό κοινοβούλιο αποφάσισε την ανεξαρτησία κάτω από την απειλή της ψήφισης του 155 από την ισπανική Γερουσία. Αυτό είναι το κλειδί για να καταλάβουμε τι εξελίσσεται πλέον στην Καταλωνία.

Βαριά καρδιά

Η ψήφιση της ανεξαρτησίας από την πλειονότητα των βουλευτών του Junts Pel Si (της εκλογικής συμμαχίας του Πουτζντεμόν), έγινε με βαριά καρδιά. Ο κόσμος στους δρόμους πανηγυρίζει κι αυτοί ήταν έτοιμοι να κλάψουνε. Δεν ήθελαν, ούτε ήταν έτοιμοι για αυτή τη σύγκρουση. Μόλις λίγο νωρίτερα ο Πουτζντεμόν είχε προσφερθεί να προχωρήσει σε εκλογές (σαν κι αυτές που τώρα θέλει να οργανώσει ο Ραχόι) αν δεν εφαρμοζόταν το 155. Όμως το ισπανικό κράτος φοβόταν να αφήσει τα πράγματα ανεξέλεγκτα στην Καταλωνία. Πιο καθαρά το διατύπωσε ο Αλμπιόλ, ο επικεφαλής του καταλανικού τμήματος του Λαϊκού Κόμματος, λέγοντας πως ο τρόπος εφαρμογής του 155 θα κριθεί από το αν τα ανεξαρτησιακά κόμματα θα αποδείξουν ότι είναι ικανά να επιβάλουν τον έλεγχό τους στο “πεζοδρόμιο”.

Το “πεζοδρόμιο”, η ανυπακοή στο δημοψήφισμα της 1ης Οκτώβρη, η μαζική απεργία στις 3 του Οκτώβρη ήταν οι δυνάμεις που έσυραν τον Πουτζντεμόν, τους υπουργούς και τους βουλευτές του να ψηφίσουν την ανεξαρτησία. Ο Πουτζντεμόν αποδείχθηκε ανίκανος να βάλει τάξη και το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να φύγει για το Βέλγιο.

Η διακήρυξη της “ανεξαρτησίας” ήταν εντελώς συμβολική. Στην πραγματικότητα δεν κηρύχθηκε καν η ανεξαρτησία. Το κοινοβούλιο

Αντιφασιστική διαδήλωση στη Βαλένσια το Σάββατο 28/10

έβαλε σε εφαρμογή το νόμο της μετάβασης (που θα έβαζε μπρος για δημιουργία καταλανικών δικαστηρίων, εφορίας και άλλων κρατικών μηχανισμών), αλλά ήξερε ότι με το 155 δεν θα υπήρχε κανείς να τον εφαρμόσει. Ούτε τυπικό ξήλωμα της ισπανικής σημαίας από τα δημόσια κτίρια δεν έγινε.

Αντίθετα, από την άλλη μεριά, το άρθρο 155 εφαρμόζεται κάθε άλλο παρά συμβολικά. Πρώτη κίνηση ήταν η αλλαγή της ηγεσίας των Μόσος (της καταλανικής αστυνομίας) που είχε μπει στο μάτι του κεντρικού κράτους γιατί αρνήθηκαν να καταστείλουν το δημοψήφισμα. Οι υπουργοί του Πουτζντεμόν δεν αντιστάθηκαν ούτε στην κατάληψη των γραφείων τους. Οι περισσότεροι δεν παρουσιάστηκαν καν μετά την ψήφιση του 155.

Οι εξελίξεις τούς έπιασαν όλους στον ύπνο. Ακόμη και την ηγεσία των δύο μεγάλων οργανώσεων υπέρ της Ανεξαρτησίας, της Εθνοσυνέλευσης και του Όμνιουμ. Η απόσταση ανάμεσα στις προσδοκίες του κόσμου στους δρόμους και τη στρατηγική των ηγεσιών έγινε ακόμη μεγαλύτερη. Καθώς εφαρμόζονταν το 155 και ο κόσμος έψαχνε απαντήσεις για το πώς θα υπερασπιστεί την Ρεπούμπλικα (αβασίλευτη δημοκρατία) και την νόμιμη κυβέρνηση, το Όμνιουμ έστειλε μηνύματα ότι η καλύτερη υπεράσπιση είναι να πάει ο κόσμος εκδρομές στα χωριά για να γιορτάσει, να ξεδέψει και να ενισχύσει την καταλανική οικονομία. Η **Ιντερ-σινικάλ** (το μαχητικό συνδικάτο που εκφράζει το χώρο υπέρ της Ανεξαρτησίας) απειλούσε ήδη να κηρύξει δεκαήμερη απεργία σε υπεράσπιση της ανεξαρτησίας. Οι δυο προτάσεις δεν πηγαίνουν στην ίδια κατεύθυνση.

Την Παρασκευή 3 Νοέμβρη η “Καταλανική Εθνοσυνέλευση” καλεί σύνοδο για να οργανώσει τη συμμετοχή των ανεξαρτησιακών δυνάμεων στις εκλογές του Ραχόι στις 21 Δεκέμβρη. Οι δυνάμεις του Junts Pel Si (το PdeCat

του Πουτζντεμόν και η Ρεπουμπλικανική Αριστερά) έχουν ήδη δηλώσει ότι θα πάρουν μέρος. Προσπαθούν να σύρουν και τις δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, το CUP, σε αυτή την κατεύθυνση.

Συνελεύσεις εργαζομένων

Όμως όλα αυτά δεν εξελίσσονται σε κενό αέρος. Η βδομάδα ξεκίνησε με τους εργαζόμενους στα Δημαρχεία να κάνουν συνελεύσεις και να περικυκλώνουν τα κτίρια δηλώνοντας ότι δεν θα περάσει καμιά εφαρμογή του 155. Το ίδιο έκαναν και οι εργαζόμενοι στα δημόσια ΜΜΕ. Οι τοπικές συνελεύσεις των Επιτροπών Υπεράσπισης της Ρεπούμπλικα (CDR) συνέχισαν τις συνεδριάσεις τους και πολλές μετατράπηκαν στον χώρο όπου εξελίσσεται η πολιτική συζήτηση για το ποια είναι τα επόμενα βήματα που πρέπει να κάνει το κίνημα. Οι μετριοπαθείς οργανώσεις θέλουν να μετατρέψουν τις CDR σε μηχανισμούς προεκλογικής καμπάνιας ως τις 21 Δεκέμβρη.

Όμως, το ισπανικό κράτος δεν έχει καμιά πρόθεση να πάει σε ήπιες και δημοκρατικές εκλογές. Η ηγεσία των ανεξαρτησιακών οργανώσεων (οι δύο Τζόρδιδες) συνεχίζουν να βρίσκονται στη φυλακή. Η Χωροφυλακή έχει εισβάλει στα κτίρια των Μόσος, ξεψαχνίζοντας τα βίντεο και τις συνομιλίες για να προχωρήσει σε κύμα διώξεων και κατά απλώς ανθρώπων και κατά αξιωματούχων. Και οι εισαγγελείς ετοιμάζουν τις χοντρές διώξεις κατά της κυβέρνησης και του προεδρείου του Κοινοβουλίου για κήρυξη εξέγερσης κατά του κράτους. Θα πάμε προς τις 21 Δεκέμβρη μέσα σε μια ροή φυλακίσεων και δικαστηρίων. Ο Ραχόι θέλει να τσακίσει το ηθικό, αλλά η αντίσταση στην κρατική βία θα γίνει πολύ γρήγορα η αφορμή για να ξαναβγεί το κίνημα στο δρόμο και να δώσει τη σύγκρουση που ο Πουτζντεμόν απέφυγε.

Το ξεθάρρεμα των φασιστικών συμμοριών είναι ο άλλος παράγοντας που δεν άφησε τα πράγματα να ομαλοποιηθούν. Την Κυριακή οργάνωσαν άλλη μια δεξιά διαδήλωση κατά της ανεξαρτησίας. Οι φαλαγγίτες και οι νοσταλγοί του Φράνκο επιτέθηκαν σε μετανάστες, σε σπίτια που είχαν καταλανική σημαία, στους Μόσος και στα φιλοανεξαρτησιακά ΜΜΕ. Τη Δευτέρα η απάντηση παντού ήταν συγκεντρώσεις αντιφασιστικής άμυνας απέναντι στις προκλήσεις. Στη Βαλένσια (που επηρεάζεται άμεσα από τις εξελίξεις στην Καταλωνία, μιας και μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού είναι καταλανόφωνο) το Σάββατο εξελίχθηκε η πιο μεγάλη αντιφασιστική διαδήλωση των τελευταίων χρόνων.

Η πολιτική ολόκληρου του ισπανικού κράτους βρίσκεται σε αναβρασμό. Το **Λαϊκό Κόμμα** βρίσκεται σε ανταγωνισμό με τους **Θιουδαδάνος** για το ποιος είναι πιο αντικαταλανός. Το **Σοσιαλιστικό Κόμμα** έγινε επίσημα ουρά του Ραχόι, ψηφίζοντας το 155, αλλά δεν μπορεί να δικαιολογηθεί ούτε καν στο καταλανικό του τμήμα. Και η ισπανική ρεφορμιστική Αριστερά έχει δεθεί κουβάρι, επιμένοντας στην πολιτική του “ούτε 155, ούτε ανεξαρτησία” που στην πράξη πλέον έχει μετατραπεί σε καταγγελία της Ανεξαρτησίας. Ο **Πάμπλο Ιγκλέσιας** καθαίρεσε την ηγεσία του καταλανικού **Ποδέμος** λέγοντάς τους να πάνε “στην καταλανική Αριστερά ή στο CUP με τις θέσεις που έχουν”.

Ο κόσμος στην Καταλωνία ψάχνει το βηματισμό του για να συνεχίσει τη μάχη του απέναντι στους εχθρούς αλλά και στους υποτιθέμενους φίλους. Απέναντι στο μπλοκ της αντίδρασης που ξεκινάει από τη Μαδρίτη, το παλάτι, το προεδρικό μέγαρο, τις φασιστικές συμμορίες και φτάνει ως την ηγεσία της ΕΕ, χρειάζεται περισσότερο από ποτέ την αλληλεγγύη μας χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

Νίκος Λούντος

Μονιμοποιήσεις, προσλήψεις

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Εργάζομαι στο Γεννηματάς με πρόγραμμα του ΟΑΕΔ. Μαζί με τους υπόλοιπους συμβασιούχους εργαζόμαστε και εμείς στα νοσοκομεία ως 'μακροχρόνια άνεργοι'. Όσοι μπήκαμε στο πρόγραμμα ήμασταν τουλάχιστον ένα χρόνο άνεργοι. Στο νοσοκομείο, περίπου 30 εργαζόμενοι δουλεύουμε με τέτοια σχέση εργασίας. Νοσηλεύτες, χειριστές ιατρικών μηχανημάτων, τραυματιοφορείς κλπ.

Εργαζόμαστε σε συνθήκες μεγάλης εντατικοποίησης. Στα Επείγοντα που είμαι εγώ, είναι γύρω στα δέκα ιατρεία και είμαι βοηθός θαλάμου. Μόνη μου. Καλύπτω εφημερίες, νυχτερινά, απογευματινά, όλα. Το ίδιο συμβαίνει και στα υπόλοιπα τμήματα. Συνολικά ο χώρος της Υγείας έχει έλλειψη από προσωπικό. Αυτό σημαίνει ότι όλοι δουλεύουν κάτω από απίστευτη πίεση με συνέπειες τόσο στους ίδιους όσο και στους ασθενείς. Και φυσικά την ίδια στιγμή οι μισθοί συνεχώς περικόπτονται.

Πάγιες ανάγκες

Πρέπει να τελειώνουμε με αυτή την ιστορία των συμβάσεων. Δεν γίνεται να σε παίρνουν για 6 ή 8 μήνες, να σου λένε ότι καλύπτεις πάγιες ανάγκες και μετά από λίγο να σε διώχνουν. Και για να δικαιούσαι να ξαναπιάσεις δουλειά να πρέπει να μείνεις άνεργος άλλους 12 μήνες για να θεωρηθείς "μακροχρόνια άνεργος". Είναι παραλογισμός. Χρειαζόμαστε διαρκή εργασία. Ας το πουν μονιμοποίηση, ας το πουν όπως θέλουν. Αυτός που δουλεύει κάπου να έχει ένα μέλλον. Να προγραμματίσει τη ζωή του. Τώρα δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Ούτε τα λεφτά σου φτάνουν και σε λίγο ξαναεπιστρέφεις στην ανεργία.

Χρειάζεται να παλέψουμε όλοι μαζί για τις δουλειές μας. Μόνο με συνεχή αγώνα θα τα καταφέρουμε. Η σύσκεψη που οργανώνει το Συντονιστικό των Νοσοκομείων είναι πολύ σημαντική. Στο νοσοκομείο, έχω προσκαλέσει όποιον συνάδελφο γνωρίζω. Αλλά δεν πρέπει να σταματήσουμε σε μια σύσκεψη. Όλοι μαζί πρέπει να βγούμε στη μάχη. Στο χώρο της Υγείας και όλους τους άλλους χώρους. Για να μείνουμε στη δουλειά όσοι δουλεύουμε ήδη και να προσλάβουν κι άλλους γιατί υπάρχουν τεράστιες ανάγκες.

Βασιλική Κανέλλου
συμβασιούχος εργαζόμενη
στο ΓΝΑ Γεννηματάς

23/2/17, Απεργιακή συγκέντρωση εργοθαβικών εργαζομένων στα νοσοκομεία

Με παρουσία περίπου 100 εργαζομένων από όλους τους χώρους του ΥΠ.ΠΟ.Α. και όλων των ειδικοτήτων, με ζωντανή και ουσιαστική συζήτηση και σειρά αγωνιστικών αποφάσεων, πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 19/10 η Τακτική Γενική Συνέλευση του Πανελλήνιου Σωματείου Έκτακτου Προσωπικού ΥΠΠΟ. Στη συνέλευση αποφασίστηκε ομόφωνα η συμμετοχή του Σωματείου με αντιπροσωπεία στην ανοιχτή συντονιστική σύσκεψη συμβασιούχων για μόνιμη και σταθερή εργασία που προσκαλεί το Συντονιστικό Νοσοκομείων στις 31/10 στο Νοσοκομείο Άγιος Σάββας.

Την συνέλευση χαιρέτησαν οι συνάδελφοι **Σπ. Κωνσταντάς**, από το Συνδικάτο ΟΤΑ Αττικής, **Στ. Γκότσης**, από την Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ και **Ά. Βάσιος** από την ΠΟΕΙΔΔ. Οι εργαζόμενοι αποφάσισαν απεργιακές κινητοποιήσεις για την διεκδίκηση της καταβολής ανθυγιεινού επιδόματος, συμμετοχή στις απεργιακές και άλλες κινητοποιήσεις ενάντια στον αντισυνδικαλιστικό νόμο που προωθεί η κυβέρνηση, ξεσκόνισμα της νομοθεσίας σχετικά με τα ζητήματα μητρότητας και εγκυμοσύνης (άδειες, επιδόματα κλπ). Η Γ.Σ. αποφάσισε την σύσταση ομάδας μητρότητας με αρμοδιότητα ζητήματα μητρότητας και την αντιμετώπιση σχετικών προβλημάτων.

Επίσης το Σωματείο θα εργαστεί στην κατεύθυνση του συντονισμού των συμβασιούχων του ΥΠ.ΠΟ.Α. και με τους συμβασιούχους άλλων κλάδων του Δημοσίου για την διεκδίκηση μόνιμης και σταθερής εργασίας και στην λειτουργία εργατικών επιτροπών αγώνα στους χώρους δουλειάς, ως εργαλεία άμεσης απάντησης στις επιθέσεις της εργοδοσίας και συσπείρωσης των εργαζομένων.

Το Δ.Σ. υλοποιώντας την απόφαση της Γ.Σ. για απεργιακή δράση για την καταβολή των δεδουλευμένων των συναδέλφων παρατασιούχων καθαριστών, πραγματοποίησε επαναλαμβανόμενες στάσεις εργασίας 10:00-13:00, ώρα αιχμής των αρχαιολογικών χώρων, την Τετάρτη 25 και την Πέμπτη 26 Οκτώβρη με μαζική συγκέντρωση και συμβολικό κλείσιμο του αρχαιολογικού χώρου της Ακρόπολης. Ο αγώνας θα συνεχιστεί με παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης την Τρίτη 31/10 στις 12:00.

Ξεκίνησε έτσι μια διαδικασία προωθητική για την αναβάθμιση της δράσης του Σωματείου στους χώρους του ΥΠ.ΠΟ.Α. αλλά και στον αγώνα ενάντια στην μνημονιακή λιτότητα και εκμετάλλευση από τα αφεντικά.

Αντώνης Σκαρπέλης, Γεν. Γραμματέας Πανελλήνιο Σωματείο Έκτακτου Προσωπικού -ΥΠΠΟ

Στάση εργασίας κι έκτακτη γενική συνέλευση καλεί ο Σύλλογος Εργαζομένων

του δήμου Αγ.Παρασκευής, την Τετάρτη 1/11, στη 1μμ. Αφορμή για την κινητοποίηση είναι η απόλυση της εργαζόμενης σε Παιδικό Σταθμό του δήμου, Ν.Τσιρώνη.

“Η εν λόγω συναδέλφισσα είναι μια από τις επτά εργαζόμενες στους Προσωρινούς Πίνακες ΑΣΕΠ. Δώσαμε μάχη σε όλη την Ελλάδα ώστε κανένας από τους εργαζόμενους με Προσωρινούς Πίνακες να μην χάσει την δουλειά του και την κερδίσαμε, αναγκάζοντας την κυβέρνηση να καταθέσει τροπολογία για τη μονιμοποίηση των εργαζομένων αυτών” λέει ο Σύλλογος Εργαζομένων. “Ωστόσο, βλέπουμε ότι οι απολύσεις στους Δήμους συνεχίζονται. Η διαδικασία του ΑΣΕΠ είναι χρονοβόρα και δεν φαίνεται να ολο-

ΔΗΜΟΙ

κληρώνεται άμεσα. Δεν μπορούμε να παρακολουθούμε απαθείς τις απολύσεις να διαδέχεται η μία την άλλη. Δεν δεχόμαστε την απόλυση κανενός εργαζομένου, όλοι είναι απαραίτητοι μιας και οι υπηρεσίες είναι υποστελεχωμένες και «στενάζουν» από την έλλειψη προσωπικού” συνεχίζει.

“Θέλουμε η στάση εργασίας της Τετάρτης να είναι η αρχή της μάχης για μονιμοποίηση των συμβασιούχων, 8μηνιτών και εργαζομένων στην καθαριότητα, και ένα ακόμα βήμα στον αγώνα για μαζικές προσλήψεις, καθώς και αυξήσεις των μισθών που έχουν περικοπεί σχεδόν στο μισό από τις μνημονιακές πολιτικές” δήλωσε ο **Κώστας Μεγαγιάννης**, εργαζόμενος στο δήμο της Αγ. Παρασκευής και μέλος του δικτύου “**Η Σκουπιδιάρα**”.

ΜΟΝΙΜΗ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Σύσκεψη συμβασιούχων και άλλων εργαζομένων με επισφαλείς σχέσεις εργασίας λάμβανε χώρα στο αμφιθέατρο του νοσοκομείου Αγ.Σάββας, το απόγευμα της Τρίτης 31/10 σε ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο.

Η σύσκεψη γίνονταν κατόπιν πρωτοβουλίας του Συντονιστικού Νοσοκομείων και με τη στήριξη του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια, προκειμένου να συζητηθούν και να οργανωθούν τα βήματα για μια κοινή καμπάνια για μόνιμη και σταθερή δουλειά, τόσο στα νοσοκομεία όσο και σε όλο το δημόσιο τομέα.

Χιλιάδες είναι οι συμβασιούχοι εργαζόμενοι που δουλεύουν μέσω προγραμμάτων ΟΑΕΔ στα νοσοκομεία και στις αρχές της νέας χρονιάς θα αντιμετωπίσουν την απόλυση. Το ζήτημα δεν περιορίζεται στα νοσοκομεία. Στους δήμους, στα σχολεία, στις συγκοινωνίες, στην ΕΥΔΑΠ, στη ΔΕΗ, στο Φυσικό Αέριο, στα υπουργεία, στις τράπεζες, παντού κράτος και αφεντικά χρησιμοποιούν συμβασιούχους για να καλύπτουν τις πάγιες ανάγκες τους σε προσωπικό, αλλά χωρίς μόνιμη σχέση εργασίας και χωρίς δικαιώματα.

Αναλώσιμοι

Χιλιάδες εργαζόμενοι που είναι απαραίτητοι, ανακυκλώνονται συστηματικά. Ξαν αναλώσιμο υλικό με μόνιμη εργασιακή ανασφάλεια και με ελάχιστα δικαιώματα. Η σύμβασή τους λήγει, όπως λένε, και συνήθως κάθε λήξη σύμβασης συνοδεύεται με νέα πρόσληψη συμβασιούχου στην ίδια θέση εργασίας. Η θέση είναι μόνιμη και αναγκαία, οι εργαζόμενοι προσωρινοί και αναλώσιμοι.

Σε αρκετές περιπτώσεις τα προηγούμενα χρόνια, εργαζόμενοι με τέτοιες σχέσεις εργασίας, βγήκαν στο δρόμο, πάλεψαν μαζί με τους μόνιμους συναδέλφους τους και κέρδισαν τις θέσεις εργασίας τους, χωρίς να κρέμεται η λεπίδα της απόλυσης πάνω από τα κεφάλια τους κάθε εξάμηνο, οχτάμηνο ή δωδεκάμηνο.

Για να αντιμετωπίσουν αυτές τις πιέσεις οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών, χρησιμοποιούν τη μέθοδο της σαλαμοποίησης, του διαχωρισμού δηλαδή από συμβασιούχους σε συμβασιούχους με τις διαφορετικές ημερομηνίες λήξης των συμβάσεων ανάλογα με το πρόγραμμα και τον κλάδο.

Η προσπάθεια του Συντονιστικού των Νοσοκομείων, του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια και των σωματείων και κινήσεων που στηρίζουν αυτή τη σύσκεψη, είναι να αντιμετωπίσουν αυτή την τακτική της απέναντι πλευράς. Με τον συντονισμό, την ενότητα με τους μόνιμους συναδέλφους και τα συνδικάτα και τις κοινές πρωτοβουλίες, να βοηθήσουν στην άπυξη ενός κινήματος που θα κερδίσει τη μονιμοποίηση όλων με πλήρη δικαιώματα.

Στο επόμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης θα υπάρχει πλήρης ρεπορτάζ για τη συζήτηση και τις αποφάσεις της σύσκεψης.

Σ.Μ.